

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1988	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 50

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1759

Ασφαλιστική κάλυψη ανασφάλιστων ομάδων, βελτίωση της κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

'Αρθρο 1.

1. Στο τέλος του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης, υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του νόμου αυτού τα πρόσωπα που παρέχουν εργασία εντός των ορίων της χώρας κατά κύριο επάγγελμα σε εργοδότες με τους οποίους είναι σύζυγοι ή συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού συγγένειας, εφ' όσον για την εργασία τους αυτή δεν υπάγονται υποχρεωτικά ή προαιρετικά στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης. Με κανονισμό ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση της ασφάλισης των παραπάνω προσώπων. Οι ασφαλιστικές εισφορές δεν μπορεί να υπολογιστούν σε κατώτερη από την ασφαλιστική κλάση που αντιστοιχεί στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει κάθε φορά».

2. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951 προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης, υπάγονται στην ασφάλιση του παρόντος νόμου και μέλη των αστικών συνεταιρισμών που απασχολούνται σε αυτούς και δεν ασφαλίζονται για άλλη επαγγελματική τους δραστηριότητα σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης. Οι ασφαλιστικές εισφορές βαρύνουν τον αστικό συνεταιρισμό και τον ενδιαφερόμενο, κατά την αναλογία, που προβλέπουν οι διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α. Με κανονισμό ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση της ασφάλισης των παραπάνω προσώπων».

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου τέταρτου του ν. 1305/1982 (ΦΕΚ 146), που προστέθηκε στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951, αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης, υπάγονται στην ασφάλιση του παρόντος νόμου και πρόσωπα που απασχολούνται ή παρέχουν εργασία ή υπηρεσία με αμοιβή είτε σε φυσικά πρόσωπα, είτε στο Δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου με οποιαδήποτε άλλη σχέση, εφ' όσον για την απασχόληση, εργασία τους ή υπηρεσία τους αυτή δεν υπάγονται με ρητή διάταξη νόμου στην ασφάλιση άλλου ταμείου κύριας ασφάλισης.

Από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου οι απασχολούμενοι με σύμβαση μίσθωσης έργου στο Δημόσιο υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., εφ' όσον εργάζονται με συνθήκες που απαντώνται στις μισθώσεις εργασίας».

4. α. Οι έλληνες υπάλληλοι του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών που υπηρετούν στο Γραφείο του Οργανισμού στην Ελλάδα υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. ύστερα από αίτησή τους και για όσους κλάδους επιθυμούν, καταβάλλοντας οι ίδιοι τις εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη που υπολογίζονται στις τρέχουσες αποδοχές τους.

β. Τα παραπάνω πρόσωπα, εφ' όσον ασφαλιστούν στον Κλάδο Σύνταξης, μπορούν ν' αναγνωρίσουν με εξαγορά ως συντάξιμο στο Ι.Κ.Α. μέχρι και 5 χρόνια προηγούμενης απασχόλησης στην υπηρεσία τους αυτή.

γ. Το ποσό της εξαγοράς, καθώς και ο τρόπος εξόφλησής του ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.

δ. Την αναγνώριση αυτή μπορούν να πραγματοποιήσουν και οι υπάλληλοι που έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία του Ο.Η.Ε., χωρίς να έχουν συνταξιοδοτηθεί από το ειδικό Ταμείο του Οργανισμού και εφ' όσον είχαν ασφαλιστεί στο 'Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τον Κλάδο Συντάξεων πριν από την πρόσληψή τους στον Ο.Η.Ε.

'Αρθρο 2.

1. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Οι διατάξεις της περ. β' του δεύτερου εδαφ. της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 4104/1960 (ΦΕΚ 147) έχουν εφαρμογή και για τις ανύπαντρες μητέρες, για τις διαζευγμένες, καθώς και για τις ασφαλισμένες με παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας που είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία.

Η διάταξη της παραγράφου αυτής εφαρμόζεται και στους λοιπούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, όπου από τις κείμενες διατάξεις της νομοθεσίας τους προβλέπεται η συνταξιοδότηση γυναικών με ανήλικα παιδιά».

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 43 του ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73) προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Για τη συμπλήρωση των ημερών ασφάλισης του προηγούμενου εδαφίου συνυπολογίζονται οι ημέρες ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτορυχείων».

3. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189) προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«'Οσοι από τους παραπάνω ασφαλισμένους απασχολήθηκαν αμέσως, πριν από την εκτόπιση ή φυλάκισή τους, σε εργασίες ή ειδικότητες οι οποίες εντάχθηκαν μεταγενέστερα στον Κα-

νονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων (ΚΒΑΕ), αναγνωρίζουν το χρόνο της εκτόπισης ή φυλάκισής τους ως χρόνο που διανύθηκε σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα χωρίς να απαιτείται η πραγματοποίηση των 300 ημερών ασφάλισης που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο.

Η πρόσθετη ασφαλιστική εισφορά για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου σαν συντάξιμου χρόνου στον ΚΒΑΕ, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, υπολογίζεται στις αποδοχές του τελευταίου πριν από την υποβολή της αίτησης μήνα ενεργού απασχόλησης και ασφάλισής τους και καταβάλλεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 13 του άρθρου 1 του ν. 38/1975 (ΦΕΚ 83)».

4. Σκηνοθέτες θεάτρου, κινηματογράφου, τηλεόρασης κλπ. ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α. με την ειδικότητα αυτή, μπορούν με αίτησή τους που θα υποβάλουν μέσα σ' ένα χρόνο από τη δημοσίευση του παρόντος να αναγνωρίσουν με εξαγορά στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α. τα μέχρι την 30.9.1981 πραγματοποιηθέντα έτη σπουδών τους και μέχρι τρία κατ' ανώτατο όριο.

5. Η προβλεπόμενη από την παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 1210/1981 (ΦΕΚ 278) προθεσμία, που παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 1296/1982 (ΦΕΚ 128), παρατείνεται για έναν ακόμη χρόνο από τη δημοσίευση του παρόντος.

6. Το ποσό της εξαγοράς του χρόνου που αναγνωρίζεται με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου αυτού υπολογίζεται με βάση το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη και το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου που ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και καταβάλλεται είτε εφάπαξ μέσα σε 3 μήνες από την κοινοποίηση της απόφασης, οπότε παρέχεται έκπτωση 10%, είτε σε μηνιαίες δόσεις που δε μπορούν να είναι περισσότερες από τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από την κοινοποίηση της απόφασης. Εάν υπάρξει καθυστέρηση καταβολής οποιασδήποτε δόσης περισσότερο από τρεις μήνες δεν υπολογίζεται σε καμιά περίπτωση ο χρόνος που αναγνωρίστηκε και αναλογεί στη δόση αυτή.

Ο αναγνωριζόμενος χρόνος λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης ή την προσαύξηση του ποσού αυτής μόνο μετά την εξόφληση του ποσού εξαγοράς.

7. Οι ασφαλισμένοι του τέως Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού της Εταιρείας Διαχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου (Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ.), που συγχωνεύτηκε στο Ι.Κ.Α., δικαιούνται σύνταξη από αυτό εφ' όσον έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους και 20ετή υπηρεσία στην ασφάλιση του παραπάνω ταμείου κατά τη δημοσίευση του παρόντος και υποβάλουν αίτηση συνταξιοδότησης μέσα σε ένα χρόνο από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

8. Η αληθινή έννοια του εδαφ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 6 του ν.δ. 4104/1960, είναι ότι οι προβλεπόμενες από αυτό προσαυξήσεις των συντάξεων για παιδιά χορηγούνται μέχρι το χρόνο συμπλήρωσης των ορίων ηλικίας που προβλέπονται από την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει σήμερα.

9. Στο τέλος της παρ. 10 του άρθρου 29 του α. ν. 1846/1951 προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

«Προκειμένου για συνταξιούχους που παίρνουν δύο συντάξεις από το Ι.Κ.Α. η προσαύξηση για απόλυτη αναπηρία χορηγείται μόνο στο βασικό ποσό της σύνταξης που είναι συμφερότερη για τους συνταξιούχους».

10. Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 172/1974 προθεσμία, που παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 1276/1982, με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1469/1984 και με το άρθρο 27 του ν. 1654/1986, παρατείνεται για δύο ακόμη χρόνια.

Οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν.δ. 172/1974 έχουν εφαρμογή και στους ασφαλισμένους των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης που απέκτησαν την ιδιότητα του ασφαλισμένου μετά την 24.8.1982.

11. Στο τέλος του εδαφίου β' της παρ. 1 του άρθρου 35 του ν. 1846/1951 προστίθεται περ. δα' ως εξής:

«δα. Προκειμένου για οικοδόμους οι παραπάνω ημέρες εργασίας μειώνονται σε 80. Η μείωση αυτή ισχύει εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει 200 τουλάχιστον ημέρες εργασίας σε οικοδομικές εργασίες μέσα στα δύο ημερολογιακά έτη, τα αμέσως προηγούμενα της αναγγελίας της ασθένειας ή μέσα στο προηγούμενο της αναγγελίας 30μηνο, μη συνυπολογιζόμενων όμως των ημερών που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 30μηνου».

12. Για τους απασχολούμενους σε οικοδομικές και τεχνικές εργασίες που περιλαμβάνονται στην περίπτωση 2 του εδαφίου Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α. και έχουν πραγματοποιήσει στις εργασίες αυτές 4.050 ημέρες τουλάχιστον πραγματικής ασφάλισης, οι 1.000 ημέρες ασφάλισης, που απαιτούνται κατά την τελευταία 10ετία, πριν από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της 101960/16.12.1963 απόφασης του Υπουργού Εργασίας «περί εγκρίσεως Κανονισμού περί Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων» (ΦΕΚ 567 τ. Β'), που κυρώθηκε με το ν. 4350/1964 (ΦΕΚ 126), μειώνονται σε 500 ημέρες.

Για τη συμπλήρωση των ημερών ασφάλισης της παραγράφου αυτής συνυπολογίζονται και οι ημέρες εκτόπισης ή φυλάκισης που έχουν αναγνωριστεί στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 825/1978 και της παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

13. α) Η παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 4321/1963 (ΦΕΚ 139) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Το Ι.Κ.Α. υποχρεούται να χορηγεί δωρόσημα και αδειόσημα αξίας ίσης με τις καταβολές εισφορών ή με τις εισφορές που έχουν βεβαιωθεί με πράξεις επιβολής εισφορών, οι οποίες έχουν καταστεί οριστικές».

β) Η παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4321/1963, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4469/1965 (ΦΕΚ 84), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι παροχές που χορηγούνται από τον ειδικό λογαριασμό στα πρόσωπα του άρθρου 1 του παρόντος για απασχόληση από 1.5.1988 και εφεξής είναι ίσες με την αξία των μέχρι την ημέρα της καταβολής επικοληθέντων ενσήμων (δωροσήμων, αδειοσήμων) ή με την αξία των εισφορών που προκύπτουν από τις ανακεφαλαιωτικές καταστάσεις και τις αντιλές ασφάλισης που υποβάλλονται από τους εργοδότες ή με την αξία των εισφορών που έχουν βεβαιωθεί με πράξεις επιβολής εισφορών και έχουν καταστεί οριστικές, μετά από αφαίρεση των δαπανών του Ι.Κ.Α., όπως έχουν καθοριστεί με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου και των κάθε είδους εισφορών του ασφαλισμένου υπέρ ασφαλιστικών και λοιπών οργανισμών και λογαριασμών κοινωνικής πολιτικής».

14. Η παρ. 3 του άρθρου 36 του ν. 1694/1987 (ΦΕΚ 35) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Για την κάλυψη της επιβάρυνσης του Ι.Κ.Α. από την παραπάνω μείωση του ορίου ηλικίας, το ποσοστό εισφοράς Κλάδου Συντάξεων του Ι.Κ.Α. αυξάνεται κατά 3,4% για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τους απασχολούμενους σ' αυτούς σε εργασίες και ειδικότητες της παρ. 1 και βαρύνει τους Ο.Τ.Α. σε ποσοστό 1,3% και τους ασφαλισμένους σε ποσοστό 2,1%».

Άρθρο 3.

1. Οι διατάξεις του ν.δ. 7/1965 (ΦΕΚ 2), όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά, εφαρμόζονται ανάλογα και για τους πτυχιούχους χειριστές αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται από οποιονδήποτε εργοδότη σε πτητικές εργασίες, ιδίως αεροψεκασμό, αερολίπανση, αεροπυρόσβεση, εκπαίδευση αέρος, εφ' όσον αυτοί υπάγονται στην ασφάλιση κλάδου σύνταξης του Ι.Κ.Α.

Οι ώρες πτήσης των παραπάνω προσώπων διαπιστώνονται από βεβαίωση του αρμόδιου τμήματος της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.) του Υπουργείου Συγκοινωνιών.

2. Για την υπαγωγή του προσωπικού της προηγούμενης παραγράφου στις διατάξεις του ν.δ. 7/1965 καταβάλλονται πρόσθετες ασφαλιστικές εισφορές κλάδου σύνταξης ασφαλισμένου και εργοδότη 10,85%, που βαρύνουν τον ασφαλισμένο σε ποσοστό 7,23% και τον εργοδότη σε ποσοστό 3,62%.

3. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 13 του ν. 1469/1984 προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Η παραπάνω διάταξη έχει εφαρμογή και για τις περιπτώσεις που ο θάνατος έχει επέλθει πριν από την ισχύ του νόμου.

Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή της παραγράφου αυτής αρχίζουν από την υποβολή της σχετικής αίτησης».

4. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ. η παραπάνω προθεσμία ορίζεται σε 60 ημέρες».

5. Παραπληγικοί και τετραπληγικοί, ασφαλισμένοι σε ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δικαιούνται σύνταξη, ανεξάρτητα από όριο ηλικίας, εφ' όσον συμπλήρωσαν χρόνο ασφάλισης είκοσι (20) ετών, ή προκειμένου για ασφάλιση που υπολογίζεται κατά τη νομοθεσία του οικείου φορέα σε ημέρες, 6.000 ημέρες ασφάλισης.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της νομοθεσίας που διέπει κάθε οργανισμό περί των αποδοχών που τυχόν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξης, το ποσό της σύνταξης, των κατά το προηγούμενο εδάφιο προσώπων, καθορίζεται ίσο με αυτό που αντιστοιχεί σε 35 έτη ασφάλισης ή 10.500 ημέρες ασφάλισης. Προκειμένου περί αυτοτελώς απασχολούμενων προσώπων ο χρόνος που προστίθεται στο χρόνο ασφάλισης για να συμπληρωθούν τα 35 έτη, θεωρείται ότι διανύθηκε στην Α' ασφαλιστική κατηγορία.

6. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111 τ. Α') προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Στο ποσό που ορίζεται στο προηγούμενο εδάφιο δεν περιλαμβάνονται οι προσαυξήσεις των αποδοχών από οικογενειακά επιδόματα».

Άρθρο 4.

1. Τα πρόσωπα που παρέχουν εργασία με αμοιβή στην περιοχή του Αγίου Όρους για λογαριασμό της Ιερής Κοινότητας, των Ιερών Μονών και των εξαρτημάτων τους υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., Ο.Α.Ε.Δ., Ο.Ε.Κ. και των κατά περίπτωση άλλων οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης και υποχρεούνται να καταβάλλουν σε αυτούς το σύνολο των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και να φροντίζουν για την ασφαλιστική τους τακτοποίηση. Υποχρεούνται να προσκομίζουν βεβαίωση του εργοδότη θεωρημένη από την οικεία Μονή, για το χρόνο απασχόλησης και το ποσό της αμοιβής τους. Επίσης, αυτοί οι ίδιοι έχουν όλες τις ευθύνες και υπόκεινται στις κυρώσεις που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τους εργοδότες.

2. Στην αμοιβή που συμφωνείται και καταβάλλεται από την Ιερή Κοινότητα, τις Ιερές Μονές και τα εξαρτήματά τους στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου με οποιαδήποτε μορφή (ημερομίσθιο, κατά μήνα, κατ' αποκοπή, μονάδα έργου κ.λπ.) περιλαμβάνεται και το ποσό της εισφοράς του εργοδότη προς τα οικεία ασφαλιστικά ταμεία και οργανισμούς.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν έχουν εφαρμογή όταν η εργασία παρέχεται στην περιοχή του Αγίου Όρους για λογαριασμό οποιουδήποτε τρίτου (ιδίως του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή ιδιωτικού δικαίου, εκμεταλλευτών δασών, εργολάβων οικοδομικών ή άλλων πάσης φύσεως έργων), ανεξάρτητα από τη μορφή της σύμβασης αυτού με την Ιερή Κοινότητα και τις Ιερές Μονές. Στην περίπτωση αυτήν ο τρίτος θεωρείται εργοδότης και εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις.

Οι παραπάνω εργοδότες δεν μπορούν να έχουν οποιαδήποτε απαίτηση, ούτε δικαίωμα αναγωγής κατά της Ιερής Κοινότητας και των Ιερών Μονών για θέματα ασφάλισης των εργαζομένων στην περιοχή του Αγίου Όρους.

4. Η Ιερή Κοινότητα, οι Ιερές Μονές και τα εξαρτήματά τους απαλλάσσονται από όλες γενικά τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες που ορίζονται από τις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις για τους εργοδότες, για θέματα που αναφέρονται στην ασφάλιση των εργαζομένων στην περιοχή του Αγίου Όρους. Υποχρεούνται όμως να μην προβαίνουν σε ολική εξόφληση της αμοιβής των εργαζομένων για λογαριασμό τους, αν αυτοί δεν προσκομίσουν αποδεικτικό της καταβολής των εισφορών για την ασφάλισή τους.

5. Με κανονισμό, που εκδίδεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και της Ιερής Κοινότητας του Αγίου Όρους, που υποβάλλεται μέσα σε τρεις μήνες από τότε που θα ζητηθεί, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι λεπτομέρειες της ασφάλισης των εργαζομένων στην περιοχή του Αγίου Όρους για λογαριασμό της Ιερής Κοινότητας, των Ιερών Μονών και των εξαρτημάτων τους.

Άρθρο 5.

1. Οι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α. για τον Κλάδο Συντάξεων που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στην «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ Α.Ε.» και στην «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ» ως ιπτάμενοι φροντιστές και ιπτάμενοι συνοδοί, αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία, με την έκδοση απλής διαπιστωτικής πράξης και καταβολή της προβλεπόμενης, από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τα πρακτικά συμφωνίας, αποζημίωσης και δικαιούνται πλήρη σύνταξη γήρατος:

α) Ανεξάρτητα από ηλικία, αν πραγματοποιήσουν με αυτές τις ειδικότητες στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα 7.500 ημέρες ασφάλισης και 2.000 ώρες πτήσης, από τις οποίες 500 ώρες μέσα στην τελευταία 10ετία πριν αποχωρήσουν από την υπηρεσία.

β) Αν πραγματοποιήσουν με τις παραπάνω ειδικότητες 5.000 ημέρες ασφάλισης στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και 2.000 ώρες πτήσης από τις οποίες 500 ώρες μέσα στην τελευταία 10ετία πριν αποχωρήσουν από την υπηρεσία και συμπληρώσουν οι άνδρες το 52ο έτος της ηλικίας τους και οι γυναίκες το 50ό έτος.

2. Οι ασφαλισμένοι της προηγούμενης παραγράφου μπορούν να αποχωρήσουν προαιρετικά από την υπηρεσία τους, με τη διαδικασία της παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου και εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση προς την εργοδότρια εταιρεία και να πάρουν πλήρη σύνταξη, αν πραγματοποιήσουν 5.000 ημέρες ασφάλισης στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και 2.000 ώρες πτήσης, από τις οποίες 500 ώρες μέσα στην τελευταία 10ετία πριν αποχωρήσουν από την υπηρεσία, εφ' όσον συμπληρώσουν οι άνδρες το 44ο έτος της ηλικίας τους και οι γυναίκες το 42ο έτος.

3. Οι ασφαλισμένοι της παρ. 1 δικαιούνται πλήρη σύνταξη αναπηρίας, αν λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, καταστούν οριστικά ανίκανοι να απασχοληθούν ως ιπτάμενοι φροντιστές ή ιπτάμενοι συνοδοί, εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει στην Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα 1.500 ημέρες ασφάλισης και 250 ώρες πτήσης.

Επίσης δικαιούνται πλήρη σύνταξη αναπηρίας οι παραπάνω ασφαλισμένοι, αν λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, καταστούν οριστικά ανίκανοι να απασχοληθούν ως ιπτάμενοι φροντιστές ή ιπτάμενοι συνοδοί εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει στην Ολυμπιακή Αεροπορία και Αεροπλοΐα 3.000 ημέρες ασφάλισης.

Για την ανικανότητα των ασφαλισμένων των προηγούμενων παραγράφων προς άσκηση του επαγγέλματός τους ως ιπτάμενων φροντιστών ή συνοδών, η οποία λογίζεται για την εφαρμογή του παρόντος ότι οφείλεται σε επαγγελματική ασθένεια, αποφαίνεται κατά παρέκκλιση από τις οικείες διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α., αποκλειστικά, με δαπάνη

της Ολυμπιακής Αεροπορίας ή Αεροπλοΐας η Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή της Πολεμικής Αεροπορίας, της οποίας οι αποφάσεις είναι υποχρεωτικές για το Ι.Κ.Α..

4. Ο χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α. των ιπτάμενων φροντιστών και συνοδών των προηγούμενων παραγράφων, που έχει διανυθεί στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα με τις ειδικότητες αυτές, προσαυξάνεται κατά 50% για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Η παραπάνω προσαύξηση παρέχεται μέχρι τη συμπλήρωση 10.500 ημερών.

5. Οι ιπτάμενοι φροντιστές και ιπτάμενοι συνοδοί της Ολυμπιακής Αεροπορίας και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας που δε συμπληρώνουν με τις ειδικότητες αυτές τις ημέρες ασφάλισης που προβλέπονται από τις παρ. 1, 2 και 3 μπορούν να προσμετρήσουν τις ημέρες ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει με άλλη ειδικότητα στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και να συνταξιοδοτηθούν είτε κατά τις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας του Ι.Κ.Α. είτε κατά τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του παρόντος, οπότε αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία, με τη διαδικασία της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Οι ημέρες ασφάλισης που διανύθηκαν με την ειδικότητα του ιπτάμενου φροντιστή ή συνοδού στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα προσαυξάνονται κατά 50% για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Η προσαύξηση αυτή παρέχεται μέχρι τη συμπλήρωση 10.500 ημερών.

6. Ο χρόνος υπηρεσίας στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα με άλλη ειδικότητα, καθώς και ο εκτός Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας χρόνος ασφάλισης του προσωπικού των προηγούμενων παραγράφων, όπως και ο χρόνος στρατιωτικής θητείας, που αναγνωρίζεται με τις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας, λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης και πέραν των 10.500 ημερών.

7. Η συνολική εισφορά υπέρ του Κλάδου Συντάξεων του Ι.Κ.Α. για τους ιπτάμενους φροντιστές και ιπτάμενους συνοδούς της Ολυμπιακής Αεροπορίας και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας λόγω και της ειδικής επιβάρυνσης του Κλάδου αυτού από τις διατάξεις του παρόντος, οι οποίες διέπουν τη συνταξιοδότηση του παραπάνω προσωπικού, ορίζεται σε ποσοστό 37,55% επί των αποδοχών του ασφαλισμένου που υπόκεινται σε εισφορές, οι οποίες δε μπορεί να είναι μεγαλύτερες από το εκάστοτε τεκμαρτό ποσό της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α. και βαρύνει την Ολυμπιακή Αεροπορία και την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα σε ποσοστό 25,81% και τους ιπτάμενους φροντιστές και ιπτάμενους συνοδούς σε ποσοστό 11,74%.

Άρθρο 6.

1. Οι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α. για τον Κλάδο Συντάξεων, διοικητικοί, τεχνικοί και υπόλοιπο προσωπικό εδάφους της Ολυμπιακής Αεροπορίας και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας, αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία, με την έκδοση απλής διαπιστωτικής πράξης και καταβολή της προβλεπόμενης, από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τα πρακτικά συμφωνίας, αποζημίωσης και δικαιούνται πλήρη σύνταξη γήρατος, ανεξάρτητα από ηλικία, αν πραγματοποιήσουν 10.500 ημέρες ασφάλισης, από τις οποίες 4.500 τουλάχιστον στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα.

2. Οι ασφαλισμένοι της παρ. 1 αποχωρούν επίσης υποχρεωτικά από την υπηρεσία, με την έκδοση απλής διαπιστωτικής πράξης και καταβολή της προβλεπόμενης, από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τα πρακτικά συμφωνίας, αποζημίωσης και δικαιούνται πλήρη σύνταξη γήρατος, αν πραγματοποιήσουν 9.000 ημέρες ασφάλισης, από τις οποίες 4.500 τουλάχιστον στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και συμπληρώσουν το 57ο έτος της ηλικίας τους.

3. Οι ίδιοι ασφαλισμένοι έχουν δικαίωμα να αποχωρήσουν προαιρετικά από την υπηρεσία τους, με τη διαδικασία της παρ. 1 του παρόντος άρθρου και εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση προς την εργοδότρια εταιρεία και να πάρουν πλήρη σύνταξη γήρατος, ανεξάρτητα από ηλικία, αν έχουν πραγματοποιήσει οι μεν άνδρες 9.000 ημέρες ασφάλισης, οι δε γυναίκες 7.500 ημέρες, από τις οποίες 4.500 τουλάχιστον ημέρες στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα (άνδρες—γυναίκες).

4. Το τεχνικό και λοιπό προσωπικό εδάφους της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας δικαιούται μειωμένη σύνταξη σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν.δ. 7/1965 και της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 649/1968 (ΦΕΚ 232).

5. Ο χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α. των ασφαλισμένων των προηγούμενων παραγράφων, που διανύθηκε στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στην Ολυμπιακή Αεροπλοΐα με τις ειδικότητες του ιπτάμενου φροντιστού ή συνοδού, προσαυξάνεται κατά 50% για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης για όσους μεταταγούν σε υπηρεσία εδάφους και συνταξιοδοτηθούν μέσα σε μια τριετία από την ισχύ του νόμου αυτού, εφ' όσον έχουν υπηρετήσει με τις παραπάνω ειδικότητες επί μία 10ετία τουλάχιστον, έχουν πραγματοποιήσει τις ώρες πτήσης που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος και δεν έχουν λάβει σύνταξη για την παραπάνω υπηρεσία.

6. Ο ασφαλισμένος, ο οποίος ανήκει στο προσωπικό εδάφους της Ολυμπιακής Αεροπορίας και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας, δικαιούται σύνταξη αναπηρίας, αν καταστεί ανάπηρος κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 και με τις προϋποθέσεις και όρους που προβλέπονται από τις διατάξεις για τις παροχές Κλάδου Συντάξεων της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α..

7. Στις εκτός Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας ημέρες ασφάλισης των παρ. 1—3 υπολογίζεται, μετά από αναγνώριση σύμφωνα με την παρ. 9 και ο χρόνος που υπηρέτησε ο ασφαλισμένος στις ένοπλες δυνάμεις για την εκπλήρωση της στρατιωτικής του θητείας, καθώς και ο χρόνος ασφάλισης σε άλλον ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης σύμφωνα με την παρ. 8 του παρόντος άρθρου.

8. Για τις εκτός Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας ημέρες ασφάλισης, οι οποίες σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους υπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος του προσωπικού εδάφους, καταβάλλεται για τις σε κάθε περίπτωση απαιτούμενες ελάχιστες ημέρες ασφάλισης εισφορά αναγνώρισης, η οποία ανέρχεται σε ποσοστό 8,72% επί των κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης αποδοχών του ασφαλισμένου που υπόκειται σε εισφορές, οι οποίες δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες από το εκάστοτε τεκμαρτό ποσό της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α. και βαρύνει:

α) Εξ ολοκλήρου την Ολυμπιακή Αεροπορία ή την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα για όσους από τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ασφαλισμένους αποχωρούν από την υπηρεσία υποχρεωτικά κατά τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2.

β) Κατά ποσοστό 5,81% την Ολυμπιακή Αεροπορία ή την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και ποσοστό 2,91% τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ασφαλισμένους που αποχωρούν προαιρετικά από την υπηρεσία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3.

γ) Εξ ολοκλήρου τους ασφαλισμένους που θα προσλαμβάνονται στην Ολυμπιακή Αεροπορία ή την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα, μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

9. Η αναγνώριση χρόνου στρατιωτικής θητείας στην οποία περιλαμβάνεται και ο χρόνος εφεδρικής υπηρεσίας που δια-

νύθηκε υποχρεωτικά, κατά το μέτρο που απαιτείται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, γίνεται με καταβολή εισφοράς, που ανέρχεται για κάθε ημέρα σε ποσοστό 22,97% επί των, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, αποδοχών των ασφαλισμένων, που υπόκεινται σε εισφορές οι οποίες δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες από το εκάστοτε τεκμαρτό ποσό της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α. και βαρύνει:

α) Εξ ολοκλήρου την Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα για όσους από τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος ασφαλισμένους αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία κατά τις διατάξεις των παρ. 1 και 2.

β) Κατά ποσοστό 15,31% την Ολυμπιακή Αεροπορία και την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και ποσοστό 7,66% τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος ασφαλισμένους, που αποχωρούν προαιρετικά από την υπηρεσία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3.

γ) Εξ ολοκλήρου τους ασφαλισμένους που θα προσλαμβάνονται στην Ολυμπιακή Αεροπορία ή την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα, μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ο χρόνος όμως αυτός δεν προσμετρείται για την υποχρεωτική αποχώρησή τους.

Αν ο χρόνος της στρατιωτικής θητείας των παραπάνω ασφαλισμένων έχει αναγνωριστεί και εξαγοραστεί κατ' εφαρμογή άλλων διατάξεων, καταβάλλεται για την αναγνώριση του απαιτούμενου χρόνου, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, εισφορά η οποία ανέρχεται για κάθε ημέρα που αναγνωρίζεται σε ποσοστό 8,72% επί των, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, αποδοχών του ασφαλισμένου που υπόκεινται σε εισφορές, οι οποίες δε μπορεί να είναι μεγαλύτερες από το εκάστοτε τεκμαρτό ποσό της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α. και βαρύνει για μεν το προσωπικό που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος την Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα εφ' όσον αποχωρεί υποχρεωτικά από την υπηρεσία, την Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα κατά ποσοστό 5,81% και κατά ποσοστό 2,91% το προσωπικό που αποχωρεί προαιρετικά από την υπηρεσία, για όσους δε προσλαμβάνονται μετά τη δημοσίευση του παρόντος, εξ ολοκλήρου τους ασφαλισμένους.

10. Η εξόφληση του ποσού της εξαγοράς των προηγούμενων παραγράφων 8 και 9 γίνεται κατά το μέρος που βαρύνει την Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα σε 10 ισόποσες 3μηνιαίες δόσεις, κατά το μέρος δε που βαρύνει τους ασφαλισμένους είτε εφάπαξ, οπότε παρέχεται έκπτωση 10%, είτε τμηματικά σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης εξόφλησης δόσης, το ποσό αυτής επιβαρύνεται με τα προβλεπόμενα για τις καθυστερούμενες εισφορές πρόσθετα τέλη.

11. Η συνολική εισφορά υπέρ του Κλάδου Συντάξεων του Ι.Κ.Α. για το προσωπικό εδάφους της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας λόγω και της ειδικής επιβάρυνσης του Κλάδου αυτού από τις διατάξεις του παρόντος, οι οποίες διέπουν τη συνταξιοδότηση του παραπάνω προσωπικού ορίζεται σε ποσοστό 22,97% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων που υπόκεινται σε εισφορές, οι οποίες δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες από το εκάστοτε τεκμαρτό ποσό της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α. και βαρύνει την Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα σε ποσοστό 16,09% και το προσωπικό εδάφους σε ποσοστό 6,88%.

Άρθρο 7.

Αν ο ασφαλισμένος των άρθρων 5 και 6 αποχωρήσει ή αποχώρησε από την Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα χωρίς να δικαιούται σύνταξη με τις ειδικές διατάξεις του παρόντος, συνυπολογίζεται για την απονομή σε αυτόν σύνταξης με τις κοινές διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α. ο χρόνος ασφάλισης που διανύθηκε στην Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα προσαυξημένος κατά 50%.

Άρθρο 8.

Οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας του Ι.Κ.Α. οι οποίες προβλέπουν χορήγηση σύνταξης με ευνοϊκότερες προϋποθέσεις ηλικίας ή ημερών ασφάλισης, καθώς και οι διατάξεις οι οποίες προβλέπουν τη χορήγηση σύνταξης λόγω θανάτου του ασφαλισμένου στα μέλη της οικογένειάς του εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους των άρθρων 5 και 6. Το ποσό της σύνταξης που χορηγείται υπολογίζεται βάσει των διατάξεων του άρθρου 29 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει.

Άρθρο 9.

Με επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 6 του παρόντος, οι διατάξεις των ν.δ. 7/1965 και 649/1968, του π.δ. 471/1976 (ΦΕΚ 171) και του άρθρου 52 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68) δεν έχουν εφαρμογή για το προσωπικό των άρθρων 5 και 6.

Άρθρο 10.

1. Με απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, η οποία εκδίδεται εντός τριμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος μετά από γνώμη του Δ.Σ. των επικουρικών ταμείων στα οποία ασφαλίζεται το προσωπικό των άρθρων 5 και 6, εναρμονίζονται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των παραπάνω ταμείων προς τις διατάξεις των άρθρων 5 έως 8 του νόμου αυτού για το προσωπικό που είναι ασφαλισμένο σε αυτά και καθορίζεται η τυχόν πρόσθετη εισφορά για την ειδική συνταξιοδότηση του προσωπικού αυτού. Οι τροποποιήσεις των διατάξεων των παραπάνω επικουρικών ταμείων θα ισχύσουν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Με την παραπάνω απόφαση δεν μπορεί να γίνει δυσμενέστερη για τον ασφαλισμένο η σχέση που υπάρχει στο Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε. μεταξύ εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη.

2. Το προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας, που αποχωρεί υποχρεωτικά από την υπηρεσία κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου, δικαιούται σύνταξη από το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Αεροπορικών Επιχειρήσεων (Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.) ανεξάρτητα από όριο ηλικίας, εφ' όσον έχει 10ετή τουλάχιστον ασφάλιση στο Ταμείο.

3. Εξαιρετικά για τους ηλεκτρολόγους και ηλεκτρονικούς που ανήκουν στο τεχνικό προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας, οι διατάξεις του άρθρου 6 του παρόντος, οι σχετικές με την υποχρεωτική έξοδο από την υπηρεσία και συνταξιοδότηση από το Ι.Κ.Α., θα ισχύσουν από τη συμπλήρωση του ελάχιστου ορίου ηλικίας που προβλέπεται στο Τ.Ε.Α.Η.Ε. κατά τη δημοσίευση του παρόντος για τη θεμελίωση οποιασδήποτε σύνταξης γήρατος.

Άρθρο 11.

1. Η παρ. 2 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 4476/1965 (ΦΕΚ 103), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο ασφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, αν λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, μεταγενέστερης της υπαγωγής του στην ασφάλιση ή προγενέστερης που επιδεινώθηκε σημαντικά, εξάμηνης το λιγότερο κατά ιατρική πρόβλεψη διάρκειας, δεν μπορεί να κερδίζει από εργασία που ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες, τη μόρφωση και τη συνηθισμένη επαγγελματική του απασχόληση, περισσότερο από το ένα τρίτο (1/3) του ποσού που συνήθως κερδίζει στην ίδια περιφέρεια και επαγγελματική κατηγορία σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης. Αν ο ασφαλισμένος μπορεί να κερδίζει με τις προϋποθέσεις και όρους που ορίζονται στο προηγούμενο εδά-

φιο πάνω από το ένα τρίτο (1/3), όχι όμως περισσότερο από το μισό (1/2) του ποσού, που κερδίζει σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης, δικαιούται σύνταξη μερικής αναπηρίας ίσης με τα 75% της σύνταξης που του αναλογεί. Ο ασφαλισμένος που έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του, εφ' όσον με τις προϋποθέσεις και όρους που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο μπορεί να κερδίζει περισσότερο από το μισό (1/2), όχι όμως και από τα (2/3) του ποσού, που κερδίζει σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης, δικαιούται σύνταξη μερικής αναπηρίας ίσης με τα 50% της σύνταξης που του αναλογεί».

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του α.ν. 1846/1951 προστίθεται εδάφιο στ', ως εξής:

«στ'. Όταν πρόκειται για επιδότηση πάνω από 360 ημέρες σύμφωνα με την παρ. 5β του άρθρου 38, αντί των προϋποθέσεων των εδ. β' και ε' της παραγράφου αυτής, πρέπει ο ασφαλισμένος να έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες εργασίας που προβλέπονται από την παρ. 1β του άρθρου 28 όπως ισχύει κάθε φορά, για τη χορήγηση σύνταξης λόγω αναπηρίας».

3. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/1951, όπως αυτή τροποποιήθηκε μετά την ισχύ του ν.δ. 2961/1954 (ΦΕΚ 197) προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση το ποσό του επιδόματος ασθενείας των πρώτων δεκαπέντε (15) ημερών, των αμέσως επόμενων των κατά το εδ. δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 ημερών αποχής από την εργασία λόγω ασθενείας, ισούται με το 50% του κατά το προηγούμενο εδάφιο καθοριζόμενου ποσού».

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/1951 προστίθεται τρίτο εδάφιο, ως εξής:

«γ'. Το ποσό του ημερήσιου επιδόματος ασθένειας, που δικαιούται ο ασφαλισμένος, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου 1 με τις προσαυξήσεις λόγω οικογενειακών βαρών, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 3ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, ούτε και του 35% του ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης με την οποία υπολογίζεται το επίδομα».

5. Στο άρθρο 38 του α.ν. 1846/1951 προστίθεται παράγραφος 5β', ως εξής:

«5β. Το επίδομα ασθένειας, που προβλέπεται από τις παρ. 1—5 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται για 720 ημέρες για την ίδια ασθένεια, εφ' όσον ο δικαιούχος έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες εργασίας που ορίζονται στο εδ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 35».

Άρθρο 12.

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 64) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται σε φορείς κύριας ασφάλισης σε περίπτωση που χορηγούν σύνταξη με διατάξεις που παραπέμπουν στις διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των δημόσιων υπαλλήλων ή επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές.

Επίσης δεν εφαρμόζονται για τους ασφαλισμένους σε φορείς επικουρικής ασφάλισης οι οποίοι συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη από το Δημόσιο ή από φορείς κύριας ασφάλισης με διατάξεις που παραπέμπουν στις διατάξεις που προβλέπουν τη συνταξιοδότηση των δημόσιων υπαλλήλων ή επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές, εφ' όσον από τις διατάξεις της νομοθεσίας των φορέων αυτών της επικουρικής ασφάλισης προβλέπεται η αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας».

2. α) Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 1358/1983, όπως τροποποιούνται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους οι οποίοι έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία πριν από την ισχύ του νόμου αυτού.

β) Εφ' όσον για τα πρόσωπα της προηγούμενης περίπτωσης α' δεν έχει εξαγοραστεί η στρατιωτική υπηρεσία ή έχει εξαγοραστεί μέρος αυτής, η εξαγορά ολόκληρου ή του υπόλοιπου του χρόνου γίνεται μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, που υποβάλλεται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, λαμβάνονται δε υπόψη οι αποδοχές εξόδου από την υπηρεσία, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 1358/1983 προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ. Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών καταβάλλουν για κάθε μήνα αναγνωριζόμενης στρατιωτικής υπηρεσίας εισφορά εξαγοράς που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου του Ταμείου και το 25πλάσιο του κατώτατου ημερομισθίου εργατοτεχνίτη οικοδόμου χωρίς καμία προσαύξηση που προβλέπεται από την οικεία συλλογική σύμβαση εργασίας ή απόφαση Διαιτητικού Δικαστηρίου, για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών οικοδόμων και συναφών επαγγελμάτων που απασχολούνται στις οικοδομικές και συναφείς εργασίες όλης της χώρας, που ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση».

4. Για το χρονικό διάστημα από την ισχύ των διατάξεων του ν. 1358/1983 μέχρι την ισχύ των διατάξεων του νόμου αυτού, η εισφορά που καταβάλλεται για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας από τους ασφαλισμένους του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών, οι οποίοι αναγνωρίζουν το χρόνο αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1358/1983, υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου του Ταμείου και το 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, που ισχύουν κάθε φορά.

5. Το άρθρο 3 του ν. 1358/1983, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 4 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3.

Δικαίωμα αναγνώρισης και από τους συνταξιούχους.

1. Δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας του άρθρου 1 παρ. 1 και 2 του νόμου αυτού έχουν και οι συνταξιούχοι των οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης και σε περίπτωση θανάτου τους τα μέλη της οικογένειάς τους που δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου. Η αναγνώριση γίνεται με αίτηση των δικαιούχων ως εξής:

α. Οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. και οργανισμών κύριας ασφάλισης μισθωτών, για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα αναγνωριζόμενης στρατιωτικής υπηρεσίας εισφορά εξαγοράς που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου του Ι.Κ.Α. και το 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

β. Οι συνταξιούχοι οργανισμών κύριας ασφάλισης, που ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ή χωρίς ασφαλιστικές κλάσεις ή μισθωτούς για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης δε γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα στρατιωτικής υπηρεσίας που θα αναγνωρισθεί εισφορά εξαγοράς που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου του Ι.Κ.Α. και το 25πλάσιο του κατώτατου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

γ. Οι συνταξιούχοι των οργανισμών επικουρικής ασφάλισης μισθωτών, για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα αναγνωριζόμενης στρατιωτικής υπηρεσίας την εισφορά που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε οργανισμού για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου που υπολογίζεται στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομίσθιου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

Όπου δεν προβλέπεται τέτοια αναγνώριση, καταβάλλουν εισφορά που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο εργοδότη και ασφαλισμένου του οργανισμού του οποίου είναι συνταξιούχοι και το 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομίσθιου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

δ. Οι συνταξιούχοι οργανισμών επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ή χωρίς ασφαλιστικές κλάσεις ή μισθωτούς που ο υπολογισμός και ο ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης δε γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα αναγνωριζόμενης στρατιωτικής υπηρεσίας εισφορά εξαγοράς που υπολογίζεται με βάση το 25πλάσιο του κατώτατου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κατά την υποβολή της αίτησης για την αναγνώριση και ασφάλιστρο 8%.

2. Το ποσό της εξαγοράς του αναγνωριζόμενου κατά την προηγούμενη παράγραφο στους συνταξιούχους χρόνου καταβάλλεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 5 του προηγούμενου άρθρου.

3. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης των προσώπων των περιπτώσεων β' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού με την προσμέτρηση και του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας λαμβάνονται υπόψη τα ποσά επί των οποίων υπολογίζεται η εισφορά για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου.

Για τους συνταξιούχους των περιπτώσεων α' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης ο τεκμαρτός μηνιαίος μισθός της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως έχει διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας».

6. Η περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 1358/1983 τροποποιείται ως εξής:

«β) Οι αυτοαπασχολούμενοι θα καταβάλλουν για κάθε μήνα εισφορά, ίση με το καταβαλλόμενο ασφάλιστρο της ασφαλιστικής κατηγορίας του Κλάδου Σύνταξης, στην οποία ανήκουν υποχρεωτικά ή προαιρετικά κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Οι αυτοαπασχολούμενοι, που δεν ανήκουν σε ασφαλιστικές κατηγορίες, θα καταβάλλουν για κάθε μήνα εισφορά εξαγοράς, που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής και τις αποδοχές στις οποίες υπολογίζεται επίσης η τακτική μηνιαία εισφορά για την ασφάλισή τους στον Κλάδο Σύνταξης.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και για τους μισθωτούς που ασφαλίζονται σε ασφαλιστικούς οργανισμούς αυτοαπασχολουμένων προσώπων».

Άρθρο 13.

1. Τα πρόσωπα που ασφαλίζονται στο Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 46 του ν. 1469/1984 για την απασχόλησή τους στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου, για όλους τους Κλάδους Ασφάλισης του Ταμείου αυτού από την ημέρα της πρόσληψής τους στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών και εξαιρούνται από την ίδια ημερομηνία από την ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, έστω και αν υπάγονται στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου για άλλη απασχόληση, εφ' όσον υποβάλουν στο Ταμείο αυτό αίτηση, για την υπαγωγή τους στην ασφάλιση, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η εισφορά εργοδότη για τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης των ανωτέρω προσώπων, για την απασχόλησή τους στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών, ορίζεται σε ποσοστό 9%, που υπολογίζεται στο σύνολο των μηνιαίων αποδοχών τους και για τους άλλους Κλάδους Ασφάλισης αυτή που προβλέπεται από τη νομοθεσία του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ.. Η εισφορά του ασφαλισμένου για όλους τους Κλάδους Ασφάλισης είναι αυτή που προβλέπεται από τη νομοθεσία του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ..

Οι εισφορές που καταβλήθηκαν στο Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης για την ασφάλιση των προσώπων της προηγούμενης παραγράφου, τα οποία θα υπαχθούν στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου αποδίδονται στο Ταμείο αυτό από το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, εφάπαξ μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την ημερομηνία, που ο ενδιαφερόμενος θα δηλώσει, ότι υπάγεται στην ασφάλιση του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ..

3. Ο χρόνος τακτικής υπηρεσίας υπαλλήλων που διανύθηκε σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, από τους οποίους μετατάχθηκαν στο Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, θεωρείται ότι διανύθηκε στο Ταμείο αυτό για τον υπολογισμό των παροχών που χορηγεί.

4. Ασφαλισμένοι του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου μπορούν να αναγνωρίσουν στο Ταμείο αυτό το χρόνο της απασχόλησής τους μέχρι πέντε ετών σε εργασίες που ασφαλίζονται στο Ταμείο με την καταβολή εισφοράς 15%, που υπολογίζεται στο σύνολο των μηνιαίων αποδοχών που παίρνουν κατά το χρόνο που υποβάλλουν την αίτηση για αναγνώριση, για τις οποίες καταβάλλονται εισφορές για την ασφάλισή τους στο Ταμείο αυτό.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος.

Το ποσό της εξαγοράς του χρόνου που αναγνωρίζεται, καταβάλλεται είτε εφάπαξ, οπότε παρέχεται έκπτωση 15%, είτε σε μηνιαίες δόσεις, που είναι ίσες με τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται.

Η καταβολή των δόσεων γίνεται με φροντίδα και ευθύνη των ασφαλισμένων.

Σε περίπτωση που καθυστερήσει η καταβολή της δόσης περισσότερο από ένα μήνα, επιβαρύνεται με πρόσθετο τέλος 1% για κάθε δεκαήμερο καθυστέρησης.

Για την πιο πάνω αναγνώριση υποβάλλεται αίτηση στο Ταμείο, μέσα σε προθεσμία έξι μηνών, που αρχίζει από τη δημοσίευση αυτού του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5. Στην ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης υπάγονται υποχρεωτικά και τα πρόσωπα που παρέχουν κατά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία με μισθό ως συντάκτες στους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης της «Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης Α.Ε.».

Επίσης, υπάγονται και οι απασχολούμενοι στους επαρχιακούς σταθμούς της Ελληνικής Ραδιοφωνίας — Τηλεόρασης Α.Ε. ως συντάκτες, εφ' όσον είναι μέλη της 'Ενωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών ή της 'Ενωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας — Θράκης.

'Αρθρο 14.

Καθυστερούμενες εισφορές προς το Ταμείο Ασφάλισης Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου με τα πρόσθετα τέλη και τις άλλες επιβαρύνσεις τους, που οφείλονται από οποιονδήποτε υπόχρεο προς καταβολή ή απόδοση σ' αυτό, εισπράττονται κατά τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

Σαν τίτλοι για την αναγκαστική είσπραξη χρησιμεύουν οι βεβαιώσεις των οργάνων του Ταμείου, που εξουσιοδοτούνται για το σκοπό αυτόν από το Διοικητικό Συμβούλιο με απόφασή του που εκδίδεται για κάθε περίπτωση χωριστά. Οι βεβαιώσεις αυτές εκδίδονται με βάση τις μισθολογικές καταστάσεις των εργοδοτών ή συγκεντρωτικές βεβαιωτικές καταστάσεις και πράξεις καταλογισμού των ίδιων αυτών οργάνων.

Οι παραπάνω μισθολογικές καταστάσεις και πράξεις καταλογισμού εισάγονται υποχρεωτικά στο Δ.Σ. από το διευθυντή του Ταμείου με σχετική εισήγηση. Οι βεβαιώσεις αυτές, χωριστές σε κάθε οφειλέτη, καθορίζουν το οφειλόμενο ποσό, τις πρόσθετες επιβαρύνσεις, την αιτία της οφειλής και τη χρονική περίοδο στην οποία ανάγεται.

Αντίγραφο της πιο πάνω βεβαίωσης με πρόσκληση για την πληρωμή κοινοποιείται στον οφειλέτη, ο οποίος, αν την αμφισβητεί, μπορεί σε προθεσμία 15 ημερών από την κοινοποίηση, να ζητήσει την αναθεώρησή της από το διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου, για τη συζήτηση της οποίας ειδοποιείται τουλάχιστον πριν 5 ημέρες και δικαιούται να παραστεί αυτοπροσώπως ή δια πληρεξουσίου.

Η υποβολή στο διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου της αίτησης για αναθεώρηση κατά των βεβαιώσεων των οργάνων του Ταμείου, που κατά τη διάταξη αυτήν, αποτελούν νόμιμους τίτλους για την αναγκαστική είσπραξη εισφορών κ.λπ., καθώς και η προβλεπόμενη για την άσκηση της αίτησης αυτής προθεσμία αναστέλλουν την εκτέλεση των εν λόγω τίτλων, μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης από το διοικητικό συμβούλιο επί της αίτησης ή την παρέλευση της προθεσμίας προς άσκηση αυτής.

Για τις επιδόσεις και την εκτέλεση χρησιμοποιούνται χωρίς οι κατά τόπο δικαστικοί επιμελητές, που ορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου.

'Αρθρο 15.

1. Το Ταμείο Ασφαλίσεως Χρηματιστών Μεσιτών Αντικρυστών και Υπαλλήλων του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών (Τ.Α.Χ.Μ.Α) συγχωνεύεται στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων (Τ.Α.Ε.).

2. Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού του συγχωνευόμενου Ταμείου μεταβιβάζεται στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, ως καθολικό διάδοχο αυτού.

Εκκρεμείς δίκες, οι οποίες προέκυψαν από τη λειτουργία του Ταμείου, συνεχίζονται από και κατά του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων χωρίς διακοπή.

3. 'Ολη η ακίνητη περιουσία του Ταμείου μεταφέρεται αυτοδίκαια στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων. Η μεταβίβαση αυτή απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής φόρου μεταβίβασης ακινήτων υπέρ του Δημοσίου, όπως και άλλων φόρων, τελών ή δικαιωμάτων υπέρ Δήμου ή Κοινότητας ή άλλων τρίτων.

Για τη μεταβίβαση της κυριότητας, ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συντάσσει σχετική πράξη στην οποία περιγράφονται τα ακίνητα και μεταγράφεται στα βιβλία του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου ατελώς.

Οι διατάξεις του άρθρου 1198 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζονται αναλόγως.

4. Από τη συγχώνευση του Τ.Α.Χ.Μ.Α. όλα τα πρόσωπα που ασφαλίζονται σ' αυτό, υπάγονται στην ασφάλιση του Κλάδου Συντάξεων και του Κλάδου Ασφάλισης Μητρότητας και Ασθένειας του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων και διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτού.

Ο χρόνος που πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του συγχωνευόμενου Ταμείου θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και για τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης, ως εξής:

α) Οι χρηματιστές στην Ζ' κλάση β) οι αντικρυστές και οι μεσίτες στη ΣΤ' κλάση. Ο χρόνος ασφάλισης που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του καταργούμενου Ταμείου θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης στον Κλάδο Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων, εφ' όσον θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης από τις διατάξεις της νομοθεσίας του ταμείου ή από γενικές διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας.

5. Από τη συγχώνευση του Ταμείου, οι ασφαλισμένοι αυτού κατατάσσονται στην αντίστοιχη ασφαλιστική κατηγορία. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 60 του Καταστατικού του Τ.Α.Ε.

6. Από τη συγχώνευση του Ταμείου, το Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, βαρύνεται με την καταβολή των συντάξεων των συνταξιούχων του, οι οποίοι θεωρούνται συνταξιούχοι του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων.

7. Οι ασφαλισμένοι του συγχωνευόμενου Ταμείου, οι οποίοι αποχωρούν από την εργασία τους μέσα σε 3 έτη από τη δημοσίευση του παρόντος, δικαιούνται να διαλέξουν για τη συνταξιοδότησή τους την εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας του Τ.Α.Χ.Μ.Α., αντί την εφαρμογή των διατάξεων του Τ.Α.Ε.

8. 'Ολες οι θέσεις του συγχωνευόμενου Ταμείου Ασφάλισης Χρηματιστών Μεσιτών Αντικρυστών και Υπαλλήλων του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών μαζί με το προσωπικό που υπηρετεί σ' αυτό μεταφέρονται στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων και προστίθενται στις υπάρχουσες θέσεις αυτού.

9. α. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού εξαιρούνται από την ασφάλιση του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξάρτητων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α. και υπάγονται στην ασφάλιση του Κλάδου Σύνταξης και του Κλάδου Ασφάλισης Μητρότητας και Ασθένειας του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων, εφαρμοζομένων των διατάξεων της νομοθεσίας αυτού και του παρόντος νόμου, οι επιχειρηματίες κινηματογράφου που ασφαλίζονται σ' αυτόν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1422/1984.

β. Ο χρόνος που πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Κλάδου και του Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και για τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης. Ο χρόνος ασφάλισης που αναγνωρίσθηκε και εξαγοράσθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Κλάδου και του Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης στον Κλάδο Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων, εφ' όσον θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης από τις διατάξεις της νομοθεσίας του Κλάδου και του Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου ή από γενικές διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας.

γ. Οι ασφαλισμένοι του Κλάδου από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού κατατάσσονται στην Ε' ασφαλιστική κατηγορία. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 60 του Καταστατικού του Τ.Α.Ε.

δ. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου Κλάδου και

του Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων και στη Β' ασφαλιστική κατηγορία.

10. Τα πρόσωπα του εδαφίου α' της προηγούμενης παραγράφου, που απασχολούνται εποχιακά σε επιχειρήσεις θερινών ή χειμερινών κινηματογράφων, υπάγονται στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων και υποχρεούνται στην καταβολή των εισφορών και για την περίοδο που δε λειτουργούν οι επιχειρήσεις στις οποίες απασχολούνται.

11. α. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού οι συνταξιούχοι του Κλάδου μεταφέρονται στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων. Οι συνταξιούχοι αυτοί από την ημέρα της μεταφοράς τους θεωρούνται συνταξιούχοι του Ταμείου το οποίο στο εξής βαρύνεται με την καταβολή της σύνταξής τους.

β. Το ποσό της σύνταξης των πιο πάνω συνταξιούχων δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τα κατώτατα όρια συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων.

γ. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου στους κατά το εδάφιο α' συνταξιούχους καταβάλλεται ποσοστό των κατώτατων ορίων συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά, ως εξής:

α) Από 1.5.1988 μέχρι 31.12.1988 το 70%.
β) Από 1.1.1989 μέχρι 31.12.1989 το 80%.
γ) Από 1.1.1990 μέχρι 31.12.1990 το 90%.
δ) Από 1.1.1991 και εφεξής το 100%.

12. α. Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού του Κλάδου μεταφέρεται στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, το οποίο καθίσταται καθολικός διάδοχος των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αυτού.

Εκκρεμείς δίκες, οι οποίες προέκυψαν από τη λειτουργία του Κλάδου, συνεχίζονται από και κατά του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων χωρίς διακοπή.

β. Όλη η ακίνητη περιουσία του Κλάδου μεταφέρεται αυτοδίκαια στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων. Η μεταβίβαση αυτή απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής φόρου μεταβίβασης ακινήτων υπέρ του Δημοσίου, όπως και άλλων φόρων, τελών ή δικαιωμάτων υπέρ Δήμου ή Κοινότητας ή άλλων τρίτων. Για τη μεταβίβαση της κυριότητας, ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συντάσσει σχετική πράξη στην οποία περιγράφονται τα ακίνητα και μεταγράφεται στα βιβλία του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου ατελώς. Οι διατάξεις του άρθρου 1198 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζονται αναλόγως.

γ. Οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1422/1984 και των άρθρων 29—33 του π.δ. 390/1984 (ΦΕΚ 135/84 τ. Α') καταργούνται.

Άρθρο 16.

1. Έλληνες υπήκοοι ως και ομογενείς εγκατεστημένοι μόνιμα στην Ίμβρο, Τένεδο και Κωνσταντινούπολη, οι οποίοι ασκούν το επάγγελμα του ιατρού, οδοντιάτρου, φαρμακοποιού και κτηνιάτρου, μπορούν να ασφαλίζονται στο Τ.Σ.Α.Υ., εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση.

Η ασφάλισή τους αρχίζει από την ημέρα της υποβολής της σχετικής αίτησης.

2. Η μόνιμη εγκατάσταση, το ασκούμενο εκεί υγειονομικό επάγγελμα και ο χρόνος άσκησής του πιστοποιούνται με βεβαίωση της οικείας ελληνικής προξενικής αρχής.

3. Οι παραπάνω ασφαλισμένοι, οι οποίοι ασκούν ελεύθερο επάγγελμα, υποχρεούνται να καταβάλουν την εισφορά που ισχύει για τους υπόλοιπους υγειονομικούς ασφαλισμένους στο Τ.Σ.Α.Υ., όπως ισχύει κάθε φορά.

Όσοι από αυτούς είναι έμμισθοι υποχρεούνται να καταβάλουν το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη του Κλάδου Συντάξεων του Ι.Κ.Α., που υπολογίζεται στο 25πλάσιο του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύουν κάθε φορά.

Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής των παραπάνω εισφορών εφαρμόζονται οι διατάξεις της νομοθεσίας του Τ.Σ.Α.Υ., για πρόσθετες επιβαρύνσεις και αναπροσαρμογές, όπως ισχύει κάθε φορά.

4. Οι ασφαλισμένοι της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού μπορούν, με την καταβολή των εισφορών της προηγούμενης παραγράφου, να αναγνωρίζουν τον από 1.1.1928 και εφ' εξής χρόνο άσκησης του υγειονομικού επαγγέλματος στην Ίμβρο, Τένεδο και Κων/πολη, ως χρόνο πραγματικής ασφάλισης για τον Κλάδο Σύνταξης του Τ.Σ.Α.Υ.

Το ίδιο δικαίωμα έχουν και τα μέλη οικογένειας όσων έχουν πεθάνει.

5. Δικαίωμα αναγνώρισης του χρόνου απασχόλησής τους, ως χρόνου πραγματικής ασφάλισης στο Τ.Σ.Α.Υ., έχουν επίσης οι έλληνες υπήκοοι και ομογενείς που έχουν ασκήσει το υγειονομικό επάγγελμα στην Ίμβρο, Τένεδο και Κων/πολη από 1.1.1928 και μετά και κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης στο Ταμείο έχουν διακόψει την άσκηση του επαγγέλματός τους.

Τα παραπάνω πρόσωπα μπορούν να αναγνωρίσουν το σύνολο ή μέρος του χρόνου της απασχόλησής τους με την ιδιότητα του υγειονομικού στις παραπάνω περιοχές. Το ίδιο δικαίωμα έχουν και τα μέλη της οικογένειας όσων έχουν πεθάνει. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση αυτή.

6. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους μπορούν να συνταξιοδοτηθούν από το Τ.Σ.Α.Υ., εφ' όσον συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση των λοιπών ασφαλισμένων του.

7. Όσοι ασφαλίζονται ή συνταξιοδοτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού μπορούν να υπαχθούν στον Κλάδο Υγειονομικής Περίθαλψης του Τ.Σ.Α.Υ., καταβάλλοντας, οι μεν ασφαλισμένοι την εισφορά του ελεύθερου επαγγελματία υγειονομικού, ασφαλισμένου στον Κλάδο Ασθένειας του Τ.Σ.Α.Υ., όπως ισχύει κάθε φορά, ανεξάρτητα αν ασκούν ελεύθερο επάγγελμα ή απασχολούνται ως έμμισθοι, οι δε συνταξιούχοι την εισφορά που καταβάλλουν οι λοιποί συνταξιούχοι του Τ.Σ.Α.Υ..

8. Ο τρόπος, ο χρόνος και το νόμισμα καταβολής των εισφορών και παροχών (σύνταξης και υγειονομικής περίθαλψης), καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Α.Υ..

Άρθρο 17.

1. Στο τέλος του άρθρου 35 του ν.δ. 4114/1960 (ΦΕΚ 164) προστίθενται παράγραφοι 10 και 11 ως εξής:

«10. Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου, εκτός από το χρόνο που αναγνωρίζουν σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου αυτού και το χρόνο άσκησης δικηγορίας, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 1090/1980 (ΦΕΚ 263), δικαιούνται να αναγνωρίσουν ως χρόνο ασφάλισης τρία επί πλέον έτη, εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση μέχρι την ημέρα της διακοπής της ασφάλισής τους ή και μετά τη διακοπή της ασφάλισης και μέχρι την ημέρα που θα υποβάλουν αίτηση για συνταξιοδότηση και καταβάλουν μέχρι την ημερομηνία αυτή τα ποσά εξαγοράς που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1090/1980.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δε λαμβάνεται υπόψη για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και της ειδικής παροχής χαμηλού επιδόματος από το Ταμείο.

Κατ' εξαίρεση των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου της παραγράφου αυτής, ο αναγνωριζόμενος χρόνος λαμβάνεται υπό-

φη και για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και της ειδικής παροχής γαμηλίου επιδόματος, εφ' όσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας του».

«11. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, ο χρόνος που αναγνωρίζεται σύμφωνα με αυτές λαμβάνεται υπόψη και για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων, για θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, από τους ασφαλισμένους που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του Ταμείου μέχρι την ισχύ του ν. 1512/1985 (ΦΕΚ 4), οι οποίοι δικαιούνται να αναγνωρίσουν πέντε έτη, στα οποία περιλαμβάνεται και ο χρόνος άσκησης δικηγορίας, εφ' όσον υποβάλουν αίτηση για αναγνώριση του χρόνου μέσα σε προθεσμία ενός έτους που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και εξαγοράσουν ολόκληρο το ποσό της οφειλής μέσα σε προθεσμία ενός έτους που αρχίζει από την ημέρα που θα παραλάβουν τη σχετική απόφαση του αρμόδιου οργάνου του Ταμείου για την αναγνώριση του χρόνου και για το ύψος του οφειλόμενου ποσού. Η εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται με την καταβολή της εισφοράς που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση.

Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου έχουν εφαρμογή και για όσους για οποιοδήποτε λόγο έχουν διακόψει την ασφάλισή τους στο Ταμείο από την ισχύ των διατάξεων του ν. 1512/1985 μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων αυτού του νόμου».

2. Από την ισχύ των διατάξεων του νόμου αυτού, καταργούνται οι διατάξεις :

α) των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 18 του ν. 4507/1966 (ΦΕΚ 71), όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 4 και 5 του α.ν. 189/1967 (ΦΕΚ 206),

β) της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του ν. 730/1977 (ΦΕΚ 309), όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 16 του ν. 984/1979 (ΦΕΚ 244) και

γ) του άρθρου 15 του ν. 1512/1985.

3. Στο χρόνο που αναγνωρίζεται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου αυτού περιλαμβάνεται και ο χρόνος που έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις που καταργούνται με την προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 18.

1. Η περίπτωση 5 του εδαφίου γ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960, όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1090/1980, τροποποιείται ως εξής:

«5) Εάν το σύνολο των αποκομμάτων ενσήμων που επικολλήθηκαν με τον π ο πάνω τρόπο δεν καλύπτει στο ολόκληρο το παραπάνω ελάχιστο όριο εισφοράς, οι υπόχρεοι οφείλουν να συμπληρώνουν το υπόλοιπο ποσό, με επικόλληση αποκομμάτων ολόκληρων των ενσήμων που απαιτούνται ή με εφάπαξ καταβολή σε χρήμα».

2. Στο εδάφιο γ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960 (ΦΕΚ 164 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1090/1980 (ΦΕΚ 268 Α'), προστίθεται περίπτωση 9, που έχει ως εξής:

«9. Το ασφαλιστικό βιβλιάριο, που προβλέπεται από τις περιπτώσεις 1 και 6 του εδαφίου αυτού, θα παραδίδεται από μεν τους δικηγόρους Αθηνών στα γραφεία του Ταμείου, από δε τους δικηγόρους της λοιπής Επικράτειας στους οικείους δικηγορικούς συλλόγους, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται ειδικότερα στην προαναφερόμενη περίπτωση 6 του παρόντος. Οι τελευταίοι αυτοί φορείς έχουν την υποχρέωση, το αργότερο μέχρι το τέλος Μαΐου κάθε χρόνου, να παραδίδουν στο Ταμείο τα ασφαλιστικά βιβλιάρια που παρέλαβαν από τα μέλη τους, μαζί με τις καταστάσεις των έμμισθων δικηγόρων που παρέχουν τις υπηρεσίες τους με πάγια αντιμισθία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1512/1985 (ΦΕΚ 4 Α'). Οι άμισθοι υποθηκοφύλακες, δικολάβοι και άμισθοι δικαστικοί επιμελητές θα παραδίδουν τα ασφαλιστικά βιβλιάρια στα οικεία ειρηνοδικεία, τα οποία θα τα στέλνουν στο Ταμείο μέσα στην ίδια παραπάνω προθεσμία».

Άρθρο 19.

1. Οι διατάξεις των εδαφίων ζ', θ' και κστ' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960, που καταργήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 1090/1980 και επαναφέρθηκαν σε ισχύ με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν. 1512/1985, αντικαθίστανται ως εξής:

«ζ) Από την εισφορά που οφείλεται για το διορισμό σε θέση άμισθου ασφαλισμένου Α' και Β' τάξης.

Η εισφορά αυτή, για τους ασφαλισμένους Α' τάξης, είναι ίση με το ποσό τριών (3) ελάχιστων μηνιαίων εισφορών δικηγόρου, με χρόνο υπηρεσίας κάτω από 5 χρόνια, όπως αυτές ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης διορισμού. Προκειμένου για το διορισμό άμισθου ασφαλισμένου Β' τάξης, η εισφορά διορισμού ορίζεται στα ογδόντα εκατοστά (80%) της παραπάνω εισφοράς άμισθου ασφαλισμένου Α' τάξης.

Στην περίπτωση διορισμού απευθείας στο εφετείο ή στον Άρειο Πάγο η παραπάνω εισφορά ορίζεται στο ισόποσο δώδεκα (12) και είκοσι τεσσάρων (24), αντίστοιχα, εισφορών δικηγόρου με χρόνο υπηρεσίας κάτω από πέντε χρόνια. Η μη καταβολή των παραπάνω ποσών συνεπάγεται το απαράδεκτο της αίτησης διορισμού.

θ) Από την εισφορά που οφείλεται, για την προαγωγή δικηγόρου στο εφετείο και στον Άρειο Πάγο ή απευθείας στον Άρειο Πάγο, που είναι ίση με το ποσό πέντε (5), δέκα (10) και δεκαπέντε (15) αντίστοιχα ατομικών εισφορών δικηγόρου, όπως αυτές ισχύουν κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης για προαγωγή.
Η μη καταβολή των παραπάνω ποσών συνεπάγεται το απαράδεκτο της αίτησης διορισμού.

κστ) Από την εισφορά για τη σύναψη γάμου, όπως αυτή καθορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν.δ. 4114/1960, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά».

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 10 του ν. δ. 4114/1960, που καταργήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 1090/1980 και επαναφέρθηκαν σε ισχύ με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του ν. 1512/1985, αντικαθίστανται ως εξής:

«7. Η εγγύηση που παρέχεται από το συμβολαιογράφο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 670/1977 (ΦΕΚ 232), κατατίθεται στο Ταμείο Νομικών και ορίζεται για το συμβολαιογράφο που διορίζεται σε έδρα ειρηνοδικείου ή πρωτοδικείου σε ποσό ίσο με είκοσι (20) και τριάντα (30) αντίστοιχα μηνιαίες εισφορές δικηγόρου, με χρόνο υπηρεσίας κάτω από 5 χρόνια, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης διορισμού.

Εφ' όσον πρόκειται για διορισμό συμβολαιογράφου στην έδρα των Πρωτοδικείων Αθήνας, Πειραιά και Θεσ/νίκης η εγγύηση ορίζεται σε ποσό ίσο με σαράντα (40) μηνιαίες εισφορές, όπως αυτές καθορίζονται από τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου.
Δεν είναι δυνατός ο διορισμός του συμβολαιογράφου, εάν δεν έχει επισυναφθεί στην αίτηση διορισμού του το γραμμάτιο κατάθεσης στο Ταμείο της πιο πάνω εγγύησης.

Η εγγύηση επιστρέφεται άτοκα έξι μήνες μετά από την παραίτηση ή απόλυση του συμβολαιογράφου, εφ' όσον ο συμβολαιογράφος δεν έχει οφειλές προς το Ταμείο».

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν.δ. 4114/1960, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 1512/1985, αντικαθίστανται ως εξής :

«2. Η εισφορά για την αναγνώριση του γάμου που θεσπίζεται με τη διάταξη του εδαφίου κστ' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960, προκειμένου για άμισθους ασφαλισμένους του Ταμείου Νομικών, είναι ίση με το ποσό των πέντε (5) ατομικών μηνιαίων εισφορών, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο της καταβολής.

Για τους έμμισθους ασφαλισμένους του Ταμείου η παραπάνω εισφορά είναι ίση με το ποσό τεσσάρων (4) ατομικών μηνιαίων εισφορών ασφαλισμένων, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο της καταβολής της εισφοράς για την αναγνώριση του γάμου».

4. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 1.7.1986.

Άρθρο 20.

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960. που προστέθηκε με το άρθρο 13 του ν. 1512/1985, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η εισφορά αυτή παρακρατείται από τον οικείο δικηγορικό σύλλογο και αποδίδεται στο Ταμείο Νομικών και στον Κ.Ε.Α.Δ. μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την παρακράτησή της.

Η απόδοσή της γίνεται σύμφωνα με κατάσταση, στην οποία περιλαμβάνονται ο αύξοντας αριθμός όλων των παραστατικών προείσπραξης που εκδόθηκαν, το ποσό της κάθε προείσπραξης και χωριστά η εισφορά που αναλογεί στο Ταμείο Νομικών και στον Κ.Ε.Α.Δ., για το συνολικό ποσό των προεισπράξεων.

Τα ποσά των εισφορών καταβάλλονται απευθείας στο Ταμείο Νομικών, προκειμένου για το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών και στα κατά τόπους υποκαταστήματα της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος προκειμένου για τους λοιπούς Δικηγορικούς Συλλόγους, για λογαριασμό του Ταμείου Νομικών και του Κ.Ε.Α.Δ. αντίστοιχα. Αντίγραφο της πιο πάνω κατάστασης καθώς και των σχετικών αποδείξεων της Τράπεζας αποστέλλονται από τους δικηγορικούς συλλόγους στο Ταμείο Νομικών, μέσα στο επόμενο 15/θήμερο από το χρόνο της καταβολής της εισφοράς.

Για κάθε παράβαση των παραπάνω διατάξεων ευθύνονται σε ολόκληρο με το νομικό πρόσωπο του οικείου δικηγορικού συλλόγου και τα αρμόδια για την είσπραξη και απόδοση του πόρου όργανα».

Άρθρο 21.

Το άρθρο 8 του ν.δ. 4114/1960 αντικαθίσταται ως εξής·

«Κατηγορίες ασφαλισμένων.

Άρθρο 8.

1. Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου (άμισθοι και έμμισθοι), που ορίζονται από το προηγούμενο άρθρο, διακρίνονται σε δύο τάξεις, την πρώτη και τη δεύτερη.

2. Στην πρώτη τάξη ανήκουν:

Α) Από τους άμισθους:

α) οι δικηγόροι,

β) οι συμβολαιογράφοι,

γ) οι άμισθοι υποθηκοφύλακες (μεταγραφοφύλακες) και

δ) οι ασκούμενοι δικηγόροι.

Β) Από τους έμμισθους:

α) Οι υπάλληλοι των Κλάδων ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και οι διευθυντές και υποδιευθυντές των φυλακών και των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων,

β) το κύριο προσωπικό του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι υπάλληλοι αυτού των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ,

γ) το κύριο προσωπικό των τακτικών δικαστηρίων, εισαγγελιών, πταισματοδικείων και ειρηνοδικείων και οι υπάλληλοι αυτών των κλάδων ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ,

δ) τα ισόβια μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και ο επίτροπος αυτού,

ε) το κύριο προσωπικό (νομικοί σύμβουλοι, πάρεδροι και δικαστικοί αντιπρόσωποι διοίκησης) των νομικών υπηρεσιών της διοίκησης,

στ) οι υπάλληλοι των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ των έμμισθων υποθηκοφυλακείων,

ζ) οι σύμβουλοι δικαιοσύνης του δικαστικού σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων, εφ' όσον δεν υπάγονται σε άλλο φορέα ασφάλισης,

η) οι δικαστές των διοικητικών δικαστηρίων που προβλέπονται από το άρθρο 94 του Συντάγματος, καθώς και οι υπάλληλοι αυτών, των κλάδων ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ.

θ) οι μόνιμοι υπάλληλοι του Ταμείου των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ και

ι) οι υπάλληλοι του Τ.Υ.Δ.Ε. των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ.

3. Στη δεύτερη τάξη ανήκουν οι υπόλοιποι ασφαλισμένοι (άμισθοι και έμμισθοι).

4. Ασφαλισμένοι του Ταμείου που δεν περιλαμβάνονται σε κάποια από τις τάξεις που ορίζονται από τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων κατατάσσονται ανάλογα σε μία από τις τάξεις αυτές με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

5. Οι ασφαλισμένοι υπάλληλοι και κλητήρες του Ταμείου καθώς και τα μέλη της οικογένειάς τους δικαιούνται σύνταξη του άμισθου ασφαλισμένου, ανάλογα με την τάξη στην οποία ανήκουν».

Άρθρο 22.

Η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 21 του ν.δ. 4114/1960 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου συντάξεως από το Ταμείο, πριν από την είσπραξη των παροχών του από αυτό, εφ' όσον δεν υπάρχουν πρόσωπα, που κατά το χρόνο του θανάτου του δικαιούχου ή μεταγενέστερα, έχουν ή θα έχουν τις προϋποθέσεις απονομής σύνταξης, το ποσό των οφειλόμενων συντάξεων μεταβιβάζεται στους από διαθήκη ή εξ αδιαθέτου κληρονόμους του, ανεξάρτητα αν έχουν ή όχι τις προϋποθέσεις απονομής σύνταξης από το Ταμείο».

Άρθρο 23.

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ 4114/1960 προστίθεται εδάφιο κι' που έχει ως εξής:

«κι') Αντίγραφα εγγράφων που επικυρώνονται από δικηγόρους υπόκεινται σε επικόλληση ειδικού ενσήμου αξίας ίσης με την παράσταση δικηγόρου στο πρωτοδικείο εξαιρουμένων των προσκομιζόμενων στο δικαστήριο σχετικών, αλλιώς είναι άκυρα».

Άρθρο 24.

1. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 4114/1960, όπως έχει αντικατασταθεί από την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 730/1977 και το άρθρο 16 του ν. 1090/1980, καθώς και το εδαφ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 4114/1960, όπως έχει αντικατασταθεί από την παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 730/1977, αντικαθίστανται αντίστοιχα ως εξής:

«δ. Τον εκάστοτε πρόεδρο της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, ο οποίος αναπληρώνεται εναλλάξ από έναν από τους προέδρους της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών Συμβουλίου της Επικρατείας και της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών».

«στ. Τον εκάστοτε πρόεδρο της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος που αναπληρώνεται από έναν από τους προέδρους των άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων των έμμισθων ασφαλισμένων».

2. Μέχρι το διορισμό των νέων μελών στο Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών συμμετέχουν τα ήδη διορισμένα μέλη.

'Αρθρο 25.

1. Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 3 του ν. 3505/1956 (ΦΕΚ 162) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η πράξη αυξήσεως του κεφαλαίου εταιρείας περιορισμένης ευθύνης δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε καταβολή υπέρ του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων.

Υπόκειται όμως σε καταβολή υπέρ του Ταμείου Νομικών η πιο πάνω πράξη, εφ' όσον η αύξηση του κεφαλαίου της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης γίνει μέσα σε προθεσμία 12 μηνών από τη σύστασή της».

2. Το υπεδάφιο ββ' του εδαφίου ιστ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 14 του ν. 1512/1985, αντικαθίσταται ως εξής:

«ββ. Με την καταβολή ποσοστού πέντε τοις χιλίοις (5ο/οο) επί του ποσού κάθε συνιστώμενης εμπορικής εταιρείας, όπως αυτή προσδιορίζεται από την αρμόδια οικονομική εφορία για τη δημοσίευση των καταστατικών των εταιρειών αυτών, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42—46 του Εμπορικού Νόμου. Στην καταβολή του ίδιου ποσοστού υπόκειται κατά τη δημοσίευσή τους σύμφωνα με τα παραπάνω:

(1) Η αύξηση των κεφαλαίων που γίνεται με τροποποίηση των καταστατικών των πιο πάνω εταιρειών, καθώς και των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, εφ' όσον η αύξηση των κεφαλαίων των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης γίνει μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από τη σύστασή τους.

(2) Το κεφάλαιο όσων ομόρρυθμων ή ετερόρρυθμων εταιρειών μετατρέπονται σε ανώνυμες ή εταιρείες περιορισμένης ευθύνης και αντίστροφα και

(3) Οι πράξεις παράτασης του χρόνου διάρκειας των εταιρειών.

Στην περίπτωση αυτήν το παραπάνω ποσοστό καταβάλλεται για το ποσό κεφαλαίων των εταιρειών για το οποίο οφείλεται το οικείο τέλος χαρτοσήμου.

Το οφειλόμενο, από τις προηγούμενες διατάξεις, δικαίωμα του Ταμείου δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι μικρότερο από το μισό του κατώτατου ορίου του τέλους χαρτοσήμου, που προβλέπεται κάθε φορά για τα καταστατικά εταιρειών.

Κάθε άλλη τροποποίηση καταστατικού καθώς και η διάλυση εταιρείας υπόκειται σε πάγιο δικαίωμα του Ταμείου δραχμών εκατό (100)».

'Αρθρο 26.

Τα εδάφια ιβ', ιγ', και ιδ' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 4114/1960, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν σήμερα, αντικαθίστανται ως εξής:

«ιβ) Με καταβολή από το δικηγόρο ή δικολάβο δραχμών εξήντα (60), κατά την υποβολή οποιασδήποτε αίτησης ή δικογράφου και κάθε υπομνήματος που απευθύνεται στο Ταμείο Νομικών, στους δικηγορικούς και συμβολαιογραφικούς συλλόγους και συλλόγους δικαστικών επιμελητών, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ή στους οργανισμούς και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που υπάγονται στο Υπουργείο αυτό, στο ειρηνοδικείο, πταισματοδικείο, τους γραμματείς αυτών των δικαστηρίων, στο Ειδικό Ληξιαρχείο, στον ειρηνοδίκη, πταισματοδίκη ή υποθηκοφύλακα, καθώς και κατά την άσκηση οποιουδήποτε ένδικου μέσου. Από δραχμές εκατόν είκοσι (120) στα παραπάνω έγγραφα και ένδικα μέσα που απευθύνονται στο πρωτοδικείο, το μονομελές ή πολυμελές πλημμελειοδικείο, το διοικητικό πρωτοδικείο, τους γραμματείς αυτών των δικαστηρίων, κάθε επιτροπή που εκδικάζει υποθέσεις οποιασδήποτε διοικητικής και οικονομικής φύσεως πρώτου βαθμού, στο αγορανομικό δικαστήριο, στους προέδρους και τους γραμματείς αυτών των δικαστηρίων καθώς και στους εισαγγελείς, επιτρόπους, ανακριτές και εισηγητές που έχουν την έδρα τους σ' αυτά.

Από δραχμές διακόσιες δέκα (210) στα παραπάνω έγγραφα και ένδικα μέσα που απευθύνονται στο εφετείο, στρατοδικείο, ναυτοδικείο ή αεροδικείο, στους προέδρους και τους γραμματείς αυτών των δικαστηρίων, τους εισαγγελείς, επιτρόπους, ανακριτές και εισηγητές που έχουν την έδρα τους σ' αυτά, καθώς και σε κάθε επιτροπή που εκδικάζει υποθέσεις οποιασδήποτε διοικητικής ή οικονομικής φύσεως σε δεύτερο βαθμό.

Από δραχμές τετρακόσιες είκοσι (420) στα παραπάνω έγγραφα και ένδικα μέσα, που απευθύνονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας, τον 'Αρειο Πάγο, το Ελεγκτικό Συνέδριο, το Ακυρωτικό Διοικητικό Εφετείο, το Στρατιωτικό Αναθεωρητικό Δικαστήριο και Κακουργιοδικείο, στους προέδρους και γραμματείς αυτών των δικαστηρίων, καθώς και τους εισαγγελείς, επιτρόπους και εισηγητές που έχουν την έδρα τους σ' αυτά.

ιγ) Με καταβολή δραχμών εξήντα (60) από το δικηγόρο ή δικολάβο για την πρώτη εγγραφή υπόθεσης στα πινάκια του ειρηνοδικείου, καθώς και κάθε μεταγενέστερη εγγραφή στα πινάκια αυτά, που γίνεται ύστερα από αναβολή, δραχμών εκατόν είκοσι (120) στα πινάκια μονομελούς, πολυμελούς ή διοικητικού πρωτοδικείου, δραχμών διακοσίων δέκα (210) στα πινάκια του εφετείου και δραχμών τετρακοσίων είκοσι (420) στα πινάκια του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Ακυρωτικού Διοικητικού Εφετείου.

ιδ) Με καταβολή εξήντα (60) δραχμών από το δικηγόρο ή δικολάβο για κάθε παράστασή του, στο ειρηνοδικείο και το πταισματοδικείο ή τον ειρηνοδίκη και τον πταισματοδίκη, τον ανακριτικό υπάλληλο, το συμβολαιογράφο κατά τη διεξαγωγή του πλειστηριασμού ή όταν ενεργεί οποιαδήποτε πράξη.

Από δραχμές εκατόν είκοσι (120), για κάθε παράσταση στο πρωτοδικείο, στο μονομελές ή πολυμελές πλημμελειοδικείο, το διοικητικό πρωτοδικείο, οποιαδήποτε επιτροπή δεύτερου βαθμού, στο αγορανομικό δικαστήριο, στους προέδρους αυτών των δικαστηρίων, στον εισαγγελέα, δικαστή, ανακριτή, εισηγητή, επίτροπο, δικαστικό συμβούλιο, ανακριτικό υπάλληλο και γενικά σε κάθε δικαστική αρχή καθώς και σε κάθε παράσταση κατά την απογραφή πραγμάτων πτώχευσης, σφράγιση, αποσφράγιση και κατάθεση εγγράφων στο γραμματέα της πτώχευσης.

Από δραχμές διακόσιες δέκα (210), για κάθε παράσταση στο εφετείο, στρατοδικείο, αεροδικείο ή ναυτοδικείο, τον πρόεδρο αυτών των δικαστηρίων καθώς και τους εισαγγελείς, επιτρόπους, ανακριτές και εισηγητές που έχουν την έδρα τους σ' αυτά.

Από δραχμές τετρακόσιες είκοσι (420), για κάθε παράσταση στο Συμβούλιο της Επικρατείας, τον 'Αρειο Πάγο, το Ελεγκτικό Συνέδριο, το Ακυρωτικό Διοικητικό Εφετείο, το Στρατιωτικό Αναθεωρητικό Δικαστήριο και Κακουργιοδικείο, τους προέδρους αυτών των δικαστηρίων, καθώς και τους εισαγγελείς, επιτρόπους και εισηγητές που έχουν την έδρα τους σ' αυτά».

'Αρθρο 27.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του ν. 599/1977 (ΦΕΚ 29) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου υπηρεσίας που παρασχέθηκε στην Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος και το Νοσηλευτικό 'Ιδρυμα της Εκκλησίας της Ελλάδος (Ν.Ι.Ε.Ε.), μέχρι την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, από το προσωπικό που ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 1 καθώς και κάθε άλλης προϋπηρεσίας που υπολογίζεται ως συντάξιμη σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις γίνεται από το Τ.Α.Κ.Ε., ύστερα από αίτηση του υπαλλήλου μετά τη συμπλήρωση δύο (2) ετών ασφάλισης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 2, με την καταβολή σε αυτό εισφο-

ράς 15%, που υπολογίζεται στο βασικό μισθό και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που παίρνει ο υπάλληλος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Η εισφορά αυτή βαρύνει κατά 10% τους ως άνω οργανισμούς στους οποίους παρασχέθηκε η υπηρεσία και κατά 5% τον υπάλληλο.

Το ποσό της εξαγοράς υπολογιζόμενο σύμφωνα με τα παραπάνω εξοφλείται σε τόσες ισόποσες μηνιαίες δόσεις, όσοι είναι οι μήνες που αναγνωρίζονται».

2. Οι μηχανικοί και υπομηχανικοί που υπηρετούν στη Δ.Ε.Η. μετά τη δημοσίευση του ν.δ. 4577/1966 (ΦΕΚ 230), οι οποίοι υπάγονται και στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ταμείου αυτού, παράλληλα με την ασφάλισή τους στη Δ.Ε.Η., μπορούν να δηλώσουν μέσα σε προθεσμία δύο μηνών, που αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για όσους ήδη υπηρετούν στη Δ.Ε.Η. ή μέσα σε προθεσμία 6 μηνών, που αρχίζει από την πρόσληψή τους στη Δ.Ε.Η. για τους εφεξής προσλαμβανόμενους, με εξώδικο δήλωσή τους που κοινοποιείται στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ότι δεν επιθυμούν τη συνέχιση της υποχρεωτικής ασφάλισής τους στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. Η διακοπή της ασφάλισης στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. αρχίζει από την ημέρα της υποβολής της σχετικής δήλωσης.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 7 του ν.δ. 4577/1966 καταργείται.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Ε.Β.Ε., δύναται να μεταφέρονται κάθε έτος και στο τέλος της οικονομικής χρήσης ολόκληρο ή τμήμα των πλεονασμάτων των λογαριασμών, του Κλάδου Ασθένειας στον Κλάδο Σύνταξης και αντίστροφα. Ποσά τα οποία μεταφέρθηκαν, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, από τον Κλάδο Ασθένειας στον Κλάδο Σύνταξης, βάσει της παρ. 3 του άρθρου 2 του π.δ. 856/1979 (ΦΕΚ 245), δεν επιστρέφονται.

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 2 του β.δ. 81/1962 (ΦΕΚ 22), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 2 του π.δ. 856/1979 (ΦΕΚ 245), καταργείται.

4. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 15 του α.ν. 248/1967 (ΦΕΚ 243), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν.δ. 1344/1973 (ΦΕΚ 36), εφαρμόζονται από την πρώτη του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος και για τις μη ημερήσιες εφημερίδες των οποίων έστω και μία δραστηριότητα πραγματοποιείται μέσα στο νομό Αττικής ή στην επαρχία Θεσσαλονίκης ή κυκλοφορούν δια μέσου πρακτορείου της Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης.

5. Συνταξιούχοι των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, των οποίων το ποσό της σύνταξης υπολογίσθηκε με βάση 35 έτη ασφάλισης ή 10.500 ημέρες εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του ν. 612/1977 (ΦΕΚ 164), έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν επανυπολογισμό του ποσού της σύνταξής τους με βάση το χρόνο ασφάλισής τους και την προσαύξηση του ποσού αυτού με το επίδομα που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 1140/1981.

Τα οικονομικά αποτελέσματα από τον επανυπολογισμό της σύνταξης αρχίζουν από την ημέρα της υποβολής της σχετικής αίτησης.

6. Το εδ. β' της παρ. 3 του κωδικοποιημένου ν. 5945/1934, που προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν. 982/1979, αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος διετέλεσε βουλευτής, υπουργός, υφυπουργός, γενικός ή ειδικός γραμματέας υπουργείου, γενικός γραμματέας περιφέρειας, νομάρχης, ειδικός σύμβουλος ή συνεργάτης».

Άρθρο 28.

Απονέμεται στην Ασπασία χήρα του δικηγόρου Νικηφόρου Μανδηλαρά μηνιαία προσωπική σύνταξη από το Ταμείο Νομικών (Τ.Ν.) και προσωπική μηνιαία περιοδική επικουρική παροχή από τον Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης Δικηγόρων (Κ.Ε.Α.Δ.), ίση με ποσοστό 75% της κάθε φορά κύριας σύνταξης και 50% της επικουρικής αντίστοιχα παροχής, που δικαιούται δικηγόρος με χρόνο ασφάλισης (συντάξιμο χρόνο) σαράντα ετών. Η σύνταξη και η επικουρική παροχή θεωρείται ότι χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των χηρών των δικηγόρων και αυξάνεται η μεν κύρια σύνταξη κατά το καθοριζόμενο γι' αυτή κάθε φορά ποσοστό αύξησης, η δε επικουρική παροχή κατά τον οριζόμενο κάθε φορά συντελεστή της παροχής. Το ποσό της σύνταξης, που ήδη χορηγείται στη δικαιούχο από το Ταμείο Νομικών και Κ.Ε.Α.Δ. συμψηφίζεται στο ποσό της σύνταξης που υπολογίζεται σύμφωνα με τις προηγούμενες διατάξεις.

Άρθρο 29.

1. Στο τέλος του άρθρου 3 του ν. 997/1979 (ΦΕΚ 287) προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Η αληθής έννοια της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 997/1979, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 56 του ν. 1140/1981, είναι ότι στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ. δεν υπάγονται πρόσωπα που μετά τη συνταξιοδότησή τους από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης εξακολουθούν να απασχολούνται και ασφαλίζονται υποχρεωτικά για τον κλάδο συντάξεων στο Ι.Κ.Α. ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης μισθωτών, συνταξιούχοι ταμείων ή κλάδων επικουρικής ασφάλισης, καθώς και πρόσωπα που λόγω παράλληλης κύριας ασφάλισής τους ή πολλαπλής απασχόλησής τους υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση και άλλου κλαδικού επικουρικού ταμείου.

Τυχόν καταβληθείσες εισφορές στο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. για την ασφάλιση των ως άνω προσώπων επιστρέφονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951».

2. Στο τέλος του άρθρου 5 του ν. 997/1979 προστίθεται παράγραφος 7. που έχει ως εξής:

«7. Οι επί συμβάσει αορίστου ή ορισμένου χρόνου υπάλληλοι που προβλέπει το άρθρο 1 του ν.δ. 874/1971 (ΦΕΚ 1981, οι οποίοι μισθοδοτούνται από το δημόσιο ταμείο ή άλλους ειδικούς πόρους και είχαν υπαχθεί στην ασφάλιση επικουρικού ταμείου που συγχωνεύθηκε στο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ., δικαιούνται σύνταξη και σε περίπτωση θανάτου τους τα κατά την παράγραφο 3 μέλη της οικογένειάς τους, εφ' όσον συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, όπως αυτές θα έχουν διαμορφωθεί μετά την ολοκλήρωσή τους, έστω και αν δικαιωθούν κύρια σύνταξη από το Δημόσιο.

Για τον καθορισμό των συντάξιμων αποδοχών των παραπάνω προσώπων εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α., όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά».

3. Στο άρθρο 1 του ν. 612/1977 (ΦΕΚ 164) προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«5. Οι ασφαλισμένοι των φορέων επικουρικής ασφάλισης, στην περίπτωση που οι φορείς αυτοί συνταξιοδοτούν με έτη ασφάλισης, εφ' όσον συνταξιοδοτήθηκαν από το φορέα κύριας ασφάλισης με 4.050 ημέρες εργασίας και έχουν τον αυτό χρόνο στην ασφάλιση του επικουρικού φορέα, μπορούν να αναγνωρίσουν με αίτησή τους, που υποβάλλεται στο φορέα αυτόν, τον υπολειπόμενο χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση των 15 ετών, προκειμένου να θεμελιώσουν δικαίωμα για σύνταξη.

Η αναγνώριση και η εξαγορά του χρόνου αυτού γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις περί αναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας του οικείου φορέα επικουρικής ασφάλισης».

4. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 16 του ν.δ. 496/1970 (ΦΕΚ 73), όπως αυτό αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 18 του ν. 1384/1983 (ΦΕΚ 106) αντικαθίσταται ως εξής:

«Από την 1.1.1987 το Δημόσιο θα καλύπτει κάθε έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού Προνοίας Φυματικού Προσωπικού Τ.Τ.Τ. που θα προκύπτει από την πληρωμή των μηνιαίων επιδομάτων και χρηματικών βοηθημάτων στους ασφαλισμένους του».

5. α). Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του ν.δ. 95/1973 (ΦΕΚ 169) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το προσωπικό, το οποίο σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο υπάγεται στην ασφάλιση των Ταμείων Αρωγής, μπορεί με αίτησή του να αναγνωρίσει ως συντάξιμη την προϋπηρεσία του με τις περί αναγνώρισης προϋπηρεσίας διατάξεις».

β) Αποφάσεις για αναγνώριση και εξαγορά προϋπηρεσίας ασφαλισμένων και συνταξιούχων, που εκδόθηκαν από την ισχύ του ν.δ. 95/1973 μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, αναθεωρούνται από τα Δ.Σ. των ταμείων αρωγής, με βάση τις διατάξεις του παρόντος, για το τμήμα του χρόνου που δεν έχει ακόμη εξαγορασθεί.

Εισφορές που καταβλήθηκαν για χρόνο που έχει εξαγορασθεί δεν επιστρέφονται.

6. Ποσά που έχουν καταλογισθεί σε βάρος μελών του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Εκπροσώπων και Υπαλλήλων Εργατικών Επαγγελματικών Οργανώσεων ή υπαλλήλων του ή έχουν βεβαιωθεί από τα δημόσια ταμεία και τα οποία αφορούν περιπτώσεις σύγχρονης καταβολής τρίμηνων αποδοχών και σύνταξης, σε υπαλλήλους του Ταμείου, ως και εφάπαξ βοηθήματα που καταβλήθηκαν επί πλέον των ορίων του άρθρου 4 του α.ν. 173/1967 (ΦΕΚ 189) σε υπαλλήλους του ταμείου αυτού κατά τη χρονική περίοδο από του έτους 1979 μέχρι 31.3.1982, δεν αναζητούνται και διαγράφονται με πράξη του αρμόδιου οργάνου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Τυχόν εκκρεμείς δίκες για την αναζήτηση των ποσών αυτών καταργούνται.

7. Η παράγραφος 5 του άρθρου 17 του ν. 4497/1966 (ΦΕΚ 37) καταργείται.

8. Η παράγραφος 5 του άρθρου 9 του ν.δ. 95/1973 (ΦΕΚ 169), όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 6 του ν. 253/1976 (ΦΕΚ 16) και η οποία προστέθηκε με το άρθρο 14 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64), αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«6. α. Αν κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου ο αναγνωριζόμενος χρόνος από τις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου δεν επαρκεί για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος στο οικείο ταμείο αρωγής, μπορεί ο ασφαλισμένος ν' αναγνωρίσει και κάθε άλλο συντάξιμο χρόνο πραγματικής υπηρεσίας του που αναγνωρίζεται από το Δημόσιο, το Τ.Α.Κ.Ε. ή προκειμένου για ασφαλισμένους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. από το Ι.Κ.Α. ή άλλα Ν.Π.Δ.Δ. και αποδεικνύεται από τη συνταξιοδοτική απόφαση αυτών μέχρι τη συμπλήρωση των ελάχιστων χρονικών προϋποθέσεων και εφ' όσον κατά το χρόνο αυτόν ο ασφαλισμένος δεν είχε άλλη επικουρική ασφάλιση με εξαίρεση το Μ.Τ.Π.Υ. ή το Ταμείο Νομικών για όσους δεν υπάγονται στο Μ.Τ.Π.Υ..

Κατ' εξαίρεση είναι δυνατό να αναγνωριστεί και χρόνος για τον οποίο ο ασφαλισμένος έχει παράλληλα επικουρική ασφάλιση και σε άλλο ταμείο ή κλάδο αλλά στην περίπτωση αυτή ο αναγνωριζόμενος χρόνος δεν μπορεί να υπερβεί την 5ετία.

β) Η αναγνώριση γίνεται με απόφαση του διευθυντή του οικείου ταμείου ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και σε περίπτωση θανάτου αυτού ύστερα από αίτηση των μελών της οικογένειάς του

γ) Η εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται με την καταβολή ποσού ίσου με το γινόμενο της τακτικής εισφοράς στις αποδοχές εξόδου από την υπηρεσία, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, επί τον αριθμό των αναγνωριζόμενων μηνών.

δ) Η εξόφληση του ποσού γίνεται εφάπαξ μέσα σε διάστημα δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης του διευθυντή, άλλως χάνεται το δικαίωμα αναγνώρισης και θα πρέπει να ασκηθεί εκ νέου.

ε) Επίσης, αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις πιο πάνω προϋποθέσεις και ο χρόνος προϋπηρεσίας που διανύθηκε σε νοσηλευτικά ιδρύματα κοινωφελούς χαρακτήρα προ της υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν.δ. 2592/1953, εφ' όσον ο χρόνος αυτός λογίζεται συντάξιμος από το Δημόσιο με την καταβολή του μισού της προβλεπόμενης από την παράγραφο αυτήν εισφοράς.

στ) Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για τους ήδη εξελθόντες από την υπηρεσία, εφ' όσον αυτοί δεν έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης στο οικείο ταμείο αρωγής.

9. Από την πρώτη του μεθεπόμενου της δημοσίευσης του παρόντος μήνα, το 25% των εισπραττόμενων εσόδων του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, από υπερωρίες υπαλλήλων σε βάρος εισαγωγέων — εξαγωγέων, καθώς και το πλεόνασμα που προκύπτει μετά την αφαίρεση του ανωτέρω ποσοστού και την καταβολή των αποζημιώσεων που αναλογούν για υπερωριακή εργασία αποδίδεται στον Κλάδο Αρωγής του Ταμείου Προνοίας, Προσωπικού Οργανισμού Λιμένος Θεσ/νίκης.

10. Ο λογ/σμός μηνιαίων βοηθημάτων του Κλάδου Προνοίας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του Κράτους (Ν.Π.Δ.Δ.) συγχωνεύεται στον ειδικό κλάδο του Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.—Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

Με τη συγχώνευση αποκαθίσταται το Ι.Κ.Α.—Ε.Τ.Ε.Α.Μ. αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση σε όλα γενικά τα εμπράγματα και ενοχικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του συγχωνευόμενου λογ/σμού σαν καθολικός διάδοχος και περιέρχεται σ' αυτόν το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του συγχωνευόμενου λογ/σμού.

Τα ασφαλισμένα πρόσωπα στον παραπάνω λογ/σμό συνεχίζουν την ασφάλισή τους στο Ι.Κ.Α.—Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και εφαρμόζονται στο εξής οι διατάξεις που διέπουν τη νομοθεσία του. Εκκρεμείς δίκες του συγχωνευόμενου κλάδου συνεχίζονται χωρίς διακοπή από το Ι.Κ.Α.

Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών — Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του Κράτους (Ν.Π.Δ.Δ.) μετονομάζεται σε Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών, Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του Κράτους (Ν.Π.Δ.Δ.) και διέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία του, καταργουμένων των διατάξεων, που αναφέρονται στο λογ/σμό μηνιαίων βοηθημάτων καθώς και των κοινών διατάξεων των λογ/σμών μηνιαίων βοηθημάτων και πρόνοιας κατά το μέρος που αφορά το συγχωνευόμενο λογ/σμό.

Σκοπός του ανωτέρω ταμείου είναι η χορήγηση εφάπαξ βοηθημάτων στους εξερχόμενους από την υπηρεσία ασφαλισμένους του.

Η εισφορά ασφαλισμένων και εργοδοτών καθορίζεται σε 5% και 3,5% αντίστοιχα.

Με π. δ/γματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων, μπορούν να συμπληρούνται, τροποποιούνται και αντικαθίστανται οι μη βασικές διατάξεις, κατά την έννοια της παρ. 1 του ν.δ. 2520/1953, του Ταμείου Προνοίας Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών, Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επι-

μελετηρίων του Κράτους, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως.

Στο διοικητικό συμβούλιο του ταμείου αυτού, αντί του εκπροσώπου των συνταξιούχων, θα συμμετέχει ένας επί πλέον εκπρόσωπος των ασφαλισμένων.

11. α. Απαιτήσεις του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων και κάθε άλλου ασφαλιστικού οργανισμού ή ταμείου, που απορρέουν από την αναγνώριση του χρόνου που διανύθηκε εκτός υπηρεσίας των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών, οι οποίοι αποκαταστάθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 124/1974 (ΦΕΚ 319), βαρύνουν το Δημόσιο, από το οποίο και εξοφλούνται για λογαριασμό τους.

β. Η διάταξη αυτή αρχίζει να ισχύει από την έναρξη της ισχύος του ν.δ. 124/1974.

Άρθρο 30.

1. Όπου, από την κείμενη νομοθεσία των ασφαλιστικών οργανισμών, αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προβλέπεται η ασφάλιση σε ταμείο ή σε κλάδο ασθένειας των συζύγων, γονέων και αδελφών ασφαλισμένων ή συνταξιούχων, το ίδιο δικαίωμα αποκτά και ο σύζυγος, οι γονείς και οι αδελφοί, ασφαλισμένης ή συνταξιούχου, με τις ίδιες προϋποθέσεις.

2. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 1469/1984, προστίθεται τρίτο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Δικαίωμα επιλογής του οργανισμού ασφάλισης ασθένειας έχουν μόνο οι ασφαλισμένοι από δικό τους δικαίωμα (άμεσοι ασφαλισμένοι) και οι συνταξιούχοι (από δική τους απασχόληση ή λόγω θανάτου), που συγχρόνως υπάγονται σε δύο (2) ή περισσότερα ταμεία ή κλάδους ασθένειας.

Η επιλογή του φορέα γίνεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου, μπορεί δε αυτή να μεταβάλλεται, αλλά πάντοτε ύστερα από τη συμπλήρωση δύο (2) τουλάχιστον ετών από την προηγούμενη επιλογή.

Οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 9 του ν. 1287/1982 (ΦΕΚ 123) παραμένουν σε ισχύ».

3. Οι ασφαλισμένοι στο Τ.Σ.Α., που κατέχουν άδεια εκγυμναστή οδηγών αυτοκινήτων, εφ' όσον ασκούν προσωπικά το επάγγελμα αυτό με ιδιόκτητο εκπαιδευτικό αυτοκίνητο, μπορούν να υπαχθούν και στον Κλάδο Παροχών Ασθένειας σε χρήμα του Ι.Κ.Α., με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α.

Με την ίδια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

4. Για την παρασχεθείσα κατά το έτος 1987 στους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. μόνιμους κατοίκους της ασφαλιστικής περιοχής του περιφερειακού Υποκ/τος Καλαμάτας, καθώς και στα μέλη οικογένειάς τους, που αναφέρονται στο άρθρο 35 του α.ν. 1846/1951, ιατρική περίθαλψη, που προβλέπεται από το άρθρο 31 του ίδιου νόμου, δεν απαιτούνται ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Επίσης, κατ' εξαίρεση για το έτος 1987 είναι νόμιμη η καταβολή από το Ι.Κ.Α. στους πιο πάνω ασφαλισμένους του επιδόματος ασθενείας (άρθρο 35 του α.ν. 1846/1951), εφ' όσον πραγματοποίησαν 60 τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το ημερολογιακό έτος το αμέσως προηγούμενο της αναγγελίας της ασθένειας ή το προηγούμενο της αναγγελίας 15μηνο, χωρίς να υπολογίζονται στην τελευταία περίπτωση στις παραπάνω 60 ημέρες εργασίας εκείνες, που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο.

5. Τα καταβληθέντα από το Ι.Κ.Α. μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, επιδόματα κυήσεως και λοχείας σε υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία δε συμψηφίστηκαν με τις αποδοχές αυτών, θεωρούνται ως νομίμως καταβληθέντα και δεν αναζητούνται.

6. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 168/1975 (ΦΕΚ 199) προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Επίσης με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, το ύψος της εισφοράς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη συνέχιση της ασφάλισης προαιρετικά στον Κλάδο Ασθένειας του ταμείου των προσώπων που υπάγονται προαιρετικά στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης».

7. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 1393/1983 (ΦΕΚ 126) προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Στις δαπάνες φιλοξενίας περιλαμβάνονται και οι δαπάνες μεταφοράς των κατασκηνωτών από τον τόπο κατοικίας στις κατασκηνώσεις και της επιστροφής τους, καθώς και οι δαπάνες των ψυχαγωγικών και μορφωτικών εκδρομών».

Η διάταξη της παραγράφου αυτής ισχύει από 1.1.1987.

8. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 861/1979 (ΦΕΚ 2) προστίθεται περίπτωση ζ', που έχει ως εξής:

«ζ'. Η διάθεση χρηματικών ποσών από τα έσοδα του Ι.Κ.Α., για την κάλυψη των δαπανών που γίνονται για το πρόγραμμα του Κοινωνικού Θεραπευτικού Τουρισμού σε συνεργασία με τον Ε.Ο.Τ., ύστερα από εισήγηση του διοικητή.

Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.1987.

Άρθρο 31.

1. Ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί με απόφασή του να συνιστά ειδικές επιτροπές ελέγχου αναπηριών με έδρα την Αθήνα και σκοπό τον έλεγχο της ορθής λειτουργίας των υγειονομικών επιτροπών των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Με απόφαση του ίδιου Υπουργού καθορίζονται η συγκρότηση των επιτροπών, η διάρκεια της θητείας των μελών τους, ο τρόπος λειτουργίας τους, η αξιοποίηση των πορισμάτων τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με την ίδια διαδικασία διορίζονται τα μέλη και οι γραμματείς των επιτροπών.

Στα μέλη και στους γραμματείς των επιτροπών καταβάλλεται αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν. 1505/1984. Σε περίπτωση μετακίνησης των μελών εκτός έδρας καταβάλλονται έξοδα κίνησης και ημερήσια αποζημίωση.

Η πληρωμή των δαπανών βαρύνει το Λογαριασμό Βελτίωσης Κοινωνικής Ασφάλισης.

2. Η διαπίστωση της κατά την παρ. 2 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 αναπηρίας των ασφαλισμένων και υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. για τη χορήγηση σε αυτούς σύνταξης αναπηρίας γίνεται από πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές αναπηρίας.

Οι επιτροπές αυτές συγκροτούνται στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη ή και σε άλλες πόλεις ανάλογα με τις ανάγκες, με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α..

Η σύνθεση των επιτροπών αναπηρίας ορίζεται με αποφάσεις του Διοικητή του Ι.Κ.Α.. Με κανονισμό, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του α.ν. 1846/1951, καθορίζεται η διάρκεια της θητείας των μελών των επιτροπών αυτών, ο τρόπος λειτουργίας τους, οι αρμοδιότητές τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Για την κάλυψη των αναγκών όλης της Χώρας, τα μέλη των παραπάνω επιτροπών μπορεί να μετακινούνται εκτός έδρας.

Για τη διαπίστωση της ανάγκης εκδίδεται πράξη του Διοικητή του Ι.Κ.Α.. Σε περίπτωση μετακίνησης εκτός έδρας των μελών των υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας και των γραμματέων, καταβάλλονται έξοδα κίνησης και ημερήσια αποζημίωση κατά τις κείμενες διατάξεις.

Μέχρι τη συγκρότηση και λειτουργία των υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας οι αρμοδιότητές τους ασκούνται από τις υγειονομικές επιτροπές που υπάρχουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 32.

1. α) Από την πρώτη Ιανουαρίου 1988 η εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 4 του α.ν. 591/1937 (ΦΕΚ 156) μειώνεται σε 1ο/οο.

β) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι δυνατή η αναστολή καταβολής της εισφοράς του προηγούμενου εδαφίου, εφ' όσον οι υπόχρεοι ασφαλιστικοί οργανισμοί παρουσιάζουν ελλείμματα. Η αναστολή καταβολής ανατρέχει από την οικονομική χρήση που παρουσιάστηκαν το πρώτο τα ελλείμματα αυτά.

2. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 4 του α.ν. 591/1937 καταργείται. Πρόσθετα τέλη για καθυστέρηση καταβολής, μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, της εισφοράς της 1ης παραγράφου του παρόντος άρθρου δεν αναζητούνται.

3. Ο λογαριασμός που συστήθηκε με τον παραπάνω αναγκαστικό νόμο καλύπτει και τις δαπάνες αποστολής αντιπροσωπειών ή προσώπων στο εξωτερικό για θέματα κοινωνικής ασφάλισης, αγοράς ακινήτου για τις ανάγκες των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθώς και την οργάνωση και συνδιοργάνωση από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων στη χώρα μας συνεδρίων με αντικείμενο θέματα κοινωνικής ασφάλισης και τη συμμετοχή εκπροσώπων της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε συνέδρια.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συνιστώνται ειδικές επιτροπές που έχουν σαν αντικείμενο τη μελέτη και εισήγηση θεμάτων περίθαλψης και ασφάλισης.

Στους προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των παραπάνω επιτροπών καταβάλλεται αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν. 1505/1984. Στα εκτός του νομού Αττικής μέλη καταβάλλονται πέραν της αποζημίωσης και έξοδα κίνησης και ημερήσια αποζημίωση που καθορίζονται κατά τις κείμενες διατάξεις.

Η σχετική δαπάνη βαρύνει το Λογαριασμό Βελτίωσης Κοινωνικής Ασφάλισης.

5. Ο Λογαριασμός Βελτίωσης Κοινωνικής Ασφάλισης βαρύνεται επίσης με κάθε άλλη δαπάνη απαραίτητη για τη λειτουργία των παραπάνω επιτροπών, καθώς και με τη δαπάνη ανάθεσης εργασιών σε οργανισμούς που εποπτεύονται από το Δημόσιο, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για διευκόλυνση του έργου των επιτροπών.

6. Οι διατάξεις των παρ. 4 και 5 έχουν εφαρμογή και για τις επιτροπές που συστάθηκαν με τις 7/οικ. 239/1987 και 7/οικ./240/1987 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Οι αποζημιώσεις και τα έξοδα καταβάλλονται από τη σύστασή τους.

Άρθρο 33.

1. Στην παρ. 3 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951 προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Για την είσπραξη των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. έναντι δήμων ή κοινοτήτων από καθυστερούμενες εισφορές, πρόσθετα τέλη ή επαυξήσεις εισφορών, το Ίδρυμα δύναται να λαμβάνει κατά των οφειλετών (δήμων ή κοινοτήτων) τα αναγκαστικά μέτρα τα οποία προβλέπονται από τη νομοθεσία του για την είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών».

2. Όπου για την έκδοση κανονιστικών διοικητικών πράξεων απαιτείται γνώμη ή σύμφωνη γνώμη ή πρόταση των διοικητικών συμβουλίων των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η προϋπόθεση αυτή δεν απαιτείται εφ' όσον η γνώμη ή η σύμφωνη γνώμη ή η πρόταση του Δ.Σ. δεν υποβληθεί μέσα σ' ένα μήνα από τότε που θα ζητηθεί. Η διάταξη του εδαφίου αυτού δεν ισχύει για το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων.

3. Από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως θεσπίζεται υπέρ του Τ.Σ.Α.:

α. Ποσοστιαία εισφορά 3% στη μεταβιβαζόμενη συνολική αξία κάθε αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης ή ποσοστού αυτού, καταβαλλόμενη κατά ίσα μέρη από τους συμβαλλόμενους.

Η εισφορά συμβεβαιώνεται και συνεισπράττεται μαζί με τα υπόλοιπα τέλη υπέρ του Δημοσίου μετά από ειδικό σημείωμα του οργάνου που θα συντάξει την πράξη μεταβίβασης και αποδίδεται στο Τ.Σ.Α. μέσα σε ένα τρίμηνο από την είσπραξή της.

β. Ποσοστιαία εισφορά ίση με το 25% του συνόλου των τελών κυκλοφορίας κάθε επαγγελματικού αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης. Το κατά το προηγούμενο εδάφιο ποσοστό μπορεί να αυξάνεται μετά γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α. με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ο τρόπος είσπραξης της παραπάνω εισφοράς καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 18 του α.ν. 1846/1951 προστίθεται περίπτωση δ', που έχει ως εξής:

«δ'. Για τη σύσταση εταιρειών ή τη συμμετοχή σε σύσταση εταιρειών ή την απόκτηση μετοχών από αγορά ή οποιαδήποτε άλλη αιτία ή την αγορά μετοχών εταιρειών, που ελέγχονται από φορείς του δημόσιου τομέα και που έχουν σαν σκοπό την έρευνα, την παραγωγή και εκμετάλλευση αγαθών που συμβάλλουν στην αποστολή του Ι.Κ.Α., συμπεριλαμβανομένων και των εφαρμογών στον τομέα της βιοτεχνολογίας».

5. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν.δ. 4577/1966, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 του ν. 997/1979, προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Ειδικά για τους ομογενείς από την Αίγυπτο οι λόγοι που αποτελούν δικαιολογημένη αιτία παραμονής τους στη χώρα αυτή και πέραν των έξι μηνών καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή σε όλους τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης».

6. Η παρ. 2 του άρθρου 6 του ν.δ. 4504/1966 (ΦΕΚ 57) καταργείται.

7. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 4491/1966 (ΦΕΚ 1), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 του α.ν. 100/1967 (ΦΕΚ 142) και το άρθρο 31 του ν. 1539/1985, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία, όταν παρευρίσκονται τέσσερα (4) από τα μέλη του, μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος ή ο αναπληρωτής του και αποφασίζει στην περίπτωση αυτήν τουλάχιστον με τρεις ψήφους».

8. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 85 του ν. 1854/1951 (ΦΕΚ 182), όπως ισχύει σήμερα, αντικαθίσταται ως εξής:

«Προκειμένου για τους μεταλλευτικούς υπαλλήλους τις ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου καταβάλλει εξ ολοκλήρου το Δημόσιο».

9. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν.δ. 3789/1957 (ΦΕΚ 210), με τις οποίες προστέθηκε εδάφιο στις διατάξεις της παρ 1 του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179), αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Οι εργαζόμενοι ως οδηγοί αγοραίων επιβατικών αυτοκινήτων ταξί (με μετρητή ή χωρίς), εφ' όσον δεν είναι ιδιοκτήτες ή συνιδιοκτήτες τουλάχιστο κατά το μισό του αυτοκινήτου, αδιάφορα από τον τύπο, τη φύση, το κύρος και το είδος της σύμβασης, ή τον τρόπο αμοιβής τους, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. για όλους τους κλάδους ασφάλισης (σύνταξη, ασθένεια, Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ.) **καθώς** επίσης και στους οργανισμούς, των οποίων τα έσοδα συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α..

Η εργοδοτική εισφορά για την ασφάλιση των πιο πάνω προσώπων βαρύνει τον ιδιοκτήτη, ο οποίος και έχει όλες τις κατά τον παρόντα νόμο ευθύνες του εργοδότη.

Γενομένη ασφάλιση των πιο πάνω προσώπων στον Κλάδο Σύνταξης του Ι.Κ.Α. από 1/11/1979 μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος θεωρείται ισχυρή».

Άρθρο 34.

1. Όπου από τις κείμενες διατάξεις απαιτείται έγκριση του Υπουργού Εργασίας, αρμοδιότητα η οποία μεταφέρθηκε στον Υπουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών (άρθρο 36 του ν.δ. 1/1968 (ΦΕΚ 260), μετά στον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων (άρθρα 14 παρ. 2 του ν. 1266/1982 (ΦΕΚ 81) και 9 του π.δ. 574/1982) και ήδη στον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (άρθρα 23 και 24 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137), για πράξεις υπηρεσιακής κατάστασης από το διορισμό μέχρι και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης του τακτικού προσωπικού των Ν.Π.Δ.Δ., αρμοδιότητας του τέως Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ήδη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων), αυτή καταργείται μετά από ένα (1) μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Ως υπηρεσιακή κατάσταση για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής δεν νοείται η απόσπαση ή η μετάταξη σε άλλα Ν.Π.Δ.Δ. ή το Δημόσιο.

Από την ίδια ημερομηνία καταργείται και η έγκριση των νομαρχών, που είχε μεταβιβασθεί με το π.δ. 701/1979 (ΦΕΚ 209).

Από την πρώτη του δεύτερου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος, όσες από τις παραπάνω πράξεις δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η δημοσίευση γίνεται χωρίς την έγκριση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή του οικείου νομάρχη.

2. Επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις των άρθρων 5 περίπτωση 7 και 14 παράγραφος 1 του από 30/8—7/9/1934 π. διατάγματος (ΦΕΚ 297), ως και των με αριθμό Β2/7/1052/10.5.82 (ΦΕΚ 327) και Φ.22/4100/9.12.82 (ΦΕΚ 1047) αποφάσεων των Υπουργών Κοινωνικών Υπηρεσιών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αντίστοιχα, που έχουν καταργηθεί με το άρθρο 13 του προεδρικού διατάγματος 512/1985 (ΦΕΚ 186) από την έναρξη ισχύος του π.δ. 512/1985 και ισχύουν μέχρι 31.12.1989.

3. Μισθωτικές συμβάσεις ακινήτων, ιδιοκτησίας ασφαλιστικών οργανισμών (Ν.Π.Δ.Δ.) αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καλυπτόμενες με οποιονδήποτε τρόπο από τις διατάξεις του νόμου περί επαγγελματικής στέγης, παύουν να ισχύουν, εφ' όσον ο μισθωτής δεν ασκεί ο ίδιος εκμετάλλευση επί του μισθίου ακινήτου. Από της ισχύος του παρόντος, η υφιστάμενη μισθωτική σχέση συνεχίζεται μεταξύ του ιδιοκτήτη και του υπομισθωτή.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 51 του ν. 1416/1984 (ΦΕΚ 18) έχουν εφαρμογή και επί των συμβάσεων μεταξύ οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και οποιουδήποτε τρίτου φυσικού ή νομικού προσώπου ανεξάρτητα από το περιεχόμενο και τον τύπο τους, που έχουν συναφθεί από 21 Απριλίου 1967 μέχρι 23 Ιουλίου 1974 και εξακολουθούν να ισχύουν.

Οι προθεσμίες του ν. 207/1975 (ΦΕΚ 240) αρχίζουν δύο (2) μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

Αρμόδιος για την υποβολή της σχετικής κατά το άρθρο 1 του ν. 207/1975 πρότασης είναι ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά γνώμη του Δ.Σ. του οικείου ασφαλιστικού οργανισμού, ο οποίος επίσης μπορεί να ασκήσει και την κατά το άρθρο 6 του ίδιου νόμου 207/1975, ανάλογα εφαρμοζόμενο, αίτηση περί μεταρρύθμισης ή λύσης της σύμβασης ενώπιον του πρωτοδικείου της έδρας του οργανισμού.

5. Η παρ. 1 του άρθρου 43 του ν. 1539/1985 α-6 τότε που ίσχυσε αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου ενδέκατου του ν. 1305/1982 δεν έχει εφαρμογή στους αγροτικούς ή άλλους γιατρούς του δημόσιου τομέα, που συμβάλλονται με ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει».

6. Από τους φορείς ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων χορηγούνται, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του κάθε φορέα, μόνο τα φάρμακα εκείνα, για τη διάθεση των οποίων απαιτείται υποχρεωτικά η έκδοση ιατρικής συνταγής.

7. Ιδιότυπες συμβάσεις μίσθωσης κλινικών για τη λειτουργία νοσηλευτικών μονάδων του Ι.Κ.Α. ή για τη νοσοκομειακή περίθαλψη των ασφαλισμένων του, που έληξαν με οποιοδήποτε τρόπο, παρατείνονται αυτοδίκαια μέχρι 30.6.1988, εφ' όσον το Ι.Κ.Α. είναι στη χρήση κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Το Ι.Κ.Α. μπορεί με αποφάσεις του Δ.Σ., που εγκρίνονται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, να καταγγέλλει οποτεδήποτε τις παραπάνω συμβάσεις ή όσες λήγουν μετά την ισχύ του νόμου αυτού, που λύονται αυτοδίκαια μετά δύο (2) μήνες από την επίδοση της εγκριτικής υπουργικής απόφασης στον εκμισθωτή, χωρίς δικαίωμα αποζημίωσης του λόγω της καταγγελίας. Κάθε διαφορά από τις παραπάνω ιδιότυπες συμβάσεις υπάγεται στο εξής στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 647 έως 672 Κ. Πολ. Δικ., αποκλειομένης κάθε άλλης δικαιοδοσίας.

8. Οι συνταγές φαρμάκων για τους ασφαλισμένους των ασφαλιστικών οργανισμών μπορεί να εκτελούνται και από τοπικούς κρατικούς υγειονομικούς σχηματισμούς, καθώς και από τα φαρμακεία νοσοκομείων, σε περιοχές στις οποίες δε λειτουργούν φαρμακεία.

Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδονται με γνώμη των Δ.Σ. των ασφαλιστικών οργανισμών, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εκτέλεσης των συνταγών, οι υπόχρεοι για την απόδοση λογαριασμού και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

9. Τα επιδόματα, που σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 904/1978 (ΦΕΚ 217) καταβάλλονται στους μόνιμους γιατρούς του Ι.Κ.Α. για απόδοση πραγματικών εξόδων κίνησης και ιατρείου, υπολογίζονται στο εξής στο βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου 20 των μόνιμων πολιτικών υπαλλήλων του Δημοσίου. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται με γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., μπορεί να χορηγούνται τα παραπάνω επιδόματα και στους με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου γιατρούς του Ι.Κ.Α.

10. Δαπάνες για την πληρωμή αποδοχών και κάθε φύσης πρόσθετων αμοιβών στο ιατρικό, υγειονομικό και κάθε κατη-

γορίας και ειδικότητας προσωπικό με σχέση ιδιωτικού δικαίου του ΙΚΑ, καθώς και παρόμοιες απαιτήσεις που δεν έχουν πληρωθεί στο προσωπικό αυτό μέχρι την ισχύ του νόμου αυτού, θεωρούνται νόμιμες.

11. Η ισχύς της Α 3Γ/Φ.15/11131/18.7.1986 (ΦΕΚ 524 Β') κοινής απόφασης του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Υφυπουργού Οικονομικών αρχίζει από την 1η Ιουνίου 1986.

12. Η αληθής έννοια των διατάξεων της περίπτ. δ' της παρ. 7Ε του άρθρου 13 του συσταθέντος με την αριθ. 12364/Σ103/1.3.57 απόφαση του Υπουργού Εργασίας (ΦΕΚ 88) Κλάδου Πρόνοιας στο Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εταιρείας Διαχειρίσεως Υπεγγύων Προσόδων, το οποίο μετονομάστηκε με το άρθρο 1 παρ. 5 του ν. 1276/1982 (ΦΕΚ 100) σε Ταμείο Εφάπαξ Παροχών Προσωπικού Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ., είναι ότι οι ασφαλισμένοι του Ταμείου υπάλληλοι της Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ., που αποχώρησαν λόγω συνταξιοδοτήσεως προ της λήξεως της συμβάσεως του Ελληνικού Δημοσίου με την Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ. (31.12.1985), θεωρούνται τρίτοι κατά τη διαδικασία της εκκαθάρισης του παραπάνω Ταμείου για την καταβολή του δικαιούμενου εφάπαξ βοηθήματος.

13. Τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται στους τρίτους από την περιουσία του υπό εκκαθάριση Ταμείου Εφάπαξ Παροχών Προσωπικού Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ. καταβάλλονται χωρίς τόκους, εκτός αν συντρέχει περίπτωση τόκων υπερημερίας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 496/1974 (ΦΕΚ 204) και του π. δ/τος 305/1985. Η διάταξη της παραγράφου αυτής ισχύει από 1.1.1986.

14. Η διάταξη του άρθρου 30 του ν. 1694/1987 (ΦΕΚ 35), με την οποία καταργήθηκε η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 437/1976 (ΦΕΚ 250), εφαρμόζεται και στους συνταξιούχους πρώην υπαλλήλους του Ο.Γ.Α.

Οι εκάστοτε αναπροσαρμογές του βασικού μισθού των υπαλλήλων του Ο.Γ.Α. επεκτείνονται ανάλογα και στους συνταξιούχους υπαλλήλους του Ο.Γ.Α.

15. Η παράγραφος 5 του άρθρου 5 του ν. 1476/1984 (ΦΕΚ 136) αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως ακολούθως:

«5. Το προσωπικό των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου διέπεται από τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' του ν. 993/1979 ή του ν. 1188/1981, όπως ισχύει, προκειμένου για το προσωπικό των Ο.Τ.Α. με εξαίρεση τους επιμελητές εισπράξεων των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι οποίοι εξακολουθούν να αμείβονται με ποσοστά επί των πραγματοποιούμενων εισπράξεων, εφ' όσον η αμοιβή τους ορίζεται από οργανικές διατάξεις σε ποσοστά επί των εισπραττόμενων ασφαλιστικών εισφορών».

Άρθρο 35.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των άλλων συναρμόδιων υπουργών μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ. καθορίζονται τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση πιστοποιητικού συνεχιζόμενης εκπαίδευσης στα επαγγέλματα υγείας από τις επιστημονικές εταιρείες, τις επιστημονικές επιτροπές των νοσοκομείων, υπηρεσίες του Ε.Σ.Υ. και άλλους φορείς σύμφωνα με το άρθρο 41 του ν. 1397/1983.

Με απόφαση του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύνανται οι ανωτέρω φορείς να χρηματοδοτούνται για την εκτέλεση προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά γνώμη της προβλεπόμενης από το άρθρο 31 του ν. 1397/1983 επιτροπής του ΚΕ.Σ.Υ.

Άρθρο 36.

Ο ν. 1316/1983 (ΦΕΚ 3), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 44 του ν. 1397/1983 και το άρθρο 24 του ν. 1579/1985, τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

1. Στο τέλος του εδ. α' της παρ. 9 του άρθρου 3 προστίθεται διάταξη που έχει ως εξής : «Επίσης χρηματοδοτεί κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή άλλα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 για την αντιμετώπιση δαπανών πάσης φύσεως που απαιτούνται για να διεξάγουν έρευνες που αποβλέπουν στην ανάπτυξη νέων ή την αξιολόγηση ή τη βελτίωση των προϊόντων του άρθρου 2 και στην εξυπηρέτηση της δημόσιας υγείας γενικότερα».

2. Το εδάφιο στ' της παρ. 1 του άρθρου 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«στ'. Έξη (6) πτυχιούχους ανώτατων σχολών με γνώσεις και πείρα στα θέματα που έχουν σχέση με τις αρμοδιότητες του Ε.Ο.Τ. που ορίζονται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από τους οποίους ένας Ιατρικού, ένας Φαρμακευτικού και ένας Χημικού Τμήματος».

3. Η παρ. 6 του άρθρου 9, που προστέθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 24 του ν. 1579/1985 (ΦΕΚ 217), αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Συνιστώνται στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων:

α) Πέντε θέσεις μόνιμου προσωπικού της κατηγορίας ΠΕ του Κλάδου Επιστήμης των Υπολογιστών. Προσόντα διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό των θέσεων αυτών ορίζονται πτυχίο ή δίπλωμα επιστήμης των υπολογιστών (SOFT WARE) σχολής ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμης αντίστοιχης ειδικότητας σχολών της αλλοδαπής ή πτυχίο ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής και μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών διάρκειας τουλάχιστον ενός ακαδημαϊκού έτους στην ανάλυση και τον προγραμματισμό και εμπειρία δύο ετών ή πτυχίο ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής και εμπειρία τεσσάρων ετών στην ανάλυση και τον προγραμματισμό και γνώση της αγγλικής γλώσσας.

β) Δέκα θέσεις μόνιμου προσωπικού της κατηγορίας ΥΕ του Κλάδου Θυρωρών — Φυλάκων — Εργατών. Προσόν διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό των θέσεων αυτών ορίζεται απολυτήριος τίτλος υποχρεωτικής εκπαίδευσης ή κατωτέρας τεχνικής σχολής του ν.δ. 580/1970.

γ) Είκοσι πέντε θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που μπορεί να ανανεώνεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις. Προσόντα διορισμού στις θέσεις αυτές ορίζονται το πτυχίο ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος ημεδαπής ή ισότιμο αλλοδαπής και ειδική επιστημονική εξειδίκευση που αποδεικνύεται ή με αναγνωρισμένο διδακτορικό δίπλωμα ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών διάρκειας τουλάχιστον ενός ακαδημαϊκού έτους και εμπειρία τουλάχιστο δύο ετών ή με σημαντική εμπειρία τουλάχιστον τεσσάρων ετών σε θέματα που έχουν σχέση με τους σκοπούς του Ε.Ο.Φ. Ειδικά για τις περιπτώσεις πρόσληψης στις θέσεις αυτές πτυχιούχων Ιατρικής ορίζεται κατά την κρίση της υπηρεσίας σαν επί πλέον του πτυχίου της Ιατρικής προσόν είτε η εξειδίκευση, όπως παραπάνω αναφέρεται, είτε το πτυχίο της Φαρμακευτικής ή Χημείας.

Επίσης, απαιτούνται τα γενικά προσόντα πρόσληψης που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις για τους μόνιμους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας, που ορίζεται το 50ό έτος.

Οι τομείς εξειδίκευσης και ο αριθμός που θα προσληφθεί σε κάθε τομέα από το ανωτέρω προσωπικό καθορίζονται κάθε φορά με την πράξη προκήρυξης των θέσεων.

Η πρόσληψη γίνεται από το Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. με επιλογή των υποψηφίων έπειτα από γνωμοδότηση επιτροπής που συγκροτείται από το Δ.Σ. και μετά προηγούμενη προκήρυξη των θέσεων. Η επιλογή των υποψηφίων γίνεται αξιοκρατικά με συνεκτίμηση των ουσιαστικών και τυπικών προσόντων τους.

Η προκήρυξη γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται με πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ..

Για το προσωπικό αυτό ισχύουν οι διατάξεις του ν. 993/1979, όπως τροποποιήθηκαν.

4. Η τελευταία περίπτωση του εδαφίου 6 της παραγράφου Α' του άρθρου 24 του ν. 1579/1985, με το οποίο τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του ν. 1316/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«Διαφορές, που τυχόν προκύπτουν κατά τον έλεγχο των παραπάνω εισφορών από τις υπηρεσίες του Ε.Ο.Φ., μετά τον συμψηφισμό των τυχόν επιπλέον καταβολών βεβαιώνονται και εισπράττονται κατά τη διαδικασία είσπραξης δημόσιων εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.)».

5. Στην παρ. 2 του άρθρου 12, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 7 του άρθρου 24 του ν. 1579/1985, προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

«α) Ο Ε.Ο.Φ. μετά προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορεί να πραγματοποιεί δαπάνες για πάσης φύσεως έξοδα συνεδρίων και γενικά φιλοξενίας προσώπων ή την οργάνωση συνεδρίων και γενικά εκδηλώσεων που προάγουν και εξυπηρετούν τους σκοπούς και την αποστολή του.

β) Με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. μπορεί να στέλνονται στο εξωτερικό ή το εσωτερικό της Χώρας μέλη συμβουλίων ή επιτροπών του Οργανισμού ή πρόσωπα, στα οποία έχει αναθέσει την εκτέλεση έργου με σύμβαση, για να παρακολουθήσουν συνέδρια ή άλλα εκπαιδευτικά προγράμματα ή να συγκεντρώσουν πληροφορίες που κρίνονται από το Δ.Σ. αναγκαίες για την εξυπηρέτηση των σκοπών του. Στις περιπτώσεις αυτές καταβάλλονται από τον Ε.Ο.Φ. στους μετακινούμενους τα οδοιπορικά έξοδα και η ημερήσια εκτός έδρας αποζημίωση σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τους υπαλλήλους του Δημοσίου».

6. Μετά το άρθρο 17 προστίθεται νέο άρθρο 17α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 17α.

Μετά την 1.1.1988 ο Ε.Ο.Φ. παύει να επιχορηγεί την Ε.Φ. Πόροι της Ε.Φ., σύμφωνα με το άρθρο 17 αυτού του νόμου, είναι:

α) Τα έσοδα από την οικονομική της δραστηριότητα και

β) τα ποσά των δανείων, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 4 αυτού του νόμου».

7. Η παρ. 4 του άρθρου 20 τροποποιείται ως εξής:

«4. Η Ε.Φ. έχει το δικαίωμα να συνάπτει δάνεια με την εγγύηση του Δημοσίου σύμφωνα με το νόμο».

8. Στην παρ. 13 του άρθρου 3 του ν. 1316/1983, που προστέθηκε με το εδάφιο 2 της παρ. Α του ν. 1579/1985, προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις των παρ. 1 και 6 του άρθρ. 33 του ν. 1316/1983 έχουν εφαρμογή και για τα προϊόντα που κυκλοφορούν ή διατίθενται χωρίς να φέρουν ταινία γνησιότητας μετά την έναρξη ισχύος του μέτρου που θα καθοριστεί με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

9. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 1316/1983 προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

«Επιτρέπεται να ορίζεται αντιπρόεδρος του Δ.Σ. και μέλος αυτού υπάλληλος του Δημοσίου ή άλλου Ν.Π.Δ.Δ., κατηγορίας Π.Ε. και βαθμού Α, εφ' όσον έχει 10ετή τουλάχιστον υπηρεσία.

Επίσης, μπορεί να ορίζεται αντιπρόεδρος του Δ.Σ. και μέλος αυτού υπάλληλος του Ε.Ο.Φ., εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου και επί πλέον έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος διεύθυνσης του Οργανισμού αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 1586/1986. Στην περίπτωση αυτήν ο υπάλληλος, αντί των κύριων καθηκόντων της θέσης του, ασκεί κατ' ανάθεση τα καθήκοντα του αντιπροέδρου για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, μετά τη λήξη του οποίου επιστρέφει στη θέση του.

Ο υπάλληλος που ορίζεται αντιπρόεδρος λαμβάνει σαν αποζημίωση τη διαφορά μεταξύ των τακτικών ακαθάριστων αποδοχών του και του ποσού της αποζημιώσεως, που ορίζεται κάθε φορά για τους αντιπροέδρους του Ε.Ο.Φ. Εάν ο παραπάνω υπάλληλος ανήκει οργανικά σε άλλη εκτός Ε.Ο.Φ. δημόσια υπηρεσία ή Ν.Π.Δ.Δ., αποσπάται στον Ε.Ο.Φ. για το διάστημα που ορίζεται αντιπρόεδρος με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού».

10. Το εδάφιο ε της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε. Τέλος από δραχμές 500 για κάθε θεώρηση τιμολογίου πρώτων υλών και δρχ. 1.000 για κάθε θεώρηση τιμολογίου έτοιμων προϊόντων της παρ. 2 του άρθρου 2, το οποίο προκαταβάλλεται».

11. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983 προστίθεται εδάφιο κα', που έχει ως εξής:

«κα. Τα ποσά των τελών των εδαφίων α, β, γ, δ και ε αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έπειτα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ.».

12. Η περίπτωση 3α του εδαφίου β' της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983, που αναφέρεται στην επιβολή προστίμου για καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς υπέρ Ε.Ο.Φ., αντικαθίσταται ως εξής:

«3α. Η καθυστέρηση καταβολής σύμφωνα με τις οριζόμενες προθεσμίες των εισφορών των εδαφίων στ' και ζ' συνεπάγεται την επιβολή προστίμου ίσου με ποσοστό 10% το μήνα και μέχρι 40% κατ' ανώτατο όριο επί του ποσού της οφειλής. Ποσά προστίμων, που μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος έχουν βεβαιωθεί, αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τα παραπάνω, τα δε τυχόν καταβληθέντα επί πλέον δεν αναζητούνται».

13. Μετά την παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 1316/1983 προστίθεται παράγραφος 4α, που έχει ως εξής:

«4α. Όσοι καθυστερούν αδικαιολόγητα την καταβολή των πόρων του Ε.Ο.Φ. μέσα των τριών μηνών, εκτός από τις επιβαρύνσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 11, επιβαρύνονται και με πρόστιμο μέχρι 300.000 δρχ. Σε περίπτωση επανάληψης της καθυστέρησης διώκονται ποινικά και τιμωρούνται με χρηματική ποινή από 300.000 μέχρι 500.000 δρχ. και φυλάκιση μέχρι δύο (2) μήνες.

Το εδάφιο στ' της παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 1316/1983 καταργείται. Τα πρόστιμα και οι ποινές που έχουν επιβληθεί βάσει της διάταξης αυτής μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος διαγράφονται, τα δε χρηματικά ποσά που έχουν στο μεταξύ καταβληθεί δεν αναζητούνται».

Άρθρο 37.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 1579/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Μέχρι 30.6.1988 ο χρόνος έμμισθης υπηρεσίας γιατρών, που έχουν τίτλο ειδικότητας, σε μονάδες υγείας που παρέχουν υπηρεσίες σε θέματα τέως συναφών ειδικοτήτων που αναγνωρίζονται άγονες με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Κ.Ε.Σ.Υ., μπορεί να αναγνωρίζεται και ως χρόνος άσκησης για ειδίκευση στην τέως συναφή ειδικότητα.

Για την τυχόν συμπλήρωση της άσκησής τους οι πιο πάνω γιατροί τοποθετούνται ως άμισθοι υπεράριθμοι με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

2.α. Το μη ιατρικό προσωπικό των ασφαλιστικών οργανισμών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθώς και το προσωπικό που καλύπτει ανάγκες του Κλάδου Εργατών του Ο.Γ.Α., που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, μπορεί να διοριστεί σε θέσεις μόνιμων υπαλλήλων, εφ' όσον μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού έχει συμπληρώσει ένα έτος συνεχούς υπηρεσίας με οποιαδήποτε σχέση στους οργανισμούς αυτούς.

Για το προσωπικό που προέρχεται από την Εταιρεία Διαχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου (Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ. Α.Ε.), από το ειδικό πρόγραμμα μετεγκατάστασης του Υπουργείου Εργασίας, καθώς και για τους ανάπηρους με ποσοστό αναπηρίας 67% τουλάχιστον, δεν απαιτείται η προϋπόθεση του ενός έτους συνεχούς υπηρεσίας.

Για το διορισμό σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων απαιτείται η υποβολή αιτήσεως μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 2, 3, 5 και 7 του ν. 1476/1984 σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 1586/1986.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται στους επιμελητές εισπράξεων των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Το μη ιατρικό προσωπικό των ασφαλιστικών οργανισμών, πλην του Ο.Γ.Α., αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που υπηρετεί μέχρι 11 Νοεμβρίου 1987 με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ή με σύμβαση μίσθωσης έργου και δεν έχει συνεχή υπηρεσία ενός έτους κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, κατατάσσεται σε προσωρινές θέσεις, σύμφωνα με τα εκτελούμενα από αυτούς καθήκοντα κατά τη δημοσίευση αυτού του νόμου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων, που πρέπει να υποβληθεί μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 25 του ν. 1735/1987. Οι διατάξεις του εδαφίου αυτού δεν έχουν εφαρμογή για τους ειδικούς συνεργάτες, τους δικηγόρους και τους μηχανικούς. Τα πρόσωπα αυτού του εδαφίου που αμείβονται με ποσοστά εξακολουθούν και μετά την κατάταξή τους σε θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου να αμείβονται με ποσοστά.

β. Η διάταξη του εδαφίου δ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1476/1984 έχει εφαρμογή και για το προσωπικό που αφορούν οι παρ. 1 και 7 του άρθρου 25 του ν. 1579/1985.

γ. Η προθεσμία της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1579/1985 παρατείνεται μέχρι τις 30.6.1988.

δ. Το προσωπικό, πλην των γιατρών, που υπηρετούσε με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση στο πρώην Α' Νοσοκομείο Ι.Κ.Α. Θεσ/νίκης και πρώην Νοσοκομείο Ι.Κ.Α. «ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» Θεσσαλονίκης, τα οποία συγχωνεύτηκαν και μετατράπηκαν με το π.δ. 322/31.5.85 (ΦΕΚ 115/Α'/1985) σε ενιαίο Ν.Π.Δ.Δ. και υπάχθηκαν στις διατάξεις του ν.δ. 2592/1953 και του ν. 1397/1983, εξακολουθεί να υπηρετεί στο ενιαίο Ν.Π.Δ.Δ. με την ίδια εργατιακή σχέση μέχρι την έκδοση του νέου οργανισμού του Νοσοκομείου.

Για τη μονιμοποίησή του εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 1540/1985 και του ν. 1579/1985 που ισχύουν για το προσωπικό των νοσηλευτικών ιδρυμάτων.

Η ρύθμιση της παραγράφου αυτής ισχύει και για το προσωπικό της Μονής των Αδελφών του Ελέους του Αγίου Βικεντίου του Παύλου της Καθολικής Εκκλησίας, που διατηρήθηκε στο Νοσοκομείο με τη σύμβαση της Μονής με το Ι.Κ.Α. και την εν συνεχεία ένταξη του Νοσοκομείου στο Ε.Σ.Υ..

ε. Η ρύθμιση της προηγούμενης παραγράφου ισχύει και για το προσωπικό του Πειραματικού Ογκολογικού Σταθμού Λάρισας που ιδρύθηκε από την Αντικαρκινική Εταιρεία και έχει ήδη ενσωματωθεί στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας.

στ. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 ισχύει και για το μη ιατρικό προσωπικό του πρώην Θεραπευτηρίου «Η ΕΛΠΙΣ» της Ιατρικής Εταιρείας Καβάλας, που μισθώθηκε από το Γενικό Νοσοκομείο Καβάλας, και το οποίο προσωπικό έκτοτε υπηρετεί στο Νοσοκομείο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

ζ. Οι ρυθμίσεις των διατάξεων των άρθρων 13 και 14 του ν. 1540/1985, των παρ. 5 και 6 του άρθρου 27 του ν. 1579/1985 και του άρθρου 31 του ν. 1729/1987 έχουν εφαρμογή και για το προσωπικό που προσλήφθηκε με οποιονδήποτε τρόπο από τα νοσηλευτικά ιδρύματα του ν.δ. 2592/1953 για τις ανάγκες των Κέντρων Άμεσης Βοήθειας (Κ.Α.Β.), που δημιουργήθηκαν σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1579/1985, καθώς και για το προσωπικό που προσλήφθηκε ως προσωπικό ασφαλείας στο Γενικό Νοσοκομείο Σερρών.

η. Το μη ιατρικό προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου που έχει προσληφθεί μετά τη δημοσίευση των οικείων οργανισμών και μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού με οποιονδήποτε τρόπο στα νοσηλευτικά ιδρύματα που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 13 και 14 του ν. 1540/1985 και στις μονάδες αυτών, καθώς και στα νοσοκομεία των Α.Ε.Ι., παραμένει στην υπηρεσία και εξακολουθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του μέχρι να εφαρμοσθούν και γι' αυτό κατά τα λοιπά οι διατάξεις του ν. 1476/1984, των άρθρων 13 και 14 του ν. 1540/1985 και των παρ. 5 και 6 του άρθρου 27 του ν. 1579/1985.

Οι προθεσμίες που αναφέρονται στις πιο πάνω διατάξεις και αφορούν την υποβολή αίτησης και την ολοκλήρωση της διαδικασίας μονιμοποίησης αρχίζουν από την ισχύ του νόμου αυτού.

Οι ανωτέρω ρυθμίσεις αφορούν και το προσωπικό εκείνο που στο χρονικό διάστημα από τη δημοσίευση των οικείων οργανισμών μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού έληξε η σύμβαση εργασίας του ή παραιτήθηκε ή απολύθηκε για οποιονδήποτε λόγο, πλην για πειθαρχικό ή ποινικό αδίκημα.

3. Στις ειδικές θέσεις συντονιστών με πενταετή θητεία που συστήνονται στα νοσηλευτικά ιδρύματα του ν.δ. 2592/1953, σε εφαρμογή της παρ. 11 του άρθρου 9 του ν. 1397/1983, μπορούν να διορίζονται και υπάλληλοι του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ., εφ' όσον έχουν τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο νόμος, οι οποίοι όταν παύσουν να ασκούν καθήκοντα συντονιστή ή λήξει η θητεία τους επιστρέφουν στην οργανική τους θέση.

Εάν μετά την έναρξη εφαρμογής των άρθρων 9 και 11 του ν. 1586/1986 σε ειδική θέση συντονιστή νοσηλευτικού ιδρύματος πρόκειται να διοριστεί υπάλληλός του, που ανήκει σε κλάδο από τον οποίο ορίζονται προϊστάμενοι, θα πρέπει προηγουμένως να έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος διεύθυνσης σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου νόμου.

4. Στην παρ. 20 εδάφ. ε του άρθρου 71 του ν. 1566/1985 (ΦΕΚ 167) προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Όσοι από το προσωπικό της Ανωτέρας Σχολής Κοινωνικής Εργασίας του Ιδρύματος Αναπτύξεως Κοινωνικής Εργασίας δεν ενταχθούν στα Τ.Ε.Ι. μετατάσσονται με την ίδια σχέση εργασίας και με την ίδια ειδικότητα σε άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μεταφερόμενης ταυτόχρονα της θέσης που κατέχουν στη Σχολή».

5. Η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 30 του ν. 1397/1983 (ΦΕΚ 143) τροποποιείται και ισχύει ως εξής:

«6. Για κάθε πέντε (5) χρόνια άσκησης της ιατρικής ειδικότητας και για μέχρι πέντε (5) πενταετίες, χορηγείται σε όσους διορίζονται στις θέσεις γιατρών Ε.Σ.Υ. προσαύξηση πέντε τοις εκατό (5%) που υπολογίζεται στο αρχικό κλιμάκιο μισθού κάθε βαθμού».

Άρθρο 38.

1. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αριθ. 7/οικ. 1147/14.5.85, που έχει ως εξής:

«ΘΕΜΑ: Για το διακανονισμό εξόφλησης οφειλών από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές προς Οργανισμούς

Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη τόνωσης του ρυθμού της παραγωγικής δραστηριότητας της οικονομίας της Χώρας.

2. Την ανάγκη υποβοήθησης των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης στην πραγματοποίηση των εσόδων τους από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές.

3. Αιτήματα των παραγωγικών τάξεων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1. Οι καθυστερούμενες μέχρι 31.3.85 ασφαλιστικές εισφορές προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μέχρι ποσού 3.000.000 δρχ. από κύρια οφειλή, κεφαλαιοποιούμενες μαζί με τα πρόσθετα τέλη, τόκους και λοιπές προσαυξήσεις, εξοφλούνται σε 60 μηνιαίες ίσες δόσεις.

Ο διακανονισμός και η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να γίνουν μέχρι 30.6.85, το δε ποσό κάθε δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 1.000 δρχ.

2. Προϋπόθεση για την εφαρμογή του διακανονισμού αυτού είναι η μη ύπαρξη, κατά το χρόνο καταβολής της πρώτης δόσης, οφειλής από απαιτητές τρέχουσες εισφορές ή από άλλη απαιτητή οφειλή, η δε συνέχιση της καταβολής των δόσεων προϋποθέτει επίσης τη μη ύπαρξη οφειλής από τρέχουσες εισφορές.

3. Η καθυστέρηση καταβολής μιας ή περισσοτέρων δόσεων συνεπάγεται την επιβάρυνση των δόσεων αυτών με τόκο υπολογιζόμενο με το επιτόκιο των κατατιθεμένων κεφαλαίων των Ασφαλιστικών Οργανισμών στην Τράπεζα της Ελλάδος. Η επιβάρυνση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί το ύψος της ρυθμιζόμενης οφειλής.

4. Ως ασφαλιστικές εισφορές θεωρούνται οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη καθώς και οι εισφορές αυτοτελώς εργαζομένων, επιστημόνων, εμπόρων, επαγγελματιών βιοτεχνών για υποχρεωτική ασφάλιση στους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, Κύριας και Επικουρικής Ασφάλισης, Αρωγής, Ασθενείας, Προνοίας αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Οι πιο πάνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τις καθυστερούμενες εισφορές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Πολιτικής, των οποίων οι εισφορές εισπράττονται από το ΙΚΑ μαζί με τις δικές του.

6. Ειδικά οι παραπάνω οφειλές προς το Ταμείο Συντάξεων και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών και το Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων μπορούν να καταβληθούν σε 10 εξαμηνιαίες δόσεις, της πρώτης καταβλητέας μέσα στο μήνα Ιούνιο 1985. Οι επόμενες δόσεις θα καταβάλλονται στη συνέχεια μέσα στο πρώτο δίμηνο της κάθε εξαμηνίας.

Κατά τα λοιπά ισχύουν όλες οι διατάξεις της απόφασης αυτής.

Άρθρο 2.

Όλες οι εκκαθαρισμένες οφειλές του Δημοσίου προς επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων και των εξαγωγικών επιτοκίων, συμψηφίζονται υποχρεωτικά με οφειλές των επιχειρήσεων αυτών προς το ΙΚΑ τρέχουσες ή απαιτητές δόσεις σύμφωνα με το άρθρο 1, της απόφασης αυτής, ανεξάρτητα από τυχόν οφειλές προς το Δημόσιο ή άλλους τρίτους και αποδίδονται από το Δημόσιο κατ' ευθείαν στο ΙΚΑ.

Άρθρο 3.

1. Από το διακανονισμό της οφειλής σε δόσεις αναστέλλεται ή διακόπτεται η εκτέλεση των καταδικαστικών αποφάσεων για παράβαση του α.ν. 86/1967, η ποινική διαδικασία καθώς και οποιαδήποτε διαδικασία αναγκαστικών μέτρων κατά των οφειλετών των Ασφαλιστικών Οργανισμών, οι δε κρατούμενοι απολύονται από τις φυλακές, με παραγγελία του αρμόδιου Εισαγγελέα του τόπου κράτησης.

2. Οι πιο πάνω αναστολές ή διακοπές παύουν, εφ' όσον ο υπόχρεος δεν καταβάλει πέντε συνεχείς δόσεις.

Η απόφαση αυτή ισχύει από 14.5.1985 και θα κυρωθεί με νόμο.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 14 Μαΐου 1985

Οι Υπουργοί

Εθνικής Οικονομίας — Γ. ΑΡΣΕΝΗΣ
Δικαιοσύνης — Κ. ΚΟΥΝΟΥΠΕΡΗΣ
Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ».

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 14.5.1985.

2. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Κοιν. Ασφαλίσεων αριθ. Β/7/οικ. 1698/19.7.85, που έχει ως εξής:

«ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας για το διακανονισμό των οφειλομένων εισφορών προς Οργανισμούς Κοιν. Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινων. Ασφαλίσεων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη τόνωσης του ρυθμού της παραγωγικής δραστηριότητας της οικονομίας της χώρας.

2. Την ανάγκη υποβοήθησης των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης στην πραγματοποίηση των εσόδων τους από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές.

3. Αιτήματα των παραγωγικών τάξεων.

4. Την 7/οικ. 1147/14.5.85 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Κοιν. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 300/Β/16.5.85), αποφασίζουμε:

1. Παρατείνεται μέχρι 31.7.85 η προθεσμία διακανονισμού και πληρωμής της πρώτης δόσης των καθυστερουμένων μέχρι 31.3.85 ασφαλιστικών εισφορών προς τους Οργανισμούς Κοιν. Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργ. Κοιν. Ασφαλίσεων για τις οποίες προβλέπει η 7/οικ. 1147/14.5.85 Κοινή Απόφασή μας (ΦΕΚ 300/Β/16.5.85).

2. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα προβλεπόμενα από την πιο πάνω αναφερόμενη απόφαση.

3. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

4. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 19 Ιουλίου 1985

Οι Υπουργοί

Εθνικής Οικονομίας — ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ
Δικαιοσύνης — ΜΙΛΤ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ».

3. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.6/οικ. 7355/13.11.1985 (ΦΕΚ 748/Β/12.11.85) απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

Ρύθμιση της πρόσθετης αμοιβής των υπαλλήλων του ΙΚΑ για την απασχόληση καταβολής Δωροσήμου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 4321/63

β) Του Ν. 825/78, άρθρο 15, παρ. 3

γ) Του Ν.1256/82, άρθρα 1 και 3
δ) Του Ν. 1326/83, άρθρο 33
ε) Του Ν. 1400/83
στ) Του Ν. 849/78, άρθρο 40
ζ) Του Ν. 1558/85
2. Το 20739/7291/9.4.1986 έγγραφο του Υπουργού Οικονομικών.
3. Το Μ. 72/340/3.10.1985 έγγραφο του ΙΚΑ, αποφασίζουμε:

Εξαιρούμε από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του ν. 1256/1982, όπως αυτές έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν σήμερα, την πρόσθετη αμοιβή των υπαλλήλων του ΙΚΑ, που λαμβάνουν για την πρόσθετη απασχόληση καταβολής δώρου εορτών, αποδοχών αδείας και επιδόματος αδείας στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί και θα διαμορφώνεται κάθε φορά μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ και έγκριση του αρμόδιου καθ' ύλην Υπουργού, σύμφωνα με το άρθρο 15, παρ. 3 του ν. 825/1978.

Η εξαίρεση αυτή ισχύει για τις πρόσθετες αμοιβές που έλαβαν και θα λάβουν οι υπάλληλοι του ιδρύματος για την καταβολή στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους δώρου Πάσχα 1985, δώρου Χριστουγέννων 1985 και δώρου Πάσχα 1986.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 1985
Ο Υπουργός
Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ».

4. Η εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου ισχύει και για τις πρόσθετες αμοιβές που έλαβαν οι υπάλληλοι του Ιδρύματος (μόνιμοι και με σύμβαση) για την καταβολή στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους αποδοχών αδείας και επιδόματος αδείας ετών 1985 και 1986, δώρου Χριστουγέννων 1986, καθώς και για τις πρόσθετες αμοιβές που θα λάβουν για την ίδια αιτία μέχρι την ισχύ του νόμου αυτού.

5. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εξαιρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του ν. 1256/1982, όπως κάθε φορά ισχύουν, οι υπάλληλοι του ΙΚΑ (μόνιμοι και με σύμβαση) που απασχολούνται με την καταβολή δώρου εορτών, αποδοχών αδείας και επιδόματος αδείας στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους και εξακολουθεί να ισχύει η παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 825/1978 και μετά την ισχύ του άρθρου 17 του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194).

6. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Φ.35/1334/28.5.1987 (ΦΕΚ 275/Β/2.6.87), που έχει ως εξής:

«ΘΕΜΑ : Αύξηση συντάξεων του ΤΕΒΕ.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 1027/1980 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί ΤΕΒΕ νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 49/14.2.80, τ. Α') καθώς και τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του π.δ. 231/1986 «Περιορισμός συναρμοδιοτήτων κατά την έκδοση διοικητικών πράξεων σε αντικείμενα αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων — Γενική Γραμματεία Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 97/16.7.86, τ. Α').

2. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 1275/1982 «Αύξηση των συντάξεων ΤΕΒΕ, ΤΑΕ, ΤΣΑ και Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου» (ΦΕΚ 100/24.8.82, τ. Α').

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/26.7.85), καθώς και τις διατάξεις του π.δ. 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου» (ΦΕΚ 157/85, τ. Α').

4. Την 200/20.2.87 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 91/20.2.87 τ. Β'), καθώς και τις διατάξεις του π.δ. 303/1984 «Οργανισμός του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 110/84 τ. Α').

5. Τη γνώμη του Δ.Σ. του ΤΕΒΕ που διατυπώθηκε στην 370/20/22.12.1986 απόφασή του καθώς και τα Π.Ρ 393/140/20.2.87 και Π.Ρ 2537/774/27.5.87 έγγραφα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας,

αποφασίζουμε :

1) Οι συντάξεις που καταβάλλει το Ταμείο Επαγγελματιών και Βιοτεχνών της Ελλάδος (ΤΕΒΕ) αυξάνονται από 1ης Φεβρουαρίου 1987 κατά ποσοστό 13%.

2) Από την ίδια πιο πάνω ημερομηνία (1.2.1987) αυξάνονται τα κατώτατα όρια των συντάξεων που καταβάλλει το ΤΕΒΕ κατά ποσοστό 20%.

3) Τα κατώτατα όρια συντάξεων καθορίζονται από 1.2.1987 στο ποσό των 24.000 δρχ. για τις συντάξεις λόγω γήρατος και αναπηρίας και στο ποσό των 20.040 δρχ. για τις συντάξεις λόγω θανάτου.

4) Ανακαλούμε τη Φ35/οικ.497/27.2.87 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 105/4.3.87 τ. Β'.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υφυπουργός
ΓΡ. ΣΟΛΩΜΟΣ».

7. Η προϋπόθεση της αύξησης των εισφορών που απαιτείται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1027/1980 (ΦΕΚ 49) για την παραπάνω αύξηση των συντάξεων θεωρείται ότι έχει πληρωθεί με την έκδοση της Φ.35/1641/8.7.1987 (ΦΕΚ 275/Β/1987) απόφασης του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

8. Κυρώνεται η Φ.36/1897/12.8.87 υπουργική απόφαση «Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων», που έχει ως εξής :

«ΘΕΜΑ : Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137/26.7.85 τ. Α') «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του π.δ. 437/1985 (ΦΕΚ 157/85 τ. Α') «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

2) Την 200/20.2.1987 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 91/20.2.87 τ. Β') «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων» και το π.δ. 303/1984 (ΦΕΚ 110/84 τ.Α') «Οργανισμός του Υπουργείου Κοινων. Ασφαλίσεων».

3) Τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/1982 (ΦΕΚ 100/1982 τ. Α') «Αύξηση των συντάξεων ΤΕΒΕ, ΤΑΕ, ΤΣΑ και Ταμείου Ασφαλ. Επιχ/τιών Κινηματογράφου» καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 43 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111/84 τ. Α').

4) Τις 736-737/7.8.87 αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑΕ.

5) Το Π.Ρ. 3374/973/29.7.1987 έγγραφο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, αποφασίζουμε :

Α. 1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον Κλάδο Σύνταξης, που προβλέπεται από την παρ. 3 του

άρθρου 61 και από την παρ. 5 του άρθρου 110 του π.δ. 668/1981, αυξάνεται από 1.7.87, κατά ποσοστό 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δρχ. ως ακολούθως:

α)	Α'	Ασφαλιστική	Κατηγορία	Δραχμές		2.700
β)	Β'	»	»	»		3.900
γ)	Γ'	»	»	»		5.200
δ)	Δ'	»	»	»		6.500
ε)	Ε'	»	»	»		7.900
στ)	ΣΤ'	»	»	»		10.900
ζ)	Ζ'	»	»	»		12.300

2. Η ενιαία μηνιαία εισφορά και για τους δύο κλάδους Ασφάλισης και για κάθε ασφαλιστική κατηγορία ορίζεται από 1.7.1987 ως ακολούθως:

α)	Γ'	Ασφαλιστική	Κατηγορία	Δραχμές	5.900
β)	Δ'	»	»	»	7.200
γ)	Ε'	»	»	»	8.600
δ)	ΣΤ'	»	»	»	11.600
ε)	Ζ'	»	»	»	13.000

3. Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του π.δ. 668/1981, αυξάνεται από 1.7.1987 κατά 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία ως ακολούθως:

α)	Α'	Ασφαλιστική	Κατηγορία	Δραχμές	12.600
β)	Β'	»	»	»	18.700
γ)	Γ'	»	»	»	25.000
δ)	Δ'	»	»	»	29.800
ε)	Ε'	»	»	»	34.300

Β) Αυξάνονται από 1.7.1987 οι συντάξεις και τα τμήματα συντάξεων μέχρι 50.000 δρχ. που καταβάλλει το ΤΑΕ, κατά ποσοστό 15% και τα τμήματα συντάξεων πάνω από 50.000 δρχ. κατά ποσοστό 7% και ορίζεται η νέα κλίμακα των συντάξεων με μικρή στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών, λόγω αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α)	Α'	Ασφαλιστική	Κατηγορία	Δραχμές	26.000
β)	Β'	»	»	»	35.000
γ)	Γ'	»	»	»	43.800
δ)	Δ'	»	»	»	52.600
ε)	Ε'	»	»	»	61.200
στ)	ΣΤ'	»	»	»	69.500
ζ)	Ζ'	»	»	»	77.700

Από 1.7.1987 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αναπηρίας ή γήρατος μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της προσαύξησης για απόλυτη αναπηρία, σε τριάντα χιλιάδες (30.000) δρχ. το μήνα και είκοσι επτά χιλιάδες εκατό (27.100) δρχ. το μήνα για τα λόγω θανάτου.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υφυπουργός
ΓΡ. ΣΟΛΩΜΟΣ».

9. Οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων που καθορίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αυξάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

10. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 1583/1985, προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Η ασφάλιση στο ΙΚΑ—ΕΤΕΑΜ αρχίζει υποχρεωτικά από 1.2.83. Οι εισφορές, με τις οποίες βαρύνονται ο ασφαλισμένος και ο εργοδότης ισόποσα, υπολογίζονται στις αποδοχές των υπαλλήλων, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος και καταβάλλονται, από μεν τον εργοδότη εφάπαξ μέσα σε 6 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος, από δε τους ασφαλισμένους σε μηνιαίες δόσεις τόσες όσοι οι μήνες αναδρομικής ασφάλισης, της πρώτης δόσης αρχομένης από τον 3ο μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Η ανωτέρω οφειλή εξοφλείται πάντως, οπωσδήποτε πριν από τη συνταξιοδότηση.

Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής των πιο πάνω οφειλών, τόσο του εργοδότη όσο και των ασφαλισμένων, αυτές επιβαρύνονται με τα πρόσθετα τέλη που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1469/1984.

11. Ο χρόνος υπηρεσίας του προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυμάτων ιδιωτικού δικαίου, που διανύθηκε σε αυτά πριν από τη μετατροπή τους σε Ν.Π.Δ.Δ. του ν.δ. 2592/1953, αναγνωρίζεται από το Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Η εξαγορά του χρόνου αυτού γίνεται κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων και σύμφωνα με τις οικείες καταστατικές διατάξεις του Ταμείου.

12. Οι διατάξεις της παραγ. 2 του άρθρου 4 του ν. 1471/1984 (ΦΕΚ 112/6.8.84 τ. Α') επεκτείνονται και στις λοιπές κατηγορίες των μελών των υπαλλήλων και συνταξιούχων του Δημοσίου, στους πολεμικούς συνταξιούχους αναπήρους και θύματα πολέμου, καθώς και αναπήρους και θύματα πολέμου αμάχου πληθυσμού, περί των οποίων οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 1 του ν. 92/1975 (ΦΕΚ 153/25.7.75 τ.Α') και στα μέλη των οικογενειών τους.

13. Όπου από την ισχύουσα νομοθεσία των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προβλέπεται συμμετοχή, για τη χορήγηση αναπηρικών αμαξιδίων και τεχνητών μελών στους ασφαλισμένους τους, που πάσχουν από παραπληγία ή τετραπληγία, καταργείται.

14. Οι υπέρ του Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών ασφαλιστικές εισφορές επιβαρύνονται, σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής τους πέρα από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται από τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, με πρόσθετο τέλος 5% για το πρώτο δεκαήμερο καθυστέρησης, 1% για κάθε επόμενο δεκαήμερο καθυστέρησης και μέχρι 75%.

15. Η προβλεπόμενη από την παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 1654/1986 (ΦΕΚ 177) προθεσμία παρατείνεται για ένα χρόνο από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 1654/1986 μπορούν να αναγνωρίσουν στην ασφάλιση του Κλάδου Σύνταξης του Ι.Κ.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου και χρόνο που απασχολήθηκαν στα πολιτικά κόμματα, από 9.12.1974 μέχρι 30.12.1978. Η εξόφληση του ποσού της εξαγοράς του χρόνου που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων γίνεται σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

16. Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111) προθεσμία υποβολής αίτησης αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης για τους ασφαλισμένους της παρ. 1 του άρθρου 1 του παραπάνω νόμου παρατείνεται για 2 χρόνια από την ισχύ του παρόντος.

Επίσης παρατείνεται για ένα έτος η προθεσμία της παρ. 2 του άρθρου 5 του παραπάνω νόμου.

17. Θεωρούνται ότι εκδόθηκαν νόμιμα οι αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων του Τ.Σ.Α.Υ., που εκδόθηκαν μέχρι την ισχύ του νόμου αυτού, με τις οποίες αναγνωρίσθηκε χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας και υπολογίσθηκε ποσοστό εισφοράς και λήφθηκαν υπόψη αποδοχές πάνω στις οποίες υπολογίσθηκε η εισφορά διαφορετικά απ' αυτά που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 1358/1983.

Άρθρο 39.

Το άρθρο 40 του ν. 1316/1983 (ΦΕΚ 3/11.1.1983 τ. Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ν. 1471/1984 (ΦΕΚ 112/6.8.1984 τ. Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 40.

1) Σε εξαιρετικά σοβαρές παθήσεις, επιτρέπεται η νοσηλεία στο εξωτερικό:

α) Των ασφαλισμένων του Δημοσίου, για τους οποίους ισχύουν οι διατάξεις του ν.δ/τος 665/1962, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, καθώς και αυτών που υπάγονται στις διατάξεις του ίδιου ν.δ/τος.

β) Των κατηγοριών πολιτών, των οποίων η δαπάνη νοσηλείας στο εξωτερικό βαρύνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

γ) Των ασφαλισμένων των οργανισμών ή υπηρεσιών ασφάλισης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2) Η νοσηλεία στο εξωτερικό εγκρίνεται με απόφαση του οικείου φορέα, ύστερα από γνωμάτευση της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής, που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

Για πρόσωπα που αναφέρονται στα εδάφια α΄ και β΄ της παραγρ. 1, για τα οποία συντρέχουν σοβαροί κοινωνικοί, οικονομικοί ή άλλοι ειδικοί λόγοι, δύναται ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να αποφαίνεται αιτιολογημένα για την αποδοχή ή μη εν όλω ή εν μέρει της γνωμάτευσης της υγειονομικής επιτροπής.

3) Για την ανάγκη νοσηλείας στο εξωτερικό των προσώπων της παραγράφου 1 γνωματεύουν υγειονομικές επιτροπές που συνιστώνται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται ο αριθμός των υγειονομικών επιτροπών, η έδρα τους, ο αριθμός των μελών κάθε επιτροπής, η κατά τόπο αρμοδιότητα, ο τρόπος λειτουργίας τους και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Τα μέλη τους ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, η οποία δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4) Οι περιπτώσεις για τις οποίες επιτρέπεται η νοσηλεία στο εξωτερικό, ο τρόπος και η διαδικασία έγκρισης της νοσηλείας του ασθενούς, του τυχόν δότη και η χρησιμοποίηση συνοδού, το είδος και η έκταση των παροχών, το ύψος της δαπάνης, η τυχόν συμμετοχή του ασφαλισμένου στις δαπάνες νοσηλείας και το ύψος αυτής, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αποφάσεις, οι οποίες ρυθμίζουν θέματα που επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό, υπογράφονται και από τον Υπουργό Οικονομικών.

5) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και σε άλλους φορείς που παρέχουν υγειονομική περίθαλψη.

6) Μέχρις ότου εκδοθούν οι αποφάσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εξακολουθούν να ισχύουν οι σχετικές διατάξεις κάθε φορέα».

Άρθρο 40.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 5607/1932, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 του ν. 328/1976, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε δήμους ή κοινότητες που λειτουργούν πάνω από πέντε φαρμακεία δύναται να επιτραπεί, με απόφαση του νομάρχη, η συστέγαση μέχρι τριών υπό ίδρυση φαρμακείων, εφ' όσον δεν παρακωλύεται η εξυπηρέτηση του κοινού και δεν έχει δηλωθεί, με υποχρέωση ολοκληρώσεως μέσα σε 60 ημέρες, η ίδρυση νέου φαρμακείου σε απόσταση μικρότερη των 80 μέτρων.

Μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας η δηλωθείσα ίδρυση δεν αποτελεί κώλυμα για την έγκριση της συστεγάσεως.

Οι αδειούχοι φαρμακοποιοί των συστεγασμένων φαρμακείων είναι αλληλέγγυα υπεύθυνοι για κάθε παράβαση νόμου, καθώς και για την κανονική λειτουργία των φαρμακείων τους και υποχρεούνται να αναγράφουν τα ονόματά τους στις προθήκες και τις επιγραφές των φαρμακείων τους. Ομοίως μπορεί να επιτραπεί η συστέγαση φαρμακείων υπό ίδρυση με λειτουργούντα και λειτουργούντων, καθώς και η συστέγαση φαρμακαποθηκών υπό ίδρυση, λειτουργουσών και υπό ίδρυση με λειτουργούσες».

2. Η προθεσμία της περίπτωσης 12 της παραγράφου Β του άρθρου 24 του ν. 1579/23.12.1985 παρατείνεται μέχρι 31.12.1989.

3. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 7 του ν. 328/1976, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 982/1979, προστίθεται εδάφιο δεύτερο, ως εξής:

«Η διάταξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις μεταφοράς φαρμακείου σε κατάστημα που ανήκει κατά κυριότητα ή συγκυριότητα στον αδειούχο φαρμακοποιό, τη σύζυγο ή τα τέκνα του, εφ' όσον αυτοί έγιναν κύριοι του εν λόγω καταστήματος πριν από τη συστέγαση των πλησίον αυτού λειτουργούντων φαρμακείων».

Άρθρο 41.

Κυρούται και έχει ισχύ νόμου από τότε που ίσχυσε η κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων αριθ. 22214/7301/5.3.1987 (ΦΕΚ 106/6.3.1987 τ. Β΄).

Άρθρο 42.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορεί να συνιστώνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1278/1982 (ΦΕΚ Α΄ 105/31.8.1982) δεύτερο και τρίτο δευτεροβάθμιο συμβούλιο επιλογής ιατρικού και οδοντιατρικού προσωπικού νοσηλευτικών ιδρυμάτων.

Ως τακτικά μέλη στα συμβούλια αυτά, αντί του προέδρου του ΚΕ.Σ.Υ. και του προέδρου του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, ορίζονται αντίστοιχα στο μεν ένα ο αντιπρόεδρος του ΚΕ.Σ.Υ. και ο αντιπρόεδρος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, στο δε άλλο μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕ.Σ.Υ. που προτείνεται από την ολομέλειά του και ο Γενικός Γραμματέας του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου.

Τα μέλη και των τριών δευτεροβάθμιων συμβουλίων ορίζονται με αναπληρωτές.

Με τις αποφάσεις συγκρότησης των Συμβουλίων ορίζονται και τα όρια της δικαιοδοσίας κάθε συμβουλίου καθώς και της κατανομής μεταξύ τους των ενστάσεων που έχουν ασκηθεί μέχρι τη σύστασή τους.

Άρθρο 43.

1. Γιατροί, που διορίζονται μέσα σ' ένα (1) χρόνο από την ισχύ του παρόντος σε θέσεις κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. για τα κέντρα υγείας, αφού συμπληρώσουν συνεχή υπηρεσία σε άγονες και προβληματικές περιοχές σε μεν Α΄ κατηγορίας τρία (3) χρόνια, σε δε Β΄ κατηγορίας τέσσερα (4) χρόνια μπορούν ύστερα από αίτησή τους να μετατίθενται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της αίτησης:

α) σε αντίστοιχες ομοιόβαθμες κενές θέσεις κέντρων υγείας αστικών περιοχών. Αν δεν υπάρχουν κενές θέσεις σε κέντρα υγείας αστικών περιοχών της επιλογής του γιατρού, αυτός μετατίθεται ως υπεράριθμος στο κέντρο υγείας της επιλογής του. Οι υπεράριθμοι καταλαμβάνουν με τη χρονική σειρά της μετάθεσής τους τις θέσεις που μένουν κενές ή που το πρώτον συνιστώνται και

β) σε κενές θέσεις της ειδικότητάς τους νομαρχιακών νοσοκομείων με βαθμό Επιμελητή Β΄. Εφ' όσον έχουν συμπληρώσει τέσσερα και παραπάνω χρόνια στην αντίστοιχη ειδικότητα, τοποθετούνται σε θέση Επιμελητή Α΄. Σε περίπτω-

ση μη ύπαρξης κενής θέσης τοποθετούνται ως υπεράριθμοι σε προσωποπαγείς θέσεις.

Οι μεταθέσεις γίνονται με βάση τη σειρά υποβολής των αιτήσεων των ενδιαφερομένων και, εφ' όσον οι αιτήσεις έχουν υποβληθεί την αυτή ημερομηνία, προτεραιότητα έχει: α) ο γιατρός που υπηρετεί σε κέντρο υγείας προβληματικής και άγονης περιοχής Α' κατηγορίας, β) ο γιατρός που έχει συμπληρώσει περισσότερο χρόνο παραμονής στη θέση που κατέχει, μετά τη συμπλήρωση των τριών ή τεσσάρων χρόνων αντίστοιχα.

Αν οι υποψήφιοι για μετάθεση στην ίδια θέση έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις, γίνεται κλήρωση. Η διαδικασία και ο τρόπος της κλήρωσης καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με την απόφαση μετάθεσης μπορεί να ορίζεται χρονικό διάστημα μέχρι τρεις (3) μήνες το ανώτερο, που ο μετατιθέμενος γιατρός θα υποχρεώνεται να παραμένει με απόσπαση στο κέντρο υγείας από το οποίο μετατίθεται.

2. Για το διορισμό σε θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. για τα κέντρα υγείας άγονων και προβληματικών περιοχών δεν απαιτείται προϋπηρεσία στην ειδικότητα.

3. Στους γιατρούς των προηγούμενων παραγράφων χορηγείται εκπαιδευτική άδεια κατά προτεραιότητα.

Άρθρο 44.

1. Το άρθρο 6 του ν. 1278/1982 (ΦΕΚ 105 τ. Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6.

Συμβούλια επιλογής ιατρικού και οδοντιατρικού προσωπικού.

1. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συνιστώνται κατά υγειονομική περιφέρεια συμβούλια κρίσης και επιλογής ιατρικού και οδοντιατρικού προσωπικού νοσηλευτικών ιδρυμάτων (Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι.).

Με την ίδια απόφαση ορίζεται η έδρα και η περιφέρεια αρμοδιότητας κάθε συμβουλίου.

Στην αρμοδιότητα ενός συμβουλίου μπορεί, με την ίδια ή άλλη απόφασή του, ο Υπουργός να ορίζει ένα ή και περισσότερα νοσοκομεία άλλης υγειονομικής περιφέρειας, εφ' όσον επιβάλλουν τούτο ιδιαίτεροι λόγοι και αντικειμενικές αδυναμίες στην επιλογή και κρίση των γιατρών των νοσοκομείων αυτών. Για τους νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης μπορούν να συνιστώνται περισσότερα του ενός συμβούλια επιλογής, κατά περιοχή συγκροτημάτων κατά προτίμηση.

2. Τα συμβούλια κρίσης και επιλογής ιατρικού και οδοντιατρικού προσωπικού νοσηλευτικών ιδρυμάτων αποτελούνται από:

α. Τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του νοσοκομείου, για το οποίο κρίνονται οι υποψήφιοι, αν είναι γιατρός. Και αν δεν είναι γιατρός, τον αντιπρόεδρό του αν είναι γιατρός και, αν δεν είναι, τον πρόεδρο της επιστημονικής επιτροπής του ίδιου νοσοκομείου.

β. Ένα (1) γιατρό που προτείνει ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος (Π.Ι.Σ.) ή οδοντογιατρό που προτείνει η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία (Ε.Ο.Ο.) για αντίστοιχες κρίσεις, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την πρόσκληση του Υπουργού. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμου ορισμού τον εκπρόσωπο ορίζει ο Υπουργός.

γ. Τον εκπρόσωπο των γιατρών στο Δ.Σ. του Νοσοκομείου.

δ. Δύο Διευθυντές που υπηρετούν σε νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ., της περιφέρειας του συμβουλίου, της ίδιας ή συγγενικής ειδικότητας με τη θέση για την οποία γίνεται η κρίση, που εκλέγονται με κλήρο από ονομαστικό κατάλογο όλων των γιατρών, που καταρτίζει ο Υπουργός, οι οποίοι υπηρετούν στα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. της περιφέρειας του συμβουλίου, προκειμένου για κρίση υποψηφίων στη βαθμίδα του Διευθυντή. Σε περίπτωση έλλειψης Διευθυντή της ίδιας ή συγγενικής ειδικότητας, στο συμβούλιο συμμετέχει Επιμελητής Α', που εκλέγεται κατά την ίδια διαδικασία από τους αντίστοιχους ονομαστικούς καταλόγους. Εάν δεν υπηρετεί γιατρός Διευθυντής ή Επιμελητής Α' σε νοσοκομεία της περιφέρειας του συμβουλίου, συμμετέχουν στο συμβούλιο γιατροί, που υπηρετούν σε νοσοκομεία άλλης υγειονομικής περιφέρειας, που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού και εκλέγονται με τις ίδιες προϋποθέσεις και διαδικασίες. Η κλήρωση διενεργείται δημόσια παρουσία εκπροσώπων του ΚΕ.Σ.Υ., του Π.Ι.Σ. και της αντίστοιχης συνδικαλιστικής ένωσης των νοσοκομειακών γιατρών, στην έδρα του Υπουργείου, ως ειδικότερα ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Για τη βαθμίδα του Επιμελητή Α' εκλέγονται από τους αντίστοιχους ονομαστικούς καταλόγους ένας Διευθυντής που υπηρετεί σε νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ. της αντίστοιχης του συμβουλίου περιφέρειας και ένας (1) Επιμελητής Α'. Για τις λοιπές βαθμίδες εκλέγονται, ομοίως, ένας (1) Διευθυντής, ένας (1) Επιμελητής Α' ή ένας (1) Επιμελητής Β'. Κατά τα λοιπά ισχύει ό,τι ακριβώς καθορίζεται πιο πάνω για τη βαθμίδα του Διευθυντή.

Στα Πρωτοβάθμια Συμβούλια Επιλογής προεδρεύει το μέλος της περίπτωσης α'.

Σαν εισηγητής του συμβουλίου, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ορίζεται για κάθε ειδικότητα των θέσεων που προκηρύσσονται γιατρός του αντίστοιχου νοσοκομείου της ίδιας ή συγγενικής ειδικότητας και βαθμίδας όχι κατώτερης της θέσεως για την οποία γίνεται η κρίση. Ο εισηγητής ορίζεται με απόφαση της επιστημονικής επιτροπής του νοσοκομείου που προκηρύσσει τις θέσεις, κατόπιν προσκλήσεως του Διοικητικού Συμβουλίου και εντός της προθεσμίας προκήρυξης των θέσεων. Εφ' όσον δεν οριστεί εμπρόθεσμα από την επιστημονική επιτροπή, ο εισηγητής ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του νοσοκομείου. Σε περίπτωση που δεν υπηρετεί στο νοσοκομείο γιατρός της ίδιας ή συγγενικής ειδικότητας, σύμφωνα με τα παραπάνω οριζόμενα, ο εισηγητής ορίζεται κατά την ίδια διαδικασία από άλλο νοσοκομείο της αυτής ή και άλλης υγειονομικής περιφέρειας, που ορίζεται από τον Υπουργό εντός της προθεσμίας προκήρυξης και με τις ίδιες προϋποθέσεις.

Η θητεία των μελών του συμβουλίου ορίζεται τριετής. Κατά τη διάρκεια της θητείας τα τυχόν δημιουργούμενα κενά συμπληρώνονται κατά την ίδια διαδικασία και για το υπόλοιπο της θητείας.

3. Η συγγένεια εξ αίματος ή αγχιστείας μέχρι και του 4ου βαθμού και η σχέση γάμου με τον υποψήφιο αποτελεί κώλυμα συμμετοχής στα συμβούλια επιλογής και το μέλος οφείλει να ζητήσει την εξαίρεσή του από την κρίση όλων των υποψηφίων της θέσης.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται ο τρόπος λειτουργίας των πρωτοβάθμιων συμβουλίων επιλογής, η διαδικασία λήψης των αποφάσεων, το πότε είναι σε απαρτία, κωλύματα μελών, αναπλήρωση μελών, προθεσμίες υποβολής εισηγήσεων και έκδοσης αποφάσεων και κάθε άλλη διαδικαστική λεπτομέρεια που απαιτείται για τη λειτουργία των συμβουλίων του παρόντος άρθρου».

2. Με τη συγκρότηση και λειτουργία και του τελευταίου νέου συμβουλίου, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, καταργούνται τα συμβούλια επιλογής που έχουν συγκροτηθεί και λειτουργούν για το σκοπό αυτόν.

Ο τρόπος και η διαδικασία εκκαθάρισης των υποθέσεων που εκκρεμούν στα καταργούμενα Συμβούλια καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 1609/1986 (Φ.Ε.Κ. 86 τ. Α') καταργείται.

4. Η ισχύς της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του ν. 1579/1985 (ΦΕΚ 217/τ. Α') παρατείνεται μέχρι 31.12.

1989. Ομοίως, του άρθρου 42 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64/1985) παρατείνεται μέχρι 31.12.1989 για όλους τους γιατρούς του δημόσιου τομέα, με εξαίρεση τους γιατρούς που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 1397/1983 (ΦΕΚ 143/1983).

Άρθρο 45.

1.α. Η εισφορά, που προβλέπεται από τις διατάξεις της περ. ε΄ της παρ. 14 του άρθρου 40 του α.ν. 5945/1934 (ΦΕΚ 113 Α΄), όπως ισχύουν μετά την αντικατάσταση και τροποποίησή τους από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1040/1943 (ΦΕΚ 433 Α΄), που κυρώθηκε με την Π.Υ.Σ. 303/30.5.46 (ΦΕΚ 182 Α΄) του β. δ/τος της 3.6.1952 και της περ. γ΄ της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 982/1979 (ΦΕΚ 239 Α΄) για τα προϊόντα που εξάγονται στο εξωτερικό, επιστρέφεται στον εξαγωγέα, μετά την πραγματοποίηση της εξαγωγής.

Ομοίως, επιστρέφεται στον εξαγωγέα και η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 581/1943 (ΦΕΚ 302/10.9.43 τ. Α΄) συνεισφορά, όπως το ποσοστό αυτής καθορίστηκε και ισχύει με την 1573/Ε 48/31.1.55 (ΦΕΚ 22/12.2.55 τ. Α΄) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας για τα εξαγόμενα στο εξωτερικό προϊόντα.

β. Οι παραπάνω εισφορές επιστρέφονται εφ' όσον η καταβολή τους προκύπτει από παραστατικά στοιχεία (τιμολόγια κ.λπ.) που έχουν εκδοθεί απευθείας από τον παραγωγό ή αντιπρόσωπο επ' ονόματι του εξαγωγέα και προκύπτει απ' αυτά η ταυτότητα (αριθμός παρτίδας κ.λπ.) των εξαχθέντων προϊόντων με εκείνα για τα οποία πληρώθηκε η εισφορά.

γ. Η αίτηση για επιστροφή υποβάλλεται σε αποκλειστική προθεσμία τριών (3) μηνών από την ημερομηνία εξαγωγής, μαζί με αντίγραφα διασάφησης εξαγωγής και αντίγραφο κάθε άλλου παραστατικού εξαγωγής.

δ. Οι εισφορές της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, που έχουν τυχόν καταβληθεί μέχρι της ισχύος αυτού στο οικείο ταμείο, δεν επιστρέφονται ούτε αναζητούνται από τους ενδιαφερόμενους.

ε. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του οικείου ταμείου, είναι δυνατό να ρυθμιστεί οποιοδήποτε θέμα που θα προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, ως και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

2. α. Οι καθυστερούμενες μέχρι 31.12.1987 εισφορές ασφαλισμένων του Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.) καθώς και οι καθυστερούμενες μέχρι την ίδια ημερομηνία εισφορές, που προβλέπονται από τις διατάξεις της περ. ε΄ της παραγράφου 14 του άρθρου 40 του α.ν. 5945/1934 (ΦΕΚ 113 Α΄), όπως ισχύουν μετά την αντικατάσταση και τροποποίησή τους από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1040/1943 (ΦΕΚ 433 Α΄), που κυρώθηκε με την Π.Υ.Σ. 303/30.5.1946 (ΦΕΚ 182 Α΄), του β. δ/τος της 3 - 6 Ιουνίου 1952 και της περ. γ΄ της παραγρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 982/1979 (ΦΕΚ 239 Α΄) και οφείλονται στο Ταμείο Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.), κεφαλαιοποιούμενες μαζί με τα πρόσθετα τέλη, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις, εξοφλούνται σε τριάντα (30) ίσες μηνιαίες δόσεις.

Για την υπαγωγή στην πιο πάνω ρύθμιση πρέπει να υποβληθεί σχετική αίτηση, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών, που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να γίνει, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών, που αρχίζει από την ημερομηνία παραλαβής της απόφασης του αρμόδιου οργάνου του Ταμείου για τον καθορισμό των δόσεων.

β. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή δύο στη συνέχεια δόσεων ή η καταβολή δόσεως, χωρίς να έχουν εξοφληθεί οι μέχρι του χρόνου της καταβολής τρέχουσες εισφορές, συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και καθίσταται απαιτητό το σύνολο του ποσού της οφειλής.

γ. Από το διακανονισμό της οφειλής σε δόσεις αναστέλλεται ή διακόπτεται η εκτέλεση καταδικαστικών αποφάσεων, για παράβαση του α.ν. 86/1967 (ΦΕΚ 136 Α΄), η ποινική διαδικασία καθώς και οποιαδήποτε διαδικασία αναγκαστικών μέτρων κατά των οφειλετών της κατά τα παραπάνω εισφοράς, οι δε κρατούμενοι απολύονται από τις φυλακές, με παραγγελία του αρμόδιου εισαγγελέα του τόπου κράτησης.

Οι παραπάνω αναστολές ή διακοπές παύουν εφ' όσον ο υπόχρεος δεν καταβάλει τρεις (3) συνεχείς δόσεις.

Άρθρο 46.

1. Η εισφορά, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 1 του α.ν. 816/1937, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 1 του α.ν. 2293/1940, του άρθρου 2 του ν. 1017/1949, του άρθρου 20 του ν.δ. 3092/1954 και του άρθρου 9 του ν. 3215/1955 και επιβάλλεται στις κηρώδεις ύλες που προορίζονται μόνο για την κατασκευή κεριών, λαμπάδων και σπαρματσέτων, καθορίζεται σε επτά (7) δρχ. κατά κιλό.

2. Η εισφορά, που προβλέπεται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να αυξάνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Ασφαλίσεως Ορθοδόξου Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος.

Άρθρο 47.

Η χορήγηση των παροχών υγειονομικής περίθαλψης στους ασφαλισμένους του Οργανισμού Λιμένος Πειραιά (ΟΛΠ) ενεργείται ύστερα από έγκριση των υγειονομικών οργάνων, που προβλέπονται από τις διατάξεις του β. δ/τος 665/1962 (ΦΕΚ 167/1962 τ. Α΄).

Η ανωτέρω ρύθμιση έχει εφαρμογή για τους ασφαλισμένους που κατοικούν σε όλη την Επικράτεια, εκτός από τις νομαρχίες Αθήνας, Ανατολικής Αττικής, Δυτικής Αττικής και Δήμου Πειραιά.

Άρθρο 48.

Οι διατάξεις του άρθρου μόνου του ν.δ/τος 442/1987 (ΦΕΚ 210 Α΄) εφαρμόζονται και στα μέλη της οικογένειας των υγειονομικών που δολοφονήθηκαν πριν από τη δημοσίευσή του.

Τα οικονομικά αποτελέσματα από την προσαύξηση της σύνταξης, που θα προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, αρχίζουν από την ημερομηνία του θανάτου του προστάτη των παραπάνω προσώπων και πάντως όχι πριν από 1.2.1987.

Άρθρο 49.

Οι έξι (6) θέσεις των Επικούρων Αξιωματικών Λ.Σ. Ραδιοτηλεγραφητών, που εντάχθηκαν στις μόνιμες θέσεις Αξιωματικών Λ.Σ. (ΕΥ) με το ν.δ. 31/1973 (ΦΕΚ 133 Α΄) και σύμφωνα με το ν. 672/1977 (ΦΕΚ 225Α΄) διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4473/1965 (ΦΕΚ 102 Α΄), λογίζονται ως θέσεις μονίμων Αξιωματικών από την κατάταξη των Αξιωματικών που επλήρωσαν αυτές και μόνο ως προς την ασφαλιστική τους κάλυψη στο Ταμείο Αρωγής Λιμενικού Σώματος (Τ.Α.Λ.Σ.) είτε αυτοί είναι εν ενεργεία είτε εν αποστρατεία και εφ' όσον καταβληθούν οι ανάλογες εισφορές.

Άρθρο 50.

Γιατροί που απώλεσαν μετά τη δημοσίευση του ν. 1397/1983 τη βουλευτική ιδιότητα, μπορούν να διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ανάλογα με τα χρόνια άσκησης της ιατρικής ειδικότητας σε κενές οργανικές ή προσωρινές προσωποπαγείς θέ-

σεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. της περιφέρειας προτίμησής τους που συνιστώνται με την απόφαση διορισμού και καταργούνται με τη, για οποιοδήποτε λόγο, αποχώρησή τους από την υπηρεσία.

Για τους γιατρούς της προηγούμενης παραγράφου δεν έχουν ισχύ τα όρια ηλικίας που αναφέρονται στο άρθρο 26 του ν.1397/1983.

Οι διατάξεις του ν. 1256/1982 εφαρμόζονται ανάλογα και στους διοριζόμενους με την παρούσα διάταξη.

'Αρθρο 51.

1. Οι διατάξεις του ν. 1476/1984 (ΦΕΚ 136), όπως συμπληρώθηκαν με το άρθρο 12 του ν. 1583/1985 (ΦΕΚ 222), εφαρμόζονται από τότε που ίσχυσαν και για το προσωπικό του Οργανισμού Κεντρικής Λαχαναγοράς Θεσσαλονίκης (Ο.Κ.Λ.Θ.), που έχει προσληφθεί με τις διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του π.δ. 57/1975 (ΦΕΚ 20).

2. Το τακτικό προσωπικό, που κατέχει τις οργανικές θέσεις του άρθρου 11 του π.δ. 57/1975, κατατάσσεται σε αυτοδίκαια μετατρεπόμενες οργανικές θέσεις με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου σε κατηγορίες, κλάδους και βαθμούς, κατ' αντιστοιχία των δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων ν.π.δ.δ., ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας και προϋπηρεσίας του, καθώς και με τα τυπικά ή ουσιαστικά προσόντα, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 1476/1984 και τις παρ. 6 έως 10 του άρθρου 17 του ν. 1586/1986 (ΦΕΚ 37), ύστερα από αίτηση που πρέπει να υποβάλει μέσα σ' ένα μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Στο προσωπικό αυτό εφαρμόζονται στο σύνολό τους οι διατάξεις του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194), το δε δικαίωμα λήψης των αποδοχών αρχίζει από την ημερομηνία του αρχικού διορισμού του, σύμφωνα με την 42281/1.10.1985 κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου (ΦΕΚ 192 τ. Ν.Π.Δ.Δ.).

3. Η πράξη διορισμού ή κατάταξης θα αναφέρεται στους βαθμούς που προβλέπονται από το ν. 1586/1986 και μόνο οι σχετικοί υπολογισμοί θα γίνουν με βάση τους βαθμούς που ορίζει το άρθρο 3 του ν. 1476/1984.

4. Οι κενές ή κενούμενες θέσεις του άρθρου 11 του π.δ. 57/1975 μετατρέπονται αυτοδίκαια σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων σε αντιστοιχία με το άρθρο 1 του ν. 1586/1986.

5α. Οι προσλήψεις τεχνικού προσωπικού ιδιωτικού δικαίου του Κέντρου Διαφύλαξης Αγιορειτικής Κληρονομίας (Κε.Δ.Α.Κ.), που ενεργήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 9 περ. γ' του ν. 1198/1981 και δεν υπερβαίνουν το συνολικό αριθμό προσωπικού της αριθ. 70/12.4.1984 εγκριτικής απόφασης της Τριμελούς Επιτροπής Υπουργών, οι συμβάσεις εργασίας του οποίου έχουν μετατραπεί σε αορίστου χρόνου με την ειδικότητα πρόσληψης καθενός, νομιμοποιούνται για κάθε συνέπεια, εκτός από την καταβολή αναδρομικά αυξημένων αποδοχών.

β. Οι υπαγόμενοι στην παραπάνω ρύθμιση κατατάσσονται με απόφαση του αρμόδιου για την πρόσληψη οργάνου σε προσωρινές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αντίστοιχες με την ειδικότητα με την οποία ο συμβασιούχος είχε προσληφθεί, οι οποίες συνιστώνται αυτοδικαίως με το νόμο αυτό και καταργούνται μόλις κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο.

γ. Το προσωπικό που κατατάσσεται στις παραπάνω θέσεις διέπεται εφ' εξής από τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' του ν. 993/1979, όπως ισχύει κάθε φορά.

6. Οι διατάξεις της περίπτωσης λζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ν. 955/1979 (ΦΕΚ 189/79, τ. Α') εφαρμόζονται και για το προσωπικό του Ι.Κ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ., που διέπονται από συνταξιοδοτικές διατάξεις ανάλογες προς αυτές που ισχύουν για τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους.

7. Οι διατάξεις της περ. δ' της παρ. 14 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύουν, δεν εφαρμόζονται για τους συνταξιούχους του Ι.Κ.Α., οι οποίοι λαμβάνουν ταυτόχρονα και το μηνιαίο εξωϊδρυματικό επίδομα των παραπληγικών - τετραπληγικών του ν. 1140/1981.

8. Μισθωτοί των οργανισμών που είναι ασφαλισμένοι στο Τ.Α.Π. Ο.Τ.Ε. (Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ο.Τ.Ε.), απολυθέντες εξ αιτίας της αντιστασιακής τους δράσης κατά το χρονικό διάστημα από 21.4.1967 μέχρι 23.7.1974 και αναλαβόντες τις εισφορές τους από τον ασφαλιστικό τους φορέα, δικαιούνται να αναγνωρίσουν το χρόνο υπηρεσίας τους, καθώς και το χρόνο από την απόλυσή τους μέχρι την έκδοση του ν.δ. 76/1974, εφ' όσον μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας δεν επανήλθαν στη θέση από την οποία απολύθηκαν και πληρούν τις προϋποθέσεις του ν.δ. 76/1974 και κριθούν από τις οικείες επιτροπές του άρθρου 4 του νόμου αυτού. Η υποχρέωση καταβολής των ασφαλιστικών τους εισφορών βαρύνει αυτούς, εκτός εκείνων που αντιστοιχούν στον κατά τα παραπάνω χρόνο της εκτός υπηρεσίας παραμονής τους, που βαρύνουν τον εργοδότη τους.

9. Για τη συμπλήρωση από τους απασχολούμενους σε οικοδομικές και τεχνικές εργασίες των 4.050 ημερών ασφάλισης που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου υπολογίζονται και οι ημέρες ασφάλισης που έχουν αναγνωριστεί με το ν. 629/1987 (ΦΕΚ 180).

'Αρθρο 52.

1. Γιατροί μικροβιολόγοι του Ε.Σ.Υ. οι οποίοι αποκτούν και τον τίτλο της κυτταρολογίας βάσει του άρθρου 2 παρ. 5 του ν. 1579/1985 (εφ' όσον θα δηλώσουν στον οικείο Ιατρικό Σύλλογο ότι εφεξής θα ασκήσουν την ειδικότητα της κυτταρολογίας) μετατάσσονται, εντός μηνός από της ημερομηνίας υποβολής δηλώσεως στον οικείο Ιατρικό Σύλλογο, σε κενή ή δημιουργούμενη αντίστοιχη κατά βαθμό προσωποπαγή θέση κυτταρολογίας του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. στο νοσοκομείο που κατέχουν τη θέση σαν γιατροί του Ε.Σ.Υ., κενουμένης της θέσεως την οποία κατέχουν σαν μικροβιολόγοι.

2. Οι προσωποπαγείς θέσεις που συνιστώνται, με τη διάταξη του άρθρου αυτού, καταργούνται όταν για οποιονδήποτε λόγο κενωθούν.

3. Η σύσταση της νέας θέσης και η μετάταξη γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

'Αρθρο 53.

1. Τα όρια ηλικίας που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 26 του ν. 1397/1983 για την κατάληψη θέσεων γιατρών και οδοντογιατρών του Ε.Σ.Υ., που προκηρύσσονται μετά την ισχύ αυτού του νόμου, προσαυξάνονται κατά πέντε χρόνια για όλες τις βαθμίδες.

2. Κατάληψη άλλης ομοιόβαθμης θέσης του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. επιτρέπεται μετά τριετή παραμονή στην ίδια θέση. Εξαιρούνται οι γιατροί των κέντρων υγείας και των νοσοκομείων άγονων περιοχών, καθώς και οι γιατροί που έχουν διορισθεί σε προσωποπαγή θέση Διευθυντή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 29 του ν. 1579/1985. Επίσης εξαιρούνται οι γιατροί των νοσοκομείων Αθήνας — Πειραιά και Θεσσαλονίκης, που μπορούν να υποβάλουν αίτηση για ομοιόβαθμη θέση εκτός των πόλεων αυτών.

3. Ο χρόνος υπηρεσίας γιατρών ως έμμισθων επιστημονικών συνεργατών πανεπιστημιακών κλινικών ή εργαστηρίων, που ήταν αναγνωρισμένα για ειδίκευση γιατρών, αναγνωρίζεται ως χρόνος ειδίκευσης, εφ' όσον η έναρξη της υπηρεσίας τους αυτής ήταν πριν την ισχύ του ν. 1397/1983.

4. Γιατροί, που κατέχουν οργανικές θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. και υπηρετούν σε νοσοκομεία των νομών Αττι-

κής και Θεσσαλονίκης μπορούν να μετατίθενται σε προκηρυχθείσες κενές, ομοιόβαθμες της αυτής ειδικότητας οργανικές θέσεις νοσοκομείων ή κέντρων υγείας των λοιπών νομών της Χώρας.

Η μετάθεση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ύστερα από αίτηση του γιατρού, γνώμη των Δ.Σ. των αντίστοιχων νοσοκομείων και του ΚΕ.Σ.Υ., το οποίο εκτιμά τους λόγους που επικαλείται ο γιατρός και τις υπηρεσιακές ανάγκες.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι λόγοι που δικαιολογούν τη μετάθεση, καθώς και τα κριτήρια προτεραιότητας σε περίπτωση συνυποψηφιότητας.

5. Οι γιατροί που υπηρετούν με απόσπαση κατά τις διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 32 του ν. 1729/1987, η ισχύς των οποίων παρατείνεται μέχρι 31.12.1989, μπορούν να ορίζονται και ως μέλη υγειονομικών επιτροπών Δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ..

6. Η κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983 προβλεπόμενη προκήρυξη για την πλήρωση θέσεων του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. εφεξής γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προκειμένου για τα νοσοκομεία Αττικής και Θεσσαλονίκης.

7. Για την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων ή άλλων πράξεων της Διοικήσεως, που προβλέπονται από την ισχύουσα για το Ε.Σ.Υ. νομοθεσία, απαιτείται, από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, απλή μόνο γνώμη των αρμόδιων φορέων, συλλογικών ή συμβουλευτικών οργάνων, όπως αυτά καθορίζονται από τις διατάξεις των ν. 1278/1982, 1397/1983, 1471/1984 και 1579/1985, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, διαγραφομένης της λέξεως «σύμφωνη» όπου υπάρχει, με εξαίρεση τη σύμφωνη γνώμη που προβλέπεται στην παρ. 6 του άρθρου 16 του ν. 1397/1983.

8. Η προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 46 του ν. 1397/1983 (ΦΕΚ 143), μπορεί, εφεξής και για κάθε περίπτωση, να ορίζεται με το έγγραφο του παραπεμπτικού ή προσκλήσεως ή ερωτήματος του υπουργού και μικρότερη των τριών (3) μηνών, όχι πάντως μικρότερη των είκοσι (20) ημερών.

9. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 14 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983 παρατείνεται για πέντε χρόνια από τη λήξη της. Η κατά τις διατάξεις αυτές πρόσληψη γίνεται και εκτός οργανικών θέσεων, οι δε συμβάσεις εργασίας συνάπτονται για ένα το λιγότερο χρόνο και η προσφορά υπηρεσιών μπορεί να γίνεται και σε διακεκομμένα χρονικά διαστήματα, για τα οποία καταβάλλεται η αντίστοιχη αμοιβή.

Άρθρο 54.

1. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διορίζονται οι γιατροί υπόχρεοι υπηρεσίας υπαίθρου ν.δ. 67/1968 σε προσωρινές θέσεις σε κέντρα υγείας και περιφερειακά ιατρεία για τους οποίους, κατά τα λοιπά, ισχύει η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 1579/1985.

2. Ως ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη προσωπικού της νοσηλευτικής υπηρεσίας των νοσοκομείων και κέντρων υγείας για τη χρονική περίοδο μέχρι 31.12.1993 ορίζεται το 45ο έτος της ηλικίας.

Ως κατώτατο δε όριο ηλικίας διορισμού για τους απόφοιτους νοσηλευτικών σχολών, ορίζεται το 16ο έτος της ηλικίας, χωρίς την υποχρέωση εκπλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεων, προκειμένου για τους άρρενες.

3. Οι διατάξεις του τρίτου και τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 1579/1985 (ΦΕΚ 217) ισχύουν και για τους γιατρούς, που υπηρετούν με θητεία σε αγροτικά ιατρεία και υγειονομικούς σταθμούς, αναδρομικά από 21.8.1987.

Για τους αγροτικούς γιατρούς που υπηρετούσαν ως υπόχρεοι υπηρεσίας υπαίθρου ή με θητεία σε αγροτικά ιατρεία και υγειονομικούς σταθμούς που συγχωνεύθηκαν κατά τις διατάξεις του ν. 1397/1983 σε κέντρα υγείας και περιφερειακά τους ιατρεία και εξακολούθησαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με οποιονδήποτε τρόπο και μετά τη λήξη του χρόνου υποχρέωσης ή της θητείας τους θεωρείται ότι αυτοδίκαια παρατάθηκε η σύμβασή τους από το χρόνο λήξης της μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου και μπορεί να παρατείνεται ακόμη μέχρι και 6 μήνες από την ισχύ του.

4.α. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων —μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ.— μπορεί να προσδιορίζονται κριτήρια και δείκτες παραγωγικότητας των υπηρεσιών υγείας κατά κλάδο, περιφέρεια, μέγεθος μονάδων, ειδικότητα, τομέα ή τμήμα.

β. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Οικονομικών είναι δυνατό να συνδέεται η παραγωγικότητα των υπηρεσιών υγείας κατά περίπτωση με την αμοιβή των επαγγελμάτων υγείας και να θεσπίζονται επιστημονικά και οικονομικά κίνητρα για τη βελτίωσή της.

5. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 26 του ν. 1579/1985 (ΦΕΚ 217) προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Για την αυτή αιτία και με την ίδια διαδικασία μπορεί να μεταφέρονται κενές οργανικές θέσεις επιστημονικού προσωπικού από νοσοκομείο ενός νομού σε νοσοκομείο άλλου νομού της αυτής ή άλλης υγειονομικής περιφέρειας, εφ' όσον οι ανάγκες του νοσοκομείου ή και κέντρων υγείας το επιβάλλουν».

6. α. Ενοποιούνται όλοι οι κλάδοι προσωπικού, των Ν.Π.Δ.Δ. θεραπευτηρίων χρονίων παθήσεων, οι οργανισμοί των οποίων προβλέπουν μονάδα αποκατάστασης, σε ενιαίους κατά ειδικότητα κλάδους, οι οποίοι και αποτελούν κλάδους του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τις ανάγκες αποκλειστικά και μόνο των θεραπευτηρίων. Στην ενοποίηση αυτήν υπάγονται εκάστοτε και τα Ν.Π.Δ.Δ. θεραπευτηρίων χρονίων παθήσεων, τα οποία θέλουν συστήσει μονάδα αποκατάστασης από του χρόνου συστάσεως της μονάδας αποκατάστασης.

β. Μεταξύ των μονάδων αποκατάστασης των θεραπευτηρίων της προηγούμενης παραγράφου δημιουργείται δίκτυο προεπαγγελματικών και επαγγελματικών εργαστηρίων των χρόνια πασχόντων, περιθαλπομένων και μη των θεραπευτηρίων. Τα της οργανώσεως του δικτύου των εργαστηρίων ρυθμίζονται με κοινές υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7. Η προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του ν. 1579/1985 παρατείνεται μέχρι 30.9.1988 και ισχύει και για τους γιατρούς του Ι.Κ.Α. που υπάγονται στη ρύθμιση της παρ. 6 του ίδιου άρθρου.

8. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 38 του ν. 1397/1983 ισχύουν και για τους γιατρούς που υπηρετούν σε θέσεις Επιμελητού Α.' Σε περίπτωση διορισμού των γιατρών αυτών σε θέσεις της νέας ειδικότητας διατηρούν τις αποδοχές και τα επιδόματα των αντίστοιχων θέσεων Επιμελητών Α' και Β' που υπηρετούσαν και όπως αυτά είχαν διαμορφωθεί κατά το χρόνο διορισμού στις θέσεις των νέων ειδικοτήτων. Οι προκύπτουσες διαφορές συμψηφίζονται ανάλογα με τις προσαυξήσεις από προϋπηρεσία στις νέες θέσεις και τα αντίστοιχα μισθολογικά κλιμάκια.

β. Προκειμένου για άγονες ειδικότητες επιτρέπεται η ειδίκευση σ' αυτές και ειδικευμένων γιατρών εκτός του Ε.Σ.Υ.

9. Σε νοσοκομεία και κέντρα υγείας παραμεθόριων περιοχών μπορούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στρατιωτικοί γιατροί άγονων ειδικοτήτων μετά από άδεια των αρμόδιων στρατιωτικών αρχών.

Για τις υπηρεσίες τους αυτές θα τους καταβάλλεται αποζημίωση για υπερωριακή απασχόληση που θα βαρύνει τα νοσοκομεία.

'Αρθρο 55.

1. Η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 25 του ν.1397/1983 τροποποιείται και ισχύει ως κατωτέρω:

«3. Οι θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. διαβαθμίζονται σε θέσεις α) Διευθυντών, β) Επιμελητών Α', γ) Επιμελητών Β' και δ) Βοηθών. Οι θέσεις Διευθυντών και Επιμελητών Α' και Β' συνιστώνται κατά ειδικότητα.

Θέσεις βοηθών γιατρών συστήνονται μόνο στα κέντρα υγείας».

2. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 1397/1983 προστίθεται για τους γιατρούς περίπτωση «δ» ως κατωτέρω:

«δ. Για την κατάληψη θέσης βοηθού απαιτείται άδεια άσκησης επαγγέλματος και ηλικία μέχρι 45 ετών».

3. Οι βοηθοί γιατροί των κέντρων υγείας μετά τριετή υπηρεσία σε κέντρα υγείας μπορούν με αίτησή τους να μετεκπαιδευτούν κατά προτεραιότητα για την απόκτηση της ειδικότητας της Γενικής Ιατρικής σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1579/1985.

Κατά το διάστημα της μετεκπαίδευσής τους οι γιατροί αυτοί διατηρούν τη θέση τους και τις αποδοχές τους.

Μετά την απόκτηση της ειδικότητας της Γενικής Ιατρικής στους γιατρούς χορηγείται μισθολογική προαγωγή στις αποδοχές του Επιμελητού Β'.

4. Οι γιατροί των κέντρων υγείας εξελίσσονται μισθολογικά ως κατωτέρω:

α) Στους έχοντες βαθμό ή μισθολογική προαγωγή Επιμελητή Β' απονέμονται οι αποδοχές του πρώτου κλιμακίου του Επιμελητή Α', μετά παρέλευση τριετίας με τις αποδοχές του Επιμελητή Β'.

β) Στους έχοντες βαθμό ή μισθολογική προαγωγή Επιμελητή Α' απονέμονται οι αποδοχές του πρώτου κλιμακίου του Διευθυντή, μετά παρέλευση τριετίας με τις αποδοχές του Επιμελητή Α'.

γ) Για τους έχοντες βαθμό ή μισθολογική προαγωγή Διευθυντή ισχύει η μισθολογική εξέλιξη που προβλέπει η παρ. 1 του άρθρου 30 του ν. 1397/1983 για τους Διευθυντές.

5. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να προσαυξάνονται τα ποσοστά ή οι συντελεστές αξιολόγησης της προϋπηρεσίας των γιατρών των κέντρων υγείας μη αστικών περιοχών που επιθυμούν να διοριστούν σε κέντρα υγείας αστικών περιοχών.

Η πιο πάνω προσαύξηση υπολογίζεται με την προϋπόθεση ότι οι γιατροί υπηρέτησαν σε κέντρα υγείας μη αστικών περιοχών για μια τριετία με βαθμούς ή μισθολογική προαγωγή Διευθυντή ή Επιμελητή Α' ή Επιμελητή Β'.

6. Γιατροί ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων Ν.Π. Δ.Δ., μόνιμοι, με σύμβαση αορίστου χρόνου ή με ειδικές συμβάσεις του άρθρου 10 του ν.δ. 1204/1972, καθώς και γιατροί των αγροτικών ιατρείων και υγειονομικών σταθμών μόνιμοι, με θητεία ή με σύμβαση, που υπηρετούν κατά την κατάργηση ή συγχώνευση αντίστοιχα των μονάδων που υπηρετούν, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 16, 1 και 2 του άρθρου 20 και 1 του άρθρου 37 του ν. 1397/1983, υπάγονται στις ρυθμίσεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 43 του ν. 1397/1983.

7. Η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 19 του ν. 1193/1981 «περί της εξ αφροδισίων νόσων προστασίας και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» επεκτείνεται και ισχύει και για τους γιατρούς των νοσηλευτικών ιδρυμάτων των κέντρων υγείας και του Εθνικού Κέντρου 'Αμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.).

'Αρθρο 56.

1. Σε όσους έχει παραχωρηθεί οικόπεδο σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 30 του ν. 1644/1986 (ΦΕΚ 131/1986 τ. Α') για τη στεγαστική τους αποκατάσταση ως δικαιούχων Λαϊκής Κατοικίας στην περιοχή Περάματος Αττικής από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων παρέχεται έκπτωση 60% αν εξοφλήσουν την οφειλή τους εφάπαξ και μέσα σε οκτώ μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Αν η εξόφληση της οφειλής των δικαιούχων της προηγούμενης παραγράφου γίνει σε δώδεκα μηνιαίες ισόποσες δόσεις, η έκπτωση ορίζεται σε 50%, από τις οποίες η πρώτη θα καταβληθεί μέσα σε οκτώ μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

3. Αν δεν καταβληθούν δύο συνεχείς δόσεις μέσα στην κανονική προθεσμία, παύουν να ισχύουν τα ευεργετήματα της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού και το οφειλόμενο υπόλοιπο σύμφωνα με το παραχωρητήριο εισπράττεται κατά τις διατάξεις του κώδικα για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων.

'Αρθρο 57.

Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 10 του ν. 1694/1987 προστίθεται εδάφιο ε', που έχει ως εξής:

«ε. των ιατρών του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων που εξήλθαν από την υπηρεσία τους πριν από την ισχύ του ν. 119/1975».

'Αρθρο 58.

1. Στους διατελέσαντες βουλευτές, που δε λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο γιατί δεν έχουν συμπληρώσει τον προβλεπόμενο χρόνο θητείας σαν βουλευτές και στα μέλη των οικογενειών τους παρέχεται υγειονομική περίθαλψη σε βάρος του Δημοσίου, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που παρέχεται στους συνταξιούχους βουλευτές και στα μέλη των οικογενειών τους.

2. Οι παραπάνω δικαιούνται υγειονομική περίθαλψη σε βάρος του Δημοσίου μόνον όταν συμπληρώσουν το όριο ηλικίας που απαιτείται για τη συνταξιοδότηση των βουλευτών και εφ' όσον δεν είναι ασφαλισμένοι σε άλλον ασφαλιστικό οργανισμό ή ταμείο υγείας, εκτός των ασφαλισμένων στον Ο.Γ.Α., οι οποίοι μπορούν να επιλέξουν είτε την υγειονομική περίθαλψη του Δημοσίου είτε αυτήν του Ο.Γ.Α.. Η επιλογή αυτή γίνεται με αίτηση του δικαιούχου, μπορεί δε να μεταβάλλεται μόνο μετά από δύο χρόνια.

3. Οι ανωτέρω καταβάλλουν μηνιαία εισφορά ίση με την αντίστοιχη κράτηση για υγειονομική περίθαλψη που καταβάλλουν οι συνταξιούχοι βουλευτές με την κατώτερη σύνταξη, συμπεριλαμβανομένης και της Α.Τ.Α..

'Αρθρο 59.

1. Στο άρθρο 13 παρ. 6 του ν. 1735/1987 (ΦΕΚ 195), από τότε που ίσχυσε, προστίθενται τα παρακάτω εδάφια:

«Ο χρόνος διάρκειας της σύμβασης εργασίας προσωπικού, που προσλαμβάνεται σε φορείς του δημόσιου τομέα για την κάλυψη πρόσκαιρων αναγκών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται ή επιδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς ή από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, προσδιορίζεται από τη φύση και τις ανάγκες του προγράμματος, με συμβάσεις, που παρατείνονται ή ανανεώνονται κατ' έτος μέχρι το πέρας του προγράμματος.

Η κατά το άρθρο αυτό πεντάμηνη διάρκεια της σύμβασης εργασίας για την αντιμετώπιση εποχιακών αναγκών επιτρέπεται να παρατείνεται, με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, μέχρι τρεις (3) ακόμη κατ' ανώτατο όριο μήνες, εφ' όσον η συγκεκριμένη εποχιακή ανάγκη επιβάλλει την παράταση αυτή».

2. Στο άρθρο 27 του ν. 1735/1987 (ΦΕΚ 195), από τότε που ίσχυσε, προστίθεται παράγραφος 2, ως εξής :

«2. Οι πιο πάνω γενικές ή ειδικές διατάξεις εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι να ολοκληρωθούν διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού που είναι εκκρεμείς μέχρι και την έκδοση της παραπάνω προκήρυξης. Για το προσωπικό αυτό, καθώς και εκείνο που έχει προσληφθεί μέχρι και την έκδοση της προκήρυξης, εφαρμόζονται επίσης οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού».

Άρθρο 60.

1. Γιατροί παθολόγοι, παιδίατροι και γενικής ιατρικής δεν μπορούν να διεκδικούν θέση Επιμελητή Β' και Α' σε νοσοκομεία και κέντρα υγείας των νομών Αττικής —με εξαίρεση τα Κύθηρα— και Θεσσαλονίκης, εφ' όσον δεν έχουν προϋπηρεσία ενός χρόνου σε αντίστοιχες με την ειδικότητά τους θέσεις μη αστικών κέντρων υγείας.

Η πιο πάνω απαγόρευση ισχύει και για τους γιατρούς των λοιπών ειδικοτήτων που δεν έχουν προϋπηρεσία σε αντίστοιχες με την ειδικότητά τους θέσεις επαρχιακών νοσοκομείων.

Από την απαγόρευση της διάταξης αυτής εξαιρούνται οι γιατροί του Ε.Σ.Υ. που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, καθώς και οι γιατροί ειδικοτήτων που έχουν χαρακτηρισθεί άγονες.

2. Με τη διαδικασία των διατάξεων των παρ. 1 έως 3 του άρθρου 40 του ν. 1397/1983 μπορεί να ανατίθενται σε γιατρούς του Ε.Σ.Υ. καθήκοντα προϊσταμένων γραφείων, τμημάτων και διευθύνσεων νομαρχιακών και κεντρικών υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, των οποίων προβλέπεται από τον οργανισμό του Υπουργείου να προΐσταται γιατρός.

Οι γιατροί αυτοί κατά την άσκηση των παραπάνω καθηκόντων μπορούν να συνεχίζουν την επιστημονική συνεργασία με το νοσοκομείο τους και να συμμετέχουν στο πρόγραμμα εφημερίας.

Οι γιατροί πριν την άσκηση των παραπάνω καθηκόντων παρακολουθούν μετά από απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ειδικό εξάμηνο ταχύρρυθμο μετεκπαιδευτικό πρόγραμμα σε θέματα υγιεινολόγου γιατρού στην Υγειονομική Σχολή της Αθήνας, όπου από τον οργανισμό του Υπουργείου προβλέπεται προϊστάμενος υγιεινολόγος γιατρός.

Άρθρο 61.

Κύρωση αποφάσεων.

1. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η Α3β/οικ. 4407/5.3.1986 κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Εγκατάσταση και λειτουργία πανεπιστημιακών κλινικών, εργαστηριακών και ειδικών μονάδων του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» (ΦΕΚ 142/2.4.1986 τεύχος Β'), καθώς και η Α3β/οικ. 14476/13.10.1987 κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Τροποποίηση της Α3β/οικ. 4407/1986 κοινής απόφασης (ΦΕΚ 142 τ. Β'/1986)» (ΦΕΚ 549/16.10.1987 τ. Β').

2. Οι κυρούμενες αποφάσεις μπορεί να τροποποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 1397/1983.

Άρθρο 62.

Στο άρθρο 14 του ν. 1397/1983 «Εθνικό Σύστημα Υγείας» προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Στα κέντρα υγείας των νησιών που δεν έχουν νοσοκομείο διορίζεται τριμελής διοικούσα επιτροπή η οποία αποτελείται: α) από τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο που ορίζονται από τον έπαρχο ή το νομάρχη στα νησιά που δεν υπάρχει έπαρχος και β) από ένα δημοτικό ή κοινοτικό σύμβουλο του Ο.Τ.Α. της έδρας του κέντρου υγείας που ορίζεται από τον Ο.Τ.Α..

Η διοικούσα επιτροπή με τους αναπληρωματικούς της διορίζεται με απόφαση του επάρχου της επαρχίας στην οποία υπάγεται το κέντρο υγείας ή του νομάρχη στα νησιά που δεν υπάρχει έπαρχος και η θητεία της είναι τριετής.

Ο πρόεδρος της διοικούσας επιτροπής μετέχει χωρίς ψήφο στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. του νοσοκομείου, στο οποίο υπάγεται το κέντρο υγείας, όταν συζητούνται θέματα του κέντρου υγείας και των περιφερειακών του ιατρείων.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι αρμοδιότητες της διοικούσας επιτροπής του κέντρου υγείας.

Ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος, που ορίζεται από τον έπαρχο ή το νομάρχη, θα πρέπει υποχρεωτικά να είναι υγειονομικός πτυχιούχος ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος».

Άρθρο 63.

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 17 Μαρτίου 1988

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΑΠ. - ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ**
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ**	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ**	ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ **ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ**
ΕΜΠΟΡΙΟΥ **ΝΙΚΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ**	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ **ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1988

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ